

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

**CĂLĂTORIE
SPRE
PERFORMANȚĂ
NR. 5 / 2026**

**REVISTA
ȘCOLII GIMNAZIALE
NR. 142**

CĂLĂTORIE SPRE PERFORMANȚĂ NR. 5/2026

ISSN 2821-6822 ISSN-L 2821-6822

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

An școlar 2025-2026

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul stimulării interesului pentru lectură.

Revista „Călătorie spre performanță” nr. 5/2026, a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN 2821-6822 ISSN-L 2821-6822

COLECTIVUL DIRECTOR:

Coordonator: Director, prof. Ioana Ionica

Coordonator: Director adj., prof. înv. pr. Mihalcea Ana-Corina

COLABORATORI: Prof. înv. pr. Martin Mariana, prof. înv. pr. Militaru Giorgiana, În. Nițu-Anica Andra Iuliana, prof. înv. pr. Chițu Aurora-Livia, prof. înv. pr. Florea Elena, prof. înv. pr. Indrei Luminița, prof. înv. pr. Petri-Caragea Georgiana, Prof. Avram Cristina, prof. Amărăzeanu Bianca, prof. Dincă Andrei, prof. Bălșanu Diana, prof. Olteanu Cristina, prof. Tincu Camelia Daniela, prof. Alexe Claudia, prof. Dragomir-Zdanovschi Alice Cristina, prof. dr. Gheorghe Luminița Carmen, Beda Daiana, Preda Oana-Magdalenă, Botez Miruna.

ELEVI: Iftimie Adelina Ștefania, Norocel Ema, Bădescu Cleopatra, Dumitru Eva, Carcalicea Eva, Bucur Eva, Stancu Emma, Manea Rareș, Nicolescu Bianca, Mihăilă Rebeka, Moisei Chloe Anabelle, Petrescu David, Abalașei Luca, Toma Casian-Ioan, Burcea Anais, Palievici Flavia, Ghimpu Teodora, Marin Ana Maria, Păunescu Luca, Berteanu Călin-Mihai, Boldeanu Matei, Chelaru Maria, Crăciun Ioana, Crăciun Vladimir, Dinu Sebastian, Dohatcu Irina, Floricescu Eveline, Militaru Maya, Mirică Sofia, Neața Amalia, Paraschiv Briana, Paraschiva Vlad, Popovici Ingrid, Ariton Clara, Bujor Darius, Ciocan Gabriel, Coman Hera, Crețu Eva, Doman Dasha, Dimoiu Eva, Preda Maria-Anastasia, Avram Ana Maria, Olteanu Bianca, Chirea Angelina-Maria, Burcea Antonia, Sterpu Mara, Cocioran Sasha Romeo, Smaranda Radu, Nenu Teodora.

Redactor, coordonator: bibliotecar, Chiru Paula-Luiza

Tel. 0722 547 202, e-mail:chiru_paula@yahoo.com

Școala Gimnazială Nr. 142, Str. Centurii nr. 4, sector 6, București.

Cuprins

1. Călătorie în lumea cuvintelor
2. Călătorie în lumea științei
3. Călătorie în lumea artei
4. Călătorie în lumea credinței
5. Călătorie spre performanță și succes

1. Călătorie în lumea cuvintelor

Importanța orelor de educație fizică și sport în ciclul primar

Prof. Ioana Ionica, Director

Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

Într-o lume dominată din ce în ce mai mult de ecrane, unde jocurile copilăriei s-au mutat adesea în mediul virtual, mișcarea fizică riscă să treacă pe plan secund. Pentru copiii din ciclul primar (clasele pregătitoare – a IV-a), școala reprezintă nu doar locul unde învață să scrie și să citească, ci și spațiul fundamental în care își pun bazele unei vieți sănătoase. Din acest motiv, orele de educație fizică și sport nu sunt un simplu „timp de relaxare” între materiile considerate grele, ci o componentă vitală a dezvoltării armonioase.

Dezvoltarea fizică armonioasă și prevenirea sedentarismului

Între 6 și 10 ani, corpul copilului se află într-o etapă de creștere accelerată. Aparatul locomotor, sistemul osos și cel muscular au nevoie de stimularea prin mișcare pentru a se dezvolta corect.

Educația fizică la școală ajută la:

- **Dezvoltarea motricității:** Copiii își îmbunătățesc coordonarea, echilibrul, agilitatea și reflexele prin exerciții simple, ștafete și jocuri dinamice.
- **Corectarea posturii:** Orele petrecute în bancă pun presiune pe coloana vertebrală. Mișcarea ghidată previne sau corectează deficiențele posturale (cum ar fi cifoza sau scolioza).
- **Combaterea obezității infantile:** Alimentația modernă și sedentarismul cresc riscul kilogramelor în plus. Sportul la școală arde calorii și educă gustul pentru un stil de viață activ.

Impactul major asupra creierului și performanței școlare

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Există un mit conform căruia sportul distrage atenția de la învățat. În realitate, neuroștiința demonstrează exact contrariul: **mișcarea stimulează creierul.**

În timpul efortului fizic, oxigenarea creierului crește, iar organismul eliberează neurotrofine (substanțe care ajută la crearea de noi conexiuni neuronale). Un copil care aleargă și se joacă la ora de sport se va întoarce în clasă mai concentrat, va reține informațiile mai ușor la matematică sau limba română și își va gestiona mai bine energia și surplusul de agitație.

Socializare, disciplină și inteligență emoțională

Jocurile de echipă de la orele de educație fizică sunt veritabile laboratoare sociale. Pe terenul de sport, copiii de vârstă școlară mică învață lecții de viață esențiale pe care nicio carte nu li le poate preda la fel de eficient:

- **Fair-play-ul:** Învăț să câștige cu modestie și, mai ales, să piardă fără să se descurajeze.
- **Colaborarea:** Descoperă că succesul unei echipe depinde de efortul tuturor, nu doar de abilitățile unui singur lider.
- **Integrarea socială:** Pentru copiii mai timizi sau retrași, sportul oferit într-un cadru organizat și incluziv este o oportunitate excelentă de a-și face prieteni și de a depăși barierele de comunicare.

Mișcarea înseamnă reziliență: Când un copil încearcă de zece ori să sară peste o capră de gimnastică sau să prindă o minge și reușește a unsprezecea oară, el nu doar că își dezvoltă un mușchi, ci își dezvoltă încrederea în sine și rezistența la frustrare.

Sportul nu este opțional, este o necesitate

Educația fizică în ciclul primar nu ar trebui privită niciodată ca o oră de mâna a doua sau ca un sacrificiu în favoarea disciplinelor academice. Ea reprezintă fundația pe care se construiește un adult sănătos fizic, echilibrat emoțional și integrat social.

Să le oferim copiilor șansa de a alerga, de a se juca și de a iubi mișcarea înseamnă, de fapt, să le oferim un pașaport pentru o viață lungă și armonioasă. Investiția în orele de sport de astăzi este garanția sănătății generației de mâine.

ȘCOALA ȘI FAMILIA, PARTENERI ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Prof. înv. primar Mihalcea Ana Corina

Director adjunct, Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative. Realizarea acestui ideal nu poate fi concepută fără o legătură strânsă între cei trei piloni care stau la baza educației permanente: școala, familia, comunitatea - trei surse principale pentru dezvoltarea și educarea personalității umane.

Școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și a adolescenților și au obligația să se achite de această responsabilitate, ca parte a sistemului social ce include și familiile, și comunitățile. În condițiile în care școala reprezintă factorul principal al educării tinerei generații, dar nu suficient, educația de tip familial devine necesară cu atât mai mult cu cât bazele formării personalității se pun în mediul familial.

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecție a acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia. Influențele educative pe care familia le exercită asupra tinerilor se pot manifesta fie direct – prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect – prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți – pe care tinerii le preiau prin imitație și învățare – precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viața, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale tinerilor, comportamentul lor sociomoral.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Familia, oricâte merite și preocupări valoroase ar avea în legătura cu educația tinerilor, nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala. Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiași obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Colaborarea școlii cu părinții este eficientă și benefică ambilor factori, afirmă E. Stănciulescu, dacă îndeplinește condițiile unei comunicări eficiente și dacă se ține seamă de dimensiunea umană: nivelul studiilor celor doi participanți – al cadrului didactic și al părinților; momentul ales pentru colaborare; dificultățile întâmpinate de copil în activitatea școlară.

Implicarea familiei în activitatea școlară a copiilor se desfășoară pe doua coordonate:

a) relația părinte – copil: controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutor în îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material;

b) relația familie – școală, colaborarea învățătorului cu familiile elevilor îmbrăcând mai multe forme:

- *Ședințe cu părinții* – cadru organizat al unor analize riguroase asupra activității desfășurate cu întreg colectivul de elevi pe care învățătorul îl conduce. Cu această ocazie sunt dezbătute și greutățile pe care copiii le întâmpină la diferite discipline de studiu, la efectuarea temelor, la colaborarea cu ceilalți colegi, în respectarea regulamentului școlar, atât la școală cât și acasă. Informarea este reciprocă de la învățător la părinte și invers. Problemele se analizează, se discută și apoi se stabilește un plan de măsuri pentru înlăturarea lor.
- *Orele de consiliere* - prilej excelent de discuții degajate, organizate, ce sporesc gradul de implicare și cunoaștere a copiilor/ cerințelor școlii. Personal, am realizat o programare a părinților, astfel că săptămânal mă întâlnesc cu 4-5 părinți. În timpul alocat discut cu fiecare dintre cei prezenți, analizăm realizarea sarcinilor școlare, comportamentul elevilor, caiete, fișe de lucru, etc.
- *Vizitele la domiciliul elevilor* facilitează cunoașterea mai bună de către învățător a mediului în care crește copilul, modul de gândire al membrilor familiei, precum și gradul de cultură și „instruire pedagogică” al părinților.
- *Lectorele cu părinții* includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate (pe școală), asigurând comunicarea unui sistem de informații,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie. Printre temele pe care le-am abordat de-a lungul anilor cu părinții elevilor mei se numără: „*Meseria de părinte*”, „*Programul zilnic al elevului*”, „*Cât de bine vă cunoașteți copilul?*”, „*Climatul afectiv al familiei și personalitatea copilului*”, „*Vaccinarea contra discriminării*”, „*Copilul este copia părinților săi*”, „*Cum învățăm mai ușor?*” etc.

- *Sfatul pedagogic* este un program săptămânal care constă în consultații acordate de învățător părinților cu ocazia vizitelor la domiciliul elevilor și în momentele de criză când părintele vine la școală să-l informeze pe învățător despre problemele pe care le are copilul sau este chemat de învățător pentru a-l pune la curent cu situația copilului. Acest mod de lucru cu părinții este eficient deoarece se desfășoară ori de câte ori situația o impune, în timp util pentru ca problemele apărute să fie rezolvate repede și necesită alocarea unei scurte perioade de timp.
- *Corespondența și carnetul de note* sunt modalități de lucru permanente, dar ele nu sunt suficient de concludente deoarece informarea se face numai dintr-o parte, fie de la învățător spre părinte, fie de la părinte la învățător. Carnetul de note oferă părinților doar calificativul obținut de elev în urma evaluării nu și ce știe sau nu știe copilul.
- *Activitățile extracurriculare* (excursii, vizite, serbări, concursuri etc.). Serbările, de exemplu, ținute în fața părinților permit acestora să vadă manifestările elevilor, rezultatul muncii lor, trăirile și comportamentul acestora, să le descopere diferite înclinații sau chiar talente artistice pe care nici nu le bănuiau. Îi pot urmări cum se manifestă în colectiv în raport cu ceilalți elevi.
- *Lecții deschise pentru părinți*, în cadrul cărora aceștia urmăresc demersul didactic parcurs de învățător, participarea propriului copil în oră, modalitățile de explicare a unor teme din manual. Orele asistate continuă cu discuții între învățător și părinte cu privire la modul de orientare a copilului în efectuarea temelor (orale, scrise și practice).
- *Ateliere de lucru cu părinții*, în cadrul cărora aceștia sunt familiarizați cu standardele de eficiență a învățării /finalitățile învățământului primar, conținuturile, strategiile aplicate.

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie – școală. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității devin și se consideră parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comuniune de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

Un parteneriat școală-familie este bine să se înceapă prin identificarea, împreună cu părinții, a punctelor tari, a intereselor și nevoilor familiilor, elevilor și conducerii școlii și să se creeze strategii care să răspundă acestora.

Școlile trebuie să răspundă nevoilor părinților și să le ofere sprijinul necesar pentru ca ei să se poată implica în procesul de învățare al copiilor. În același timp, părinții trebuie să acorde mai multă importanță deținerii de către urmașii lor a unei bune educații. E util ca ei să servească drept model pentru copiii lor.

Indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delincvenței.

Bibliografie

1. Băran-Pescaru, Adina, *Parteneriat în educație (familie-școală-comunitate)*, Editura Aramis , București, 2004
2. Chiru, Mihaela, *Cu părinții la școală. Ghid pentru profesori*, Editura Humanitas, București, 2003
3. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
4. Stănciulescu, Elisabeta, *Teorii sociologice ale educației*, Editura Polirom, Iași, 1996
5. Vrasmaș, Ecaterina Adina, *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002

**TEHNICI INOVATIVE FOLOSITE PENTRU STIMULAREA
INTERESULUI PENTRU LECTURĂ**

prof. învă. primar Martin Mariana

Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

***Motto:* „Iubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde!” - G. F. Morozov**

Cine nu știe citi, nu se poate instrui, nu poate realiza nici un progres care să-l conducă spre autoinstruire și autoeducație. Există însă o adevărată prăpastie între a ști să citești și a ști să exploatezi lecturile, să te folosești de acest mijloc specific care este textul tipărit. Învățătorului îi revine sarcina, misiunea de a învăța pe elevi atât tehnica cititului, cât și a conștientizării și valorificării celor citite.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Lectura contribuie, într-o măsură însemnată, la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea dragostei față de patrie și la educația estetică.

De ce este atât de importantă lectura pentru viața omului ? - o întrebare la care mulți au răspuns cu variate și inepuizabile argumente. *De ce copiii generației prezente sunt din ce în ce mai puțin atrași de mirajul lecturii ?*- este o alta întrebare care ne frământă, fie noi părinți, fie educatori. *Am devenit noi oare neputincioși în fața erei tehnologizate?*- este o întrebare la al cărei răspuns, în primul rând, noi, învățătorii trebuie să reflectăm. Depinde mult de noi, de munca, voința, capacitatea și creativitatea noastră, pusă în lumina acestui înălțător scop : Toți copiii trebuie să iubească și să respecte cartea, căci numai ea le poate satisface interesul pentru a cunoaște viața. *Lectura elevilor* este un act intelectual esențial, care trebuie atent îndrumat și supravegheat de școală și familie.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

După cum se știe, activitatea de lectură este determinată de numeroși factori: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele cititorului, climatul familial, factori care o pot transforma într-o necesitate sau nu. Gustul pentru citit nu vine de la sine ci se formează printr-o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. Ca să-și îndeplinească rolul său formativ, lectura cere muncă organizată, îndrumare și evaluare. Cu cât mai mult face copilul cunoștință cu literatura, cu atât devine mai bun, mai drept, mai cinstit cu sine și cu cei din jur, mai sensibil.

Ne-am întrebat adeseori oare ce se petrece în mintea copiilor noștri când citesc? Cum și ce fac ei ca să înțeleagă o poveste? Se pierd oare în detalii, încercând să descifreze semnificația cuvintelor pierzând din vedere desfășurarea acțiunii?! Cum își dau ei seama ce urmează să facă personajul principal sau cum se va rezolva conflictul? Sunt ei capabili să prezică acțiunea următorului capitol? În calitate de învățători, trebuie să conștientizăm atât punctele slabe, cât și pe cele tari ale elevilor noștri în ceea ce privește citirea și înțelegerea unui text și să găsim o serie de strategii cu ajutorul cărora să le putem dezvolta gustul pentru citit și pentru a găsi în carte un prilej de relaxare.

Predarea competenței de a citi implică folosirea unor strategii variate și bine alese, care îi pot face pe copii nu doar să înțeleagă ceea ce citesc, dar să și aibă propriile lor păreri asupra materialului citit.

De-a lungul anilor, timpul ne-a permis posibilitatea de a experimenta, monitoriza și evalua mai multe și variate modalități de stimulare a interesului pentru lectură.

Prezentăm câteva dintre metodele activ-participative folosite cu succes la clasele noastre, de formare și dezvoltare a deprinderii de lectură, a interesului și gustului pentru citit:

În primele minute ale orei de lectură, câte un elev se înscrie să prezinte cartea pe care o citește. Ca să diversificăm modalitatea de prezentare și pentru a evita rutina, elevii extrag din „**Săculețul cu surprize**” o sarcină pe care trebuie să o rezolve în 5 – 7 minute. Fiecare sarcină reprezintă o nouă provocare în scopul creșterii interesului pentru citit. Iată câteva exemple de sarcini de lucru folosite:

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

- *Citește cât reușești din cartea prezentată, pornind de la fragmentul preferat. Spune un cuvânt cheie ce reprezintă emoția pe care ai trăit-o în acest moment.*
- *Continuă gândul cu idei din cartea pe care o citești:
Am admirat..../ Țin să menționez că...../ Am fost curios când...../E limpede că.....*
- *Enumeră câteva personaje din textul citit și motivează alegerea.*
- *Povestește colegilor fragmentul citit ieri. Ce te-a impresionat?*
- *Formulează o întrebare colegilor tăi despre fragmentul citit / povestit.*
- *Argumentează cu câteva idei de ce recomanzi colegilor să citească această carte.*
- *Ce ar trebui să învețe colegii tăi dacă ar citi această carte?*

În cadrul unei lecturi mai puțin dirijate, atenția elevilor nu se oprește asupra detaliilor, în cazul de față, observăm că elevul este orientat să se concentreze asupra valorilor și, treptat, ei vor descoperi adevăratele mesaje ale operei.

Cărțile prezentate de elevi rămân în „**Biblioteca clasei**” până la sfârșitul anului școlar și pot fi împrumutate de orice coleg, fie în clasă, cât și acasă.

Pauzele pot deveni un bun prilej pentru relaxare prin lectura unor cărți la alegere din biblioteca clasei.

O metodă pe care am folosit-o cu succes, mai întâi cu întregul colectiv, apoi în grupuri mai restrânse este metoda „*think aloud*”. Pentru a exemplifica această strategie, am început prin a spune elevilor că un cititor adevărat, interesat de ceea ce citește, gândește neconținut în timpul lecturii. Am oferit copiilor mai întâi o demonstrație, citind un fragment dintr-un capitol, comentând, punând întrebări, prezicând cu voce tare în urma a ceea ce citeam. Am stabilit împreună câteva etape pe care să le urmărească pe parcursul lecturii lor și i-am invitat să-și noteze câteva întrebări sau comentarii. Au fost foarte surprinși să constate ca unele dintre acestea coincideau. Au continuat să lucreze astfel mai întâi în grupuri, apoi în perechi, devenind din ce în ce mai captivați de acest joc al verbalizării propriei păreri, învățând să se asculte unul pe celălalt, să accepte opinii diferite, chiar dacă expun uneori păreri greșite.

Pentru a oferi elevilor instrumentele necesare unei lecturi eficiente, avem grijă să organizăm în diferite moduri activitatea din **orele de lectură**:

Lectura pe grupe

Se organizează clasa pe grupe în funcție de numărul de lecturi alese pentru a fi citite. De regulă operele sunt alese în funcție de o temă, de exemplu: „În lumea animalelor”. Lectura repartizată pentru grupul său este citită individual de către fiecare elev luând notițe legate de diverse lucruri care i-au atras atenția: o secvență care le provoacă o anumită reacție, o întrebare, o legătură cu o situație trăită.

Pe parcursul lecturii sau la sfârșitul acesteia elevii se consultă și discută pe marginea celor citite, provocându-se un adevărat „asalt de idei”. Opiniile oscilează între productiv și creativ. În final, fiecare grupă va face un proiect în care vor scrie propriile idei legate de textul citit.

Lectura pe ateliere

Se alege o operă literară nu foarte lungă, sau doar un fragment adecvat particularităților copiilor din clasă. Fiecare elev va primi o copie a textului și o va citi în gând. Apoi clasa se va organiza pe grupe care vor lucra separat, în ateliere de lectură. Iată câteva exemple de activități desfășurate în diferite ateliere:

- **atelierul de ilustrație** – elevii propun o ilustrație textului, o execută, apoi o comentează și justifică alegerile făcute;
- **atelierul de povestire** - elevii propun un rezumat al textului citit, respectând toate convențiile stabilite și îl vor redacta;
- **atelierul de păreri personale** – elevii remarcă ce le-a plăcut și ce nu le-a plăcut în text, cu ce sunt de acord și cu ce nu și aduc argumente pentru alegerile făcute;
- **atelierul de anticipare** – elevii propun alt final operii sau, dacă textul este un fragment dintr-o operă mai amplă, fac presupuneri asupra deznodământului;
- **atelierul de transformare a textului** – li se propune elevilor să schimbe un element sau mai multe din text (personaj, loc, timp, acțiune) și să rescrie astfel textul modificat;
- **atelierul de lectură orală** – grupul de elevi propune o dramatizare a textului, o lectură pe roluri;

Se pot organiza și alte ateliere în funcție de obiectivele urmărite cum ar fi cel în care se examinează vocabularul operii / fragmentului.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Putem menționa că aceasta este forma de activitate preferată a elevilor noștri: își împart singuri responsabilitățile în funcție de abilitățile fiecăruia, demonstrează o atitudine responsabilă față de contribuția pe care trebuie să o aducă fiecare la lucrarea colectivă a fiecărui atelier în parte.

Lectura „guri - urechi”

Este o metodă ce se poate aplica cu succes la orice clasă. Se alege un text care nu are o întindere prea mare, necunoscut ușor de înțeles. Textul este împărțit în fragmente după complexitate și capacitatea fiecărei „guri”. Se distribuie fiecare fragment unor copii, cititori buni, pentru a efectua o citire corectă, fără ezitări, expresivă, cu intonația sugerată de situațiile întâlnite. Tot lor li se atrage atenția să selecționeze informațiile utile din fragmente. „Urechile”, care nu au textul în față, fac aprecieri cu privire la modul cum au citit colegii lor, apoi răspund în scris sau oral la întrebările de înțelegere a textului. Întrebările pot fi scrise sau formulate de „guri”. Pentru validarea răspunsurilor, „gurile” citesc fragmentul sau părțile de propoziție care conțin răspunsul corect. Cele mai complete răspunsuri sunt notate pe tablă. Se face citirea răspunsurilor în forma finală. Se lecturează din nou textul în întregime, „urechile” făcând comparație între prima și a doua citire, apreciind dacă „gurile” au ținut cont de observațiile lor după prima lectură. În final, se face o povestire a lecturii folosindu-se întrebările și răspunsurile date. Am observat că elevii participa cu interes la astfel de activități, sunt atenți, folosesc un limbaj adecvat lecturii, fac aprecieri obiective, își imaginează și răspund cât mai concis la întrebări.

Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii noștri să înțeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv și educativ, de ceea ce poate fi dăunător și, în sfârșit, să-și poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Bibliografie:

„Învățământul primar” , nr.1-4 / 2008 și nr. 3-4 / 2005

„Diverse finalități și niveluri de complexitate ale lecturii”, Tatiana Slama- Cazacu(1990), Constanța, S.S.F.

„ Metode de învățare” Ioan Cerghit (1980) E.D.P. București

Avantaje și beneficii ale utilizării calculatorului în activitatea didactică

Prof. Tincu Camelia Daniela

Școala Gimnazială Nr. 142, București

În societatea actuală, calculatorul a devenit un instrument indispensabil în activitatea didactică. Profesorii îl utilizează pentru redactarea documentelor, pregătirea lecțiilor, comunicarea profesională, documentare și acces

la resurse educaționale digitale. Dezvoltarea tehnologiei informației a determinat apariția unui nou tip de alfabetizare – alfabetizarea digitală, necesară atât profesorilor, cât și elevilor.

Integrarea calculatorului în educație a dus la dezvoltarea conceptului de instruire asistată de calculator (IAC), care presupune utilizarea unor programe educaționale concepute pe baze pedagogice și implementate prin intermediul software-ului și hardware-ului adecvat. Totuși, utilizarea calculatorului nu trebuie să fie un scop în sine, ci un mijloc de creștere a eficienței și calității procesului de predare-învățare.

Pentru ca instruirea asistată de calculator să fie eficientă, sunt necesare câteva condiții esențiale:

- adaptarea educației la cerințele societății contemporane;

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

- dezvoltarea continuă a tehnologiei informației și comunicațiilor;
- modernizarea metodelor de predare și reducerea decalajului dintre școală și realitățile sociale.

Calculatorul oferă multiple avantaje în activitatea didactică. În primul rând, permite stocarea, organizarea și actualizarea rapidă a unor cantități mari de informații. Prin utilizarea textului, imaginilor, animațiilor și elementelor multimedia, facilitează înțelegerea unor concepte abstracte și face învățarea mai atractivă.

Un alt avantaj important este posibilitatea simulării unor procese și fenomene care nu pot fi observate direct în clasă. Astfel, elevii pot înțelege mai ușor fenomene complexe și pot experimenta virtual situații imposibil de reprodus în condiții obișnuite.

Calculatorul favorizează și comunicarea. Conectat la internet, acesta oferă acces la resurse educaționale diverse și facilitează colaborarea dintre elevi și profesori. De asemenea, poate reprezenta un mijloc eficient de exprimare pentru elevii mai timizi, care comunică mai ușor în mediul digital.

În procesul educațional, calculatorul este util pentru:

- activități diferențiate în funcție de nivelul elevilor;
- autoînvățare și autotestare;
- recapitulare și consolidare;
- organizarea jocurilor didactice;
- evaluare rapidă și feedback imediat.

În predarea limbii și literaturii române, calculatorul poate constitui o sursă valoroasă de informare prin accesul la biblioteci virtuale, dicționare, enciclopedii, audiobook-uri, ecranizări și reviste culturale online. Elevii își pot dezvolta competențele de documentare, redactare și prezentare folosind aplicații multimedia și prezentări digitale.

În cadrul lecțiilor de limbă și comunicare, platformele educaționale și testele digitale permit verificarea rapidă a cunoștințelor. Dicționarele și corectoarele ortografice contribuie la formarea deprinderilor de exprimare corectă, iar blogurile, forumurile și corespondența electronică oferă contexte autentice pentru dezvoltarea competențelor de comunicare.

Un exemplu relevant este platforma **Livresq**, care pune la dispoziția profesorilor lecții interactive și materiale complementare menite să stimuleze creativitatea și participarea activă a elevilor.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Cu toate acestea, utilizarea excesivă a calculatorului și a internetului poate genera numeroase dezavantaje. Există riscul uniformizării activităților didactice prin preluarea unor materiale realizate de alții, fără adaptare la nevoile reale ale elevilor. În plus, nu toate informațiile disponibile online sunt corecte sau verificate, ceea ce impune dezvoltarea spiritului critic.

Printre efectele negative frecvent întâlnite se numără:

- dependența de tehnologie și de mediul virtual;
- utilizarea excesivă a rețelelor sociale;
- irosirea timpului în activități fără valoare educativă;
- diminuarea comunicării directe;
- plagiatul și copierea temelor;
- sărăcirea vocabularului și folosirea incorectă a limbii române;
- neglijarea lecturii tradiționale.

De asemenea, calculatorul nu poate înlocui complet experiența oferită de carte. Lectura pe suport tipărit dezvoltă imaginația, capacitatea de concentrare și sensibilitatea culturală într-un mod diferit de lectura digitală. Numeroase dificultăți de exprimare și sărăcia vocabularului observate la elevi sunt asociate reducerii timpului acordat lecturii.

În concluzie, calculatorul reprezintă un instrument educațional valoros, capabil să modernizeze și să eficientizeze procesul de predare-învățare. Beneficiile sale sunt evidente atunci când este utilizat responsabil și integrat într-o strategie pedagogică bine concepută. Totuși, succesul educației depinde de menținerea unui echilibru între tehnologie, comunicarea directă și lectura tradițională, astfel încât elevii să beneficieze atât de avantajele progresului tehnologic, cât și de formarea culturală și umană oferită de metodele clasice.

Bibliografie:

Ionescu, Miron, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2004

Pavelescu, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Editura Corint, București, 2010

Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române*, Editura Polirom, 2008

Nebunu, Mihai, *Multimedia în predarea-învățarea literaturii*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005

Rolul cititorului și asumarea lui de către școlarul mic

Nițu-Anica Andra Iuliana, învățătoare
Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

Domeniul lecturii este domeniul cel mai complex în cadrul lecțiilor de limba și literatura română în școală. Se vorbește azi de o criză a lecturii, e vorba de lectura literară, care se deosebește de cea privată, devenind, mai degrabă, o obligație pentru elevi.

Pentru a-i face pe elevi să înțeleagă orice fel de text literar, indiferent de secolul în care a fost scris sau curentul literar pe care îl valorifică textul, profesorul trebuie să raporteze acest text la un model de abordare a lecturii. Acest fapt îl va apropia pe elev de esența textului, îl va ajuta să-l înțeleagă, să-l analizeze, să-l însușească în cele din urmă.

Educația elevilor nu este în primul rând enciclopedică, ci estetică și se urmărește formarea conștiinței estetice a cititorilor. Învățătorul îl învață pe elev să citească printre rânduri, să descopere ideologia ascunsă a unor texte și să discute deschis despre poziția morală sau politică prezentă în text. Desigur, fiecare profesor, învățător se raportează la un model sau altul în funcție de scopul pe care îl urmărește dar mai ales de tipul de text propus la oră. Unele fragmente din literatura națională sunt adevărate opere de artă prin patrimoniul cultural pe care îl reprezintă (opera lui Ion Druță), alte fragmente prezintă interes din punctul de vedere al structurii sau modurilor de expunere (romanele lui C. Petrescu), pentru unii elevi lectura textelor literare este un mijloc de înțelegere a unor fenomene sociale largi (romanele istorice), iar pentru o bună parte din elevi – lectura este pasiune, prin lecturi aceștia își modelează personalitatea. Este evident faptul că aceste modele pot coexista și pot fi aplicate consecutiv sau concomitent de profesorii de română.

Este important să prezentăm, în această ordine de idei, și rolurile pe care și le asumă cititorii – elevi în cadrul diferitor texte. Cea mai interesantă clasificare pare a fi clasificare lui **Appleyard** (1994), bazată pe o teorie centrată pe cititor:

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

1. Cititorul naiv (preșcolarii, școlarii de vârstă mică sunt mai mult ascultători decât cititori, ei nu deosebesc încă ficțiunea de realitate).
2. Cititorul–erou/eroină (în timpul lecturii elevii se identifică cu personajele din universul ficțional; literatura este concepută ca o alternativă a vieții cotidiene).
3. Cititorul gânditor (adolescenții citesc pentru a înțelege mai bine lumea și pe ei înșiși).
4. Cititorul interpret (elevii care studiază literatura în mod sistematic, ei învață să abordeze analitic un text, pot folosi concepte din teoria literară, pot realiza contextualizări).
5. Cititorul pragmatic (e cititorul care savurează lectura, se identifică cu personajele, evaluează o anumită atitudine despre lume).

Desigur că profesorul de română va depune efort sporit pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă ceea ce citesc. În anul 2011, Giasson a propus o strategie care se bazează pe cinci tipuri de procese. O astfel de abordare are avantajul că mizează pe o implicare activă și conștientă a elevilor în lectură și îi formează pentru a deveni cititori competenți și conștienți. Giasson menționează ca această abordare e binevenită în gimnaziu, când elevii își pot structura o manieră de lectură care să le ofere șansa de a înțelege ceea ce citesc și de a se bucura de lectură. Profesorul de română va avea în vedere următoarele etape:

1. Definierea strategiei și precizarea utilității ei. Profesorul le propune elevilor strategii de lectură și comprehensiune în funcție de text și particularitățile acestuia.
2. Explicarea procesului. Profesorul le explică elevilor pe parcurs elementele de structură ale textului, formulează ideile principale împreună cu clasa.
3. Interacțiunea cu elevii și ghidarea lor pentru a stăpâni strategia. Profesorul va oferi indicii, le va oferi feedback.
4. Dezvoltarea autonomiei elevilor în folosirea strategiei. Dacă una din strategii nu este clară și nu dă rezultat, profesorul o va schimba, se va consulta cu elevii pentru aplicarea altei strategii de lectură și comprehensiune a textului.

Abordarea receptării textului în școală nu poate fi realizată fără o lectură profundă, dar pentru ca lectura să fie atrăgătoare, să provoace discuții și analize pertinente, profesorul va încerca să le ofere elevilor mai multe perspective de lectură, în funcție de țesătura textului, de complexitatea și valoarea acestuia. A folosi o singură strategie sau abordare înseamnă a-i demotiva pe elevi să citească. Vom prezenta în cele ce urmează câteva strategii de receptare a textului literar, desprinse din Didactica Florentinei Sâmihăian:

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Profesorul folosește lentilele psihologiei pentru a observa motivațiile autorului sau ale personajului însuși. Cel mai frecvent sunt aplicate teoriile lui Freud (despre cele trei părți ale minții – înconștient, ego și super – ego- sau despre complexul oedipian). Această abordare ar spori interesul pentru lectura romanelor psihologice, de exemplu.

Arhetipul reprezintă un model, o schemă recognoscibilă și este folosit pentru a descrie structura unui text. Arhetipurile reflectă moduri universale de a vedea lumea. Ele se referă la teme arhetipale precum călătoria eroică, căutarea tatălui și provoacă un răspuns puternic al cititorului. O abordare de acest fel poate fi folosită pentru romanul Creanga de aur, de Mihail Sadoveanu.

Abordarea structurală - inspirată de structuralism, această abordare presupune o gramatică a literaturii. Este una dintre abordările frecvent aplicate în școală, în special pentru analiza textelor lirice. Elevii descoperă diferitele niveluri de structură ale textului: fonetic, semantic, sintactic. Această abordare îi ajută pe elevi să analizeze în profunzime textul liric, descoperind toate subtilitățile acestuia, respectiv, descoperind frumusețea cuvântului scris.

BIBLIOGRAFIE

1. Sâmișăian, F., (2017). Investigarea și stimularea interesului pentru lectură al elevilor. București: MEC.
2. Dottrens, R., (1970), A educa și a instrui, București, Editura Didactică și Pedagogică..
3. Gabriel, A., Gabriela, D., (2017) Învățământul Primar. Revista dedicată cadrelor didactice numerele 1-4, București, Editura Miniped, pag. 75, 145-150.
4. Gauber, A. (2016). Dezvoltarea limbajului la școlarul mic, Drobeta Turnu Severin, Editura Ștef,
5. Goia, V., (2013). Literatura pentru copii și tineret: pentru institutori, învățători și educatoare. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
6. Hristea, T., (1981) Sinteze de limba română, Ediția a 2-a revăzută și mult îmbogățită, București, Editura Editura Didactică și Pedagogică.

ROLUL CREATIVITĂȚII LA VÂRSTĂ ȘCOLARĂ MICĂ

Prof. înv. primar Chițu Aurora Livia

Școala Gimnazială Nr. 142

„Nu există nici o artă superioară a celeia de a educa copiii noștri. Pictorul sau sculptorul face numai o figură fără viață, iar un învățător înțelept creează un chip viu, de care se bucură Dumnezeu și oamenii uitându-se la el.” Sf. Ioan Gură de Aur

Deși nou introdus în psihologie (în anul 1939, de către G. W. Allport), termenul de creativitate a avut o evoluție explozivă în ultima jumătate a secolului al XX-lea. Dintr-o problemă centrală a psihologiei, creativitatea a devenit una dintre marile probleme ale umanității, confruntată cu o creștere fără precedent a problemelor – sociale, economice, demografice, culturale, educative, pe care este chemată să le rezolve. În prezent există sute de modalități în care este definită creativitatea. În general, psihologii susțin că înseamnă „a crea ceva nou, original și de valoare pentru societate”.³¹(Turcu, F, Turcu, A., 2000, p.116) Mihaela Roco arată că toți specialiștii care s-au ocupat de fenomenul creației recunosc în mod unanim ca trăsătură definitorie a creativității – noutatea.³² (Roco, M., 2004) P. Popescu-Neveanu afirmă: ”Creativitatea presupune o predispoziție generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistem de personalitate”³³(P. Popescu-Neveanu apud Zlate, M., coord., 2001, p.162). Margaret A. Boden a inventariat definițiile date creației consemnate în diferite dicționare și a concluzionat că în general creativitatea este văzută ca „realizarea de combinații noi, originale de idei vechi”³⁴(Boden, M.A. apud Zlate, M.coord., 2001, p.162).

Unii autori găsesc acest concept destul de imprecis. Ei arată că în mintea omului obișnuit creativitatea este legată de expresii și creații artistice, de invenții tehnologice sau descoperiri științifice, de educație, de comunicare interumană, de comportamentele și de mișcările sociale, ea semnificând adaptare, libertate interioară, evoluție, talent literar, imaginație, construcție, originalitate, distanțare față de lucrurile deja existente. Alți autori, însă, văd în creativitate capacitatea de a imagina răspunsuri la probleme, de a elabora răspunsuri inedite și originale³⁵(Zlate M.coord., 2001). Pornind de la faptul că fiecare autor pune accentul pe dimensiuni

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

diferite datorită complexității fenomenului, Al. Roșca (1981) este de părere că este puțin probabil să se ajungă la o definiție unanim recunoscută. El arată că, după unii autori, „creativitatea este aptitudinea sau capacitatea de a produce ceva nou și de valoare”, iar după alții ea constituie un proces prin care se realizează un produs (Roșca, Al., 1981, p.16). 31 Turcu, F, Turcu, A., 2000, p.116 32 „Creativitate și inteligența emoțională”- Roco, M., 2004 33 P. Popescu -Neveanu apud Zlate, M., coord., 2001, p.162 34 Boden, M.A. apud Zlate, M., coord., 2001, p.162 35 Zlate, M., coord., 2001 36 „Creativitatea”- Roșca, AL., 1981, p.16 23 Există tendințe de a limita creația la productivitate, valoare, utilitate, calități care sunt necesare, dar nu și suficiente pentru delimitarea creativității. Definiții pentru creație sunt originalitatea și noutatea. Ca formațiune psihică deosebit de complexă, creativitatea se caracterizează printr-o multitudine de trăsături: productivitate, utilitate, eficiență, valoare, ingeniozitate, noutate, originalitate, așa cum sunt ele prezentate de Mihaela Roco în lucrarea „Psihologia la răspântia dintre milenii”.³⁷ Productivitatea se referă la numărul mare de idei, soluții, produse mai mult sau mai puțin materiale.

Utilitatea privește în special rezultatele acțiunii, care trebuie să fie folositoare, să contribuie la bunul mers al activității. Valoarea produselor activității creatoare are în vedere faptul că acestea trebuie să prezinte însemnătate din punct de vedere teoretic sau practic; valoarea trebuie să fie recunoscută și respectată în plan social. Ingeniozitatea presupune o deosebită eficacitate a metodelor de rezolvare. Noutatea se referă la distanța în timp a lucrurilor, ideilor. Referitor la această calitate a creativității, Mihaela Roco remarcă faptul că pot exista lucruri foarte noi, recent elaborate, care să aibă un grad redus de originalitate. Originalitatea se apreciază prin raritatea ideilor, soluțiilor sau produselor.

De regulă sunt considerate originale rezultatele creativității care apar o singură dată într-o colectivitate, deci sunt unice. În concluzie, creativitatea intervine oriunde soluțiile preelaborate, răspunsurile habituale sau rutiniere nu mai operează, punând omul sau colectivitatea în situația de imaginare de soluții noi, originale și valoroase, adică soluții creative. Dacă termenul de creație se referă la opera încheiată, la produs, creativitatea este, în mod natural, curioși. Ei caută noi experiențe, „savurează” învățarea unor subiecte noi, găsesc plăcerea în a rezolva jocurile de puzzle, perfecționându-și astfel, dexteritățile și dezvoltându-și alte competențe.

Sarcina majoră a instruirii rezidă în a educa și a crește curiozitatea elevilor și de a o cultiva considerând-o potențial motiv de învățare. Oferirea unor stimuli inediți, dar nu foarte diferiți de ceea ce știu deja elevii, stimulează mult curiozitatea. Prezentarea stimulilor care sunt

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

completamente nefamiliari elevilor poate produce mai curând anxietate, decât curiozitate. De aceea este necesar să se asigure un echilibru între complexitatea stimulilor și claritatea acestora. În loc să prezentăm un oarecare fapt sub forma afirmațiilor categorice, este bine să adresăm elevilor întrebări sau să creăm situații-problemă. Acestea vor spori interesul elevilor și vor alimenta curiozitatea acestora de a afla mai multe despre subiectul în discuție.

La vârsta școlară mică potențialul creativ al elevului este în plină dezvoltare chiar dacă în ciclul achizițiilor fundamentale (cls. I-II) stă preponderent sub semnul acumulării acelor structuri ce îi vor permite lărgirea orizontului și recombinațiile atât de necesare creației.

Școlarul din primele clase manifestă fantezii mai reduse și nu are încă formate deprinderile compunerii scrise, manifestând totodată și spirit critic ridicat față de propriile produse, formându-se treptat, după 8 -9 ani capacitatea de a compune, de a povesti și de a crea povestiri. Mult îndrăgite de copii sunt compunerile cu început dat, după benzi desenate, cu cuvinte de sprijin, de a face predicții, de a schimba finalul unei întâmplări, în toate aceste cazuri putându-se valorifica foarte bine factorii creativității.

Creativitatea elevului este condiționată de creativitatea învățătorului. Acesta este un lucru știut și verificat. Cadrul didactic cu adevărat valoros este acela care inspiră elevul, îl pune pe gânduri, îl determină să emită judecăți de valoare prin propriul său efort. Astfel pregătim elevul pentru a fi creativ, plin de imaginație și să aibă resurse pentru a prevedea și a influența schimbările; pentru a avea o gândire critică spre a fi capabil să definească și să rezolve o problemă; de asemenea, pentru a fi autonom, independent, încrezător în sine. Dezvoltarea acestor însușiri semnifică, de fapt, dezvoltarea creativității, însușire complexă a personalității, care presupune calități ale proceselor cognitive, afective, volitive, atitudinale. Creația, activitate psihică în structura fenomenelor psihice, nu apare doar pe treptele înalte ale ontogenezei ci, în forme specifice, se manifestă din copilărie.

La clasa I, în procesul învățării citirii și scrierii, metoda care se utilizează – fonetică, analitico-sintetică – solicită activități în sensul formării spiritului creativ. Predarea-învățarea unui sunet nou și a literei corespunzătoare impun analiza și sinteza fonetică, dar și exercițiile corespunzătoare ce reprezintă operații care solicită gândirea, cu elemente de creație. Se cultivă capacitatea de autocontrol, care este un atribut al activității creatoare. Efort creator este depus și în cazul alcătuirii cuvintelor la alfabetar și, mai mult, în cazul alcătuirii propozițiilor. Acest lucru este evident întrucât „inteligenta pornește, înainte de toate, de la acțiune” (J. Piaget), ceea ce

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

marchează legătura dintre cunoaștere și acțiune. Mulțimea de jocuri didactice, selectate și atent plasate pe firul lecției, conferă acesteia nota de diversitate și antrenează mai mult în activitatea de citire și scriere pe școlari. Formularea mesajului oral, dezvoltarea unor idei legate de conținutul lecției, „îmbogățirea” unor propoziții date de învățător / colegi, povestirea sau scrierea imaginativă conduc la corectarea exprimării și la manifestarea imaginației și a fanteziei creatoare.

Ținând cont de aceste elemente, cadrul didactic va gândi și construi demersul didactic într-o formă creativă, întrucât atitudinea creatoare a acestuia se transmite implicit elevilor. Dacă învățătorul va aduce un element-surpriză, o noutate în fiecare zi, el va imprima, cu voia sau fără voia sa, aceleași înclinații elevilor.

Bibliografie:

1. Bontaș, Ioan (2008) Tratat de pedagogie, Editura All, București
2. Dincă, Margareta (2001), Teste de creativitate, Editura Paideia, București
3. Moldoveanu, Maria (2001), Mentalitatea creativă, Editura Coresi, București
4. Șerdean, Ioan (2007), Didactica limbii și literaturii române, Editura Corint, București
5. Clinciu, Aurel Ion (2001). „Psihologie generală – curs pentru învățământ la distanță”, Editura Universității Transilvania, Brașov
6. Cosmovici, Andrei (1999). „Stimularea creativității la vârsta preșcolară” în Revista învățământului preșcolar nr.1-2
7. Cristea, Sorin (2002). “Dicționar de pedagogie”, Editura Litera Educațional, Chișinău
8. Golu, P., Verza, E., Zlate, M. (1998). „Psihologia copilului. Manual pentru clasa a XI-a școli normale”, Editura didactică și pedagogică, București
9. Niculescu, Rodica Mariana (2004). „Pedagogie preșcolară”, Editura Universității Transilvania, Brașov
7. Osterrieth, Paul A. (1976). „Introducere în psihologia copilului”, Editura Didactică și Pedagogică, București
10. Piaget, Jean (1973). „Nașterea inteligenței la copil”, Editura didactică și pedagogică, București
11. Piaget, Jean (1980). “Judecata morală la copil”, Editura didactică și pedagogică, București
12. Planchard, Emil (1976). „Introducere în pedagogie”, Editura Didactică și Pedagogică, București
13. Preda, Viorica, Dumitrana, Magdalena, coord., (2005). „Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii”, Editura V&I Integral, București
14. Roco, Mihaela (1979). „Creativitatea individuală și de grup”, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București
15. Roșca, Alexandru (1981). „Creativitatea generală și specifică”, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București
16. Șchiopu, Ursula (1981). „Psihologia vârstelor”, Editura Didactică și pedagogică, București

Olimpiadele școlare, primii pași spre excelență

Avram Cristina, profesor religie,

Școala Gimnazială Nr. 142, Sectorul 6, București

Dintotdeauna spiritul competițional a încurajat elevii să își depășească limitele și să ajungă la performanțe de care nici ei nu se credeau capabili. Diferența dintre mediocritate și excelență înseamnă însă dedicare și muncă laborioasă, renunțarea la timpul de joacă și alte sacrificii pentru a ajunge cât mai sus, printre cei mai buni. Răsplata merită tot efortul depus, nu răsplata materială, care se concretizează într-o diplomă și o sumă modică de bani pentru primele locuri obținute la olimpiada națională, dar pentru experiența de a fi cel mai bun din școală, din sector și printre cei mai buni elevi din țară. Participarea la o etapă națională este în sine o mare reușită, la acest nivel nu mai contează cine este primul și cine al doilea, toți sunt copii de excepție, copii care cu siguranță vor avea succes în toate demersurile propuse. Calificarea constituie o recunoaștere a meritelor deosebite, a abilităților dobândite de-a lungul anilor de studiu, o confirmare a inteligenței și talentului care au condus la performanță.

Drumul este lung și anevoios, iar cei implicați sunt responsabili de educația copilului încă din primii ani de viață. Olimpicii nu se nasc peste noapte și nici nu se transformă printr-un truc magic într-un interval scurt de timp, olimpicii se formează mai întâi în familie, prin primele deprinderi, abilități dobândite din povești și jocuri, din călătorii și experiențe deosebite care largesc universul existențial al copilului. La vârste fragede se naște curiozitatea și dorința de a cunoaște, pe care copilul o exploatează mai departe în clasele primare. Viitorii olimpici aleg să citească în loc să se joace pe calculator, iubesc arta, frumosul și sunt deschiși spre noi orizonturi. Se dezvoltă din punct de vedere cognitiv și gândirea creativă și critică îi ajută să perceapă procesele complexe și să facă conexiuni între fenomenele care se petrec în univers, să pătrundă sensul profund al cunoașterii și să emită propriile concepții existențiale.

Un rol esențial îl au profesorii îndrumători, cei care observă sclipirea, potențialul acestor elevi și sunt dispuși să investească timp, muncă și pasiune în pregătirea lor pentru concursuri. La

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

începutul clasei a V-a, micii concurenți au nevoie cel mai mult de îndrumare, dar după prima participare, se naște dorința de a obține mai mult, de a ajunge mai departe și această determinare duce la o evoluție spectaculoasă. Cei mai mulți elevi care participă din clasa a V-a, nu se vor opri până în clasa a XII-a.

Sunt discipline la care există mai multe concursuri și olimpiade de specialitate, cum este Limba Română, sunt discipline cu o singură olimpiadă și sunt și olimpiade interdisciplinare, cum este Olimpiada de Cultură și Spiritualitate Românească, care se adresează elevilor care manifestă aptitudini, interes și performanțe înalte în domeniul cultural și spiritual, la Limba și literatura română și Religie.

Olimpicii nu sunt numai de la colegii naționale și școli renumite, olimpici sunt și la școli mici, dar cu profesori de vocație, nu sunt numai din marile centre culturale și educaționale din țară, sunt și din localități uitate de lume, unde un profesor dedicat a șlefuit cu pasiune suflete frumoase.

Școala gimnazială 142 și-a întrecut așteptările în acest an, cu un număr de 6 elevi calificați la etapa națională la diferite olimpiade: Limba Franceză, Geografie, Biologie, Cultură și spiritualitate românească și Educație Tehnologică. Calificarea la etapa națională înseamnă că acești elevi au fost cei mai buni din sector la etapa județeană, au obținut premiul I și au reprezentat cu cinste sectorul 6 la nivel național. La etapa județeană a olimpiadelor școlare, elevii școlii noastre au obținut zeci de premii și mențiuni la toate disciplinele de concurs: Olimpiada națională de Limba și literatura română, Olimpiada națională *Lectura ca abilitate de viață*, Olimpiada națională de Limba Franceză, Olimpiada națională de Limba Engleză, Olimpiada națională de Geografie, Olimpiada națională de Biologie, Olimpiada națională de Religie, Olimpiada națională de Cultură și spiritualitate românească și Olimpiada națională de Educație Tehnologică. Lăudabil este atât efortul lor, cât și al cadrelor didactice îndrumătoare, care i-au pregătit în afara orelor de curs pentru a ajunge la aceste performanțe. Cea mai mare bucurie și satisfacție a carierei didactice este aceea de a-ți vedea elevii ajunși la acest nivel de excelență!

Vivat academia ! Vivant professores!

**ACTIVITĂȚILE DE EDUCAȚIE FIZICĂ ,ROL IMPORTANT ÎN
DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A PERSONALITĂȚII COPIILOR**

prof. Alexe Georgeta Claudia

Școala Gimnazială Nr. 142

„S-a dovedit că Educația Fizică este cea mai bună metodă de educație,care sinergic contribuie la oțelirea trupului și a sufletului la formarea caracterului” ,,

Iuliu Hatieganu

Nevoia de educație fizică și sport este una dintre nevoile fundamentale ale copilului în timpul școlii. Pentru o dezvoltare fizică și psihică bună, influența aerului curat, luminii și soarelui în timpul desfășurării lecției de educație fizică este de importanță maximă. Rolul principal al educației fizice la elevi este formarea poziției corecte a corpului, aceasta fiind absolut necesară atât pentru dezvoltarea mișcărilor tot mai complexe folosite de copii, cât mai ales din considerente de sănătate, ca premiza a dezvoltării și creșterii normale în continuare.

Spre deosebire de celelalte discipline, activitatea de educație fizică presupune instruirea și formarea copilului în și prin mișcare. Activitatea fizică are o pondere însemnată în dezvoltarea fizică corectă și armonioasă a copilului. Exercițiul fizic stimulează respirația și circulația sanguină care întărește și dezvoltă sistemul osos și muscular și realizează legătura între gândire și acțiune.

Se impune o structurare corespunzătoare a posibilităților de dezvoltare fizica armonioasă și de manifestare a copiilor cât mai de timpuriu și nu numai în cadrul curriculumului obligatoriu , pentru a se ajunge perseverând , la idealul armonios, înzestrat cu toate calitățile fizice , sufletești și morale . Realizarea în condiții optime a obiectivelor și a sarcinilor care revin educației fizice este condiționată de cunoașterea și respectarea particularităților de vârstă ale copilului de alegerea unei tematici corespunzătoare lor , de aplicare a celor mai potrivite mijloace , metode și procedee de lucru. Reușita organizării și a desfășurării unei activități comune de educație fizică depinde și de nivelul de pregătire al profesorului , de experiența și măiestria sa pedagogică , de capacitatea

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

sa organizatorică , cât și de condițiile materiale de lucru și de gradul de pregătire anterioara a copiilor. Ca formă de organizare a procesului de învățământ, lecția este constituită dintr-o succesiune de etape sau secvențe ce se desfășoară într-o unitate de timp în care se asigură o coordonare între activitatea de predare și cea de învățare, în vederea realizării finalităților procesului de învățământ.

Lecția este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, deoarece urmărește:

- să existe o succesiune metodică a temelor
- să dezvolte deprinderi și calități motrice de bază
- să întărească sănătatea copilului
- să asigure pregătirea fizică generală a copilului
- să aibă un efect educativ multilateral
- să formeze deprinderea de a acționa disciplinat , în colectiv
- să stimuleze interesul copilului pentru mișcare
- să creeze buna dispoziție

Înșușirea conștientă și temeinica a indicațiilor tehnice referitoare la executarea corectă a conținutului activității de educație fizică este condiția principală pentru o predare și evaluare corectă. De asemenea , cunoașterea și aplicarea indicațiilor metodice experimentale în conducerea activității de educație fizică dau posibilitatea de a se ajunge treptat și cu ușurină la îndeplinirea cu succes a sarcinilor. In activitățile de educație fizică materialele didactice reprezintă mijloace de cea mai mare importanță , ușurând procesul de formare a deprinderilor motrice , ajutând la diversificarea jocurilor din cadrul activității, crescând eficienta acestora. Jocurile de mișcare permit manifestarea complexă și favorizează dezvoltarea simultana a deprinderilor motrice de bază sau specifice , calităților motrice , precum și a mișcărilor și deprinderilor moral-volitve. In cadrul lor se formează și se consolidează deprinderi motrice de

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

baza : mers, alergare , sărituri , aruncări , prinderi , cățărări , escaladări , echilibru etc.,fiind favorizată în același timp și dezvoltarea unor calități fizice ca : viteza, rezistența , forța și îndemânarea , concomitent cu perfecționarea activității senzorio- motrice . Jocul este mijlocul prin care se educă la cel mai înalt nivel relațiile de grup , favorizând manifestarea inițiativei , independenței , a responsabilității .

Respectarea disciplinei colectivului , regulilor de întrecere , asumarea unor sarcini în cadrul colectivului , integrarea în colectiv , spiritul competitiv reprezintă doar câteva din caracteristicile jocului . Pentru că participanții sunt obligați să aplice ceea ce cunosc în situații mereu noi, ei reacționează rapid și găsesc soluții potrivite. Se dezvoltă astfel gândirea, creativitatea, inițiativa, capacitatea de anticipare și decizie . Jocurile de mișcare au ca element caracteristic de desfășurare întrecerea, competitivitatea, care impune existența unui fond de deprinderi și calități motrice temeinic consolidate . Întrecerea sporește interesul copiilor pentru activitate, le mobilizează forțele și-i stimulează.

În privința dezvoltării psihice optime, mișcarea efectuată sub forma unor exerciții fizice susținute, în special sub influența factorilor lumina-aer-soare, conduce la obținerea echilibrului psihic, autocontrolului, creșterii aprecierii de sine, dobândirii încrederii în forțele proprii, optimizării relaționării cu „celălalt”, într-un cuvânt, îl conduce pe copil la a se simți în largul său în viața cotidiană. Pentru o viață și un organism sănătos este necesar ca orice copil să fie învățat să respire corect. Perfecționarea actului automat se face prin exercițiu: inspirație pe nas, expirație pe gură. E cunoscut faptul că inspirația pe gură conduce aerul rece, umed sau uscat direct în plămâni, ceea ce poate genera boli ale nasului și gâtului, eventual ale plămânilor, în timp ce inspirația pe nas favorizează temperatura calorică a aerului, uscarea sau umidificarea lui după caz, și curățarea sa de particulele de praf existente.

Educația fizică și sportul au un caracter recreativ , prin schimbarea dominantei activității intelectuale în favoarea celei cu caracter fizic prin oferirea unei alternative utile , agreabile muncii specifice copiilor. Mijlocul fundamental și preponderant folosit în toate activitățile de educație fizică este exercițiul fizic. Orice exercițiu fizic devine mijloc al educației fizice numai dacă este conștient executat, conform unor norme și reguli metodice, în vederea realizării unui obiectiv specific educației fizice. Alegerea și îmbinarea exercițiilor trebuie făcută în așa fel de către profesor, încât acțiunea lor să antreneze întregul organism al copiilor.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

- Exercițiile de front și formare se compun din diferite forme de adunare , alinieri , formații , mers și alergare. Aceste exerciții au o mare importanță, contribuind la organizarea colectivului și la concentrarea atenției copiilor.

- Exercițiile pentru membrele superioare se compun din îndoiri și întinderi; legănări și rotiri; răsuciri („Fluturile își deschide aripile”, „Întindem rufe” etc.).

- Exercițiile pentru membrele inferioare se compun din ridicări pe vârfuri, îndoiri și întinderi de genunchi, legănări și rotiri, sărituri ca mingea, mers pe vârfuri, pe calcai, pe partea exterioară și interioară a labei piciorului („Mergem ca soldații”, „Pendulul”, „Săritura în foarfecă”).

- Exercițiile pentru trunchi constau din aplecări înainte și întinderi, îndoiri laterale, răsuciri („Pisica se întinde”, „Tăiatul lemnului”, „Ridicarea sacului”, „Cositul”).

Deprinderile motrice de baza desfășurate în cadrul activității comune de educație fizică sunt : mersul , alergarea , săriturile, etc.

- Mersul este prima deprindere motrică de baza și cea mai importantă pe care și-o formează copilul începând cu primul an de viață . Pentru însușirea corectă a mersului se folosesc forme variate ale acestuia: mers obișnuit și în ritm diferit , mers în cerc , în coloană , șerpuit , cu pasire peste obstacole , mers în cadență , etc.

- Alergarea este un exercițiu fizic natural , cu o largă aplicare în viața copilului , care contribuie la întărirea și dezvoltarea aparatului respirator , cardiovascular și a sistemului muscular. Alergarea este un mijloc indicat pentru dezvoltarea unor calități fizice importante ca viteza și rezistența („Alergam corect”, „Iepurașul fără casa”, „Lupul și oile”, etc.).

- Săriturile au un larg caracter aplicativ , contribuie la formarea unor trăsături de caracter cum ar fi : voința , hotărârea , curajul („Atinge crenguța”, „Sari peste obstacol”, „Șotronul”, „Din cerc în cerc” etc.).

Observăm, privind mulțimea tipurilor de exerciții, că educarea psihomotricității este caracterizată printr-o tratare globală a corpului și a psihicului uman.

Un bun profesor nu poate fi decât acela care-l învață pe copil să devină o persoană integrală și conștientă, armonios dezvoltată, fizic și psihic.

Repere culturale

Prof. dr. Gheorghe Luminița Carmen

Școala Gimnazială Nr. 142, Sector 6

Școala Gimnazială Nr. 142 este un locaș al culturii și învățământului. Serbările, manifestările ce se organizează periodic sunt prilej de bucurie pentru elevi, dascăli și invitați. Aceștia sunt dornici de cunoaștere, perfecționare și pornesc în căutarea frumosului.

La catedra de educație muzicală, am vizitat cu elevii Ateneul Român, emblema spiritualității românești. Le-am vorbit de fondarea acestuia, de acustică, de pictură, de marile personalități care au concertat pe scena sa: George Enescu, Dinu Lipatti, David Oistrach, Yehudi Menuhin. Au admirat medalioanele în frescă ale domnitorilor României (Vasile Lupu, Matei Basarab).

Momentele trăite alături de elevii școlii 142 în Muzeul „Aman”, întemeietorul școlii de pictură din România alături de Gheorghe Tătăărăscu au fost unice. Au admirat tablourile realizate în acuarelă, frescă și ulei, violoncelul la care artistul cânta și cobza expusă în incintă. Le-am fost ghid elevilor de a lungul timpului în descoperirea frumuseților Muzeelor Operei Naționale, de Artă a României și de istorie a Municipiului București.

Este minunat că elevii școlii 142 au început să studieze pianul și chitara fascinați de audițiile muzicale oferite de doamna profesoară și foștii absolvenți participă periodic la concursuri.

1 Iunie – Ziua Copilului, o sărbătoare a bucuriei

În fiecare an, pe 1 iunie, copiii din întreaga lume sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului. Este o zi specială dedicată celor mici, plină de veselie, jocuri și activități recreative. Totodată, această sărbătoare ne amintește cât de importante sunt drepturile copiilor și cât de necesar este să le oferim un mediu sigur și fericit pentru a crește și a se dezvolta.

La noi în țară, 1 iunie este așteptat cu nerăbdare de toți elevii. Școlile, parcurile și instituțiile culturale organizează spectacole, concursuri, ateliere creative și activități sportive. Copiii au ocazia să petreacă timp alături de familie și prieteni, să se joace și să creeze amintiri frumoase.

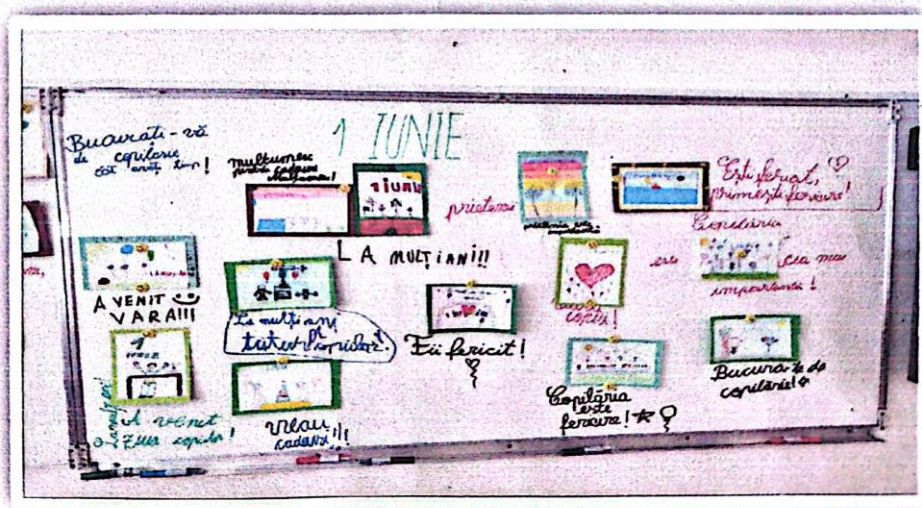
Ziua Copilului nu înseamnă decât distracție. Ea reprezintă și un prilej de a reflecta asupra nevoilor și drepturilor fiecărui copil: dreptul la educație, sănătate, protecție și egalitate de șanse. Fiecare copil merită să fie respectat, ascultat și sprijinit în îndeplinirea visurilor sale.

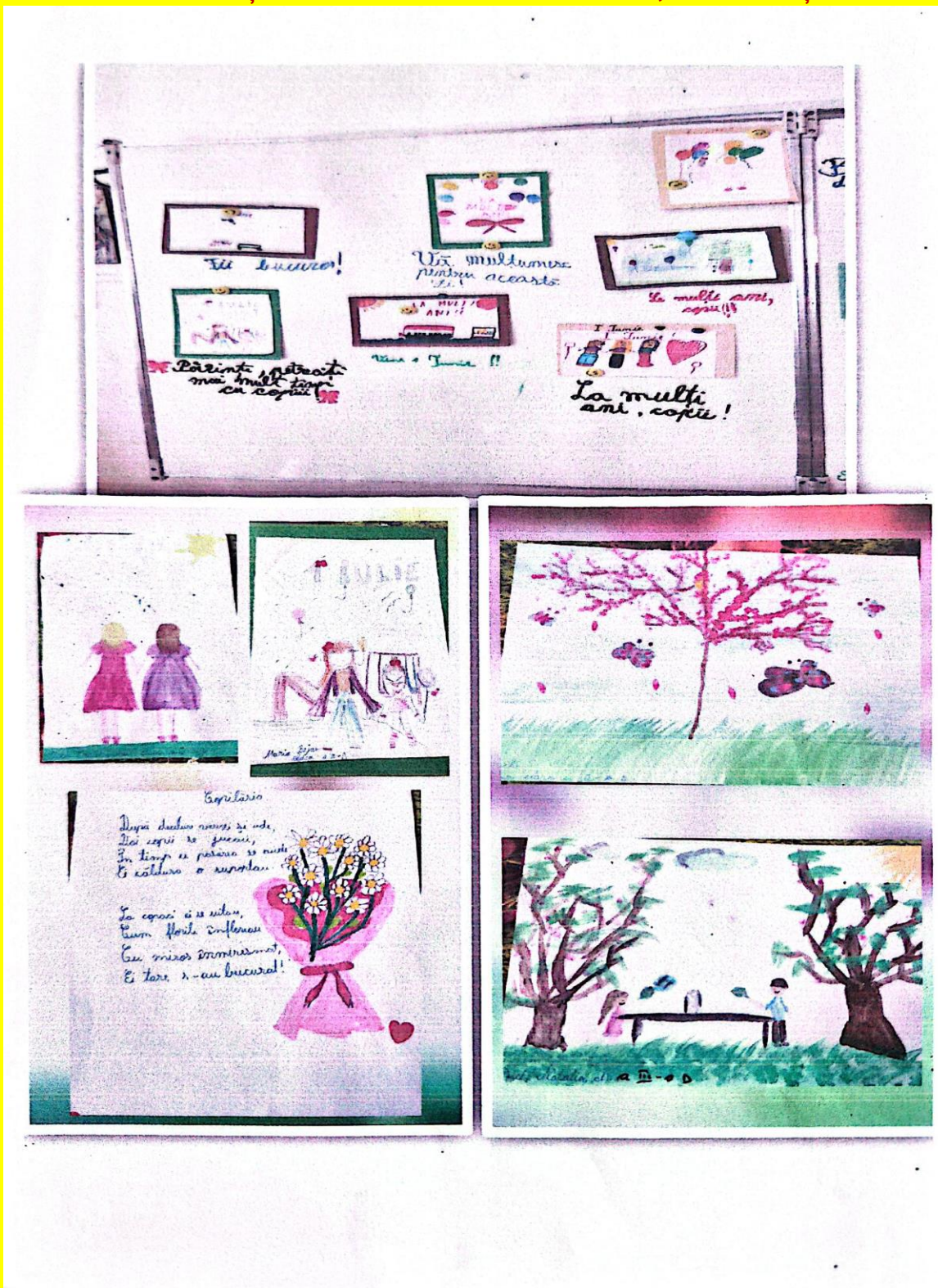
Pentru elevii școlii noastre, 1 iunie a fost o zi plină de energie și entuziasm. Activitățile organizate au adus zâmbete pe chipurile tuturor și au demonstrat că jocul, prietenia și colaborarea sunt elemente importante ale copilăriei.

1 Iunie este mai mult decât o simplă sărbătoare. Este o zi care celebrează copilăria, inocența și speranța pentru un viitor mai bun. Să păstrăm mereu în suflet bucuria acestei zile și să prețuim fiecare moment al copilăriei.

La mulți ani tuturor copiilor!

Picturi, desene și creații realizate cu ocazia zilei de 1 Iunie de elevii clasei a III-a D, prof. înv. primar, Militaru Giorgia Tatiana

prof. învă. primar Militaru Giorgiana
Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

La Francophonie: une langue, mille cultures à découvrir

Bălșanu Diana, Profesor limba franceză

Școala Gimnazială nr. 142, București, sector 6

Quand on entend le mot *francophonie*, on pense souvent à la France. Pourtant, la francophonie est bien plus vaste qu'un seul pays. C'est un véritable voyage à travers les continents, les cultures et les histoires de millions de personnes qui ont en commun une même langue: le français.

La Francophonie désigne l'ensemble des personnes et des pays où l'on parle le français, comme langue maternelle, langue officielle ou langue de communication. Aujourd'hui, le français est parlé par plus de 320 millions de personnes dans le monde et il est présent sur les cinq continents. On le retrouve non seulement en France, mais aussi en Belgique, en Suisse, au Luxembourg, au Canada (notamment au Québec), dans de nombreux pays d'Afrique comme le Sénégal, la Côte d'Ivoire ou le Cameroun, ainsi qu'en Haïti, au Liban, au Vietnam et dans bien d'autres régions du monde.

Mais la Francophonie n'est pas seulement une question de langue. Elle représente également des valeurs importantes: le dialogue entre les cultures, le respect de la diversité, la solidarité, l'éducation et l'ouverture vers les autres. Parler français, c'est aussi avoir accès à une immense richesse culturelle: des livres, des chansons, des films, des traditions et des façons de penser différentes.

Chaque année, le 20 mars, le monde célèbre la Journée internationale de la Francophonie. À cette occasion, de nombreux pays organisent des événements culturels: des spectacles, des concours, des expositions, des projections de films ou des ateliers de découverte de la langue

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

française. Cette journée est une invitation à célébrer la diversité et à découvrir combien le français est une langue vivante et dynamique.

La Roumanie entretient depuis longtemps une relation particulière avec la langue française. Notre pays est membre de l'Organisation internationale de la Francophonie depuis 1993 et accueille régulièrement des événements dédiés à la culture francophone. Le français fait partie de notre histoire, de notre éducation et de notre identité européenne. Beaucoup de mots roumains viennent du français, et de nombreuses personnalités roumaines ont contribué au rayonnement de la culture francophone.

Et dans notre école, comment faire vivre la Francophonie? Les élèves des classes de 5e à 8e peuvent participer à de nombreuses activités: concours de chansons françaises, ateliers de théâtre, quiz sur les pays francophones, expositions, création d'affiches, dégustation de spécialités culinaires, projection de dessins animés ou de films en français, correspondance avec des élèves d'autres pays ou encore journées thématiques consacrées à la découverte d'une région francophone.

Apprendre le français, ce n'est pas seulement apprendre une langue étrangère. C'est ouvrir une porte vers le monde, rencontrer d'autres cultures et développer sa curiosité. La Francophonie nous rappelle qu'une même langue peut unir des personnes très différentes et créer des liens entre des pays parfois très éloignés.

Alors, pourquoi ne pas commencer le voyage dès aujourd'hui? Un livre, une chanson, un film ou quelques mots en français peuvent être le premier pas vers une belle aventure francophone. La Francophonie est partout où la langue française devient un pont entre les cultures et les personnes.

Rolul lecturii în epoca tehnologiei informatice

Preda Oana Magdalena, informatician

Școala Gimnazială nr. 142, București, sector 6

A vorbi și a scrie corect românește este, într-adevăr, o obligație elementară a oricărui român. Am menționa, totuși, că ar trebui să avem în vedere faptul că un lucru foarte important este această preocupare pentru a vorbi și a scrie nu numai corect, cât și frumos, expresiv. Limba noastră e o limbă bogată, e „frumoasă și dulce”, cum o caracteriza Eminescu, marele maestru al cuvântului. Bogăția unei limbi constă, prin urmare, îndeosebi în multitudinea de cuvinte și în varietatea vocabularului ei.

De altfel, toate schimbările care au loc în societate se reflectă direct sau indirect în vocabular, acesta fiind, între domeniile limbii ca sistem, compartimentul cel mai dinamic și mai supus influențelor extralingvistice exterioare. O preocupare deosebită pe care trebuie să o aibă în vedere dascălul este aceea de a urmări îmbogățirea vocabularului activ al copiilor de vârstă școlară mică.

În acest sens, Robert Dottrens (1970) sublinia faptul că: „ideile, cunoștințele, sentimentele se exprimă cu ajutorul cuvintelor, prin vorbire sau prin traducere în scris. A face un copil să-și vorbească în mod corect limba maternă și s-o înțeleagă bine înseamnă a servi deopotrivă individul și societatea”. Conform unor studii de specialitate consacrate (Hristea, 1981, pag. 20), la intrarea în școală, copilul dispune de un vocabular relativ bogat (aproximativ 2 500 de cuvinte) și stăpânește la modul practic regulile de folosire corectă a cuvintelor în vorbire. În cursul miciei școlarității, se formează capacitatea de citit-scris și aceasta impulsionează, de asemenea, progresele limbajului. Lecturile literare fac să crească posibilitățile de exprimare corectă.

Astfel, până spre sfârșitul claselor primare se însușește fondul principal de cuvinte, care ajunge să numere aproape 5 000 de cuvinte, dintre care tot mai multe pătrund în limbajul activ al elevului. Dezvoltarea vocabularului elevilor se realizează cu precădere în cadrul lecțiilor de limbă și literatură română, dar și în contextul altor activități

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

școlare și domenii de activitate, respectiv în cadrul altor discipline, prilej cu care copilul va face cunoștință cu o nouă terminologie, care diferă de la un domeniu la altul, astfel încât limbajul elevului din clasele I-IV se îmbogățește, se diversifică și se nuanțează progresiv și permanent. Dezvoltarea limbajului se face însă și în contextul desfășurării unor diverse activități extrașcolare (serbări, excursii, vizite, întâlniri etc.).

În debutul școlarității se pot constata diferențe însemnate de la un copil la altul, în ceea ce privește dezvoltarea limbajului. Ele se datorează, pe de o parte, capacității intelectuale a copilului, iar pe de altă parte, influențelor mediului familial sau ale altor grupuri. Pot apărea și unele erori de pronunție și scriere, care pot fi însă înlăturate prin munca de predare-învățare, prin diferite metode specifice. Învățătorul trebuie să cunoască de la început capacitatea de comunicare a fiecărui elev, în toate aspectele limbii, atât la nivel fonetic, lexical și gramatical, cât și în plan stilistic.

Dezvoltarea mijloacelor de comunicare la copiii de vârstă școlară mică, respectiv a limbajului acestora, este deci, indisolubil legată de procesul de socializare, de modalitățile de integrare în relațiile sociale. Prin urmare, cu cât limbajul copilului este mai bogat, mai bine structurat, mai nuanțat, cu atât capacitatea sa de a participa la sistemul de interacțiuni sociale, respectiv disponibilitățile sale de a se dezvolta și de a se integra într-un nou sistem de relații vor fi mai mari.

Limbajul este o funcție complexă artificială, care nu este legată cu necesitate de cuvânt. „Există un limbaj al mimicii, al gestului, al ochilor, al mâinii, al muzicii, al artei plastice, al dansului etc. În sens larg, limbajul este ansamblul mijloacelor de care ne servim ca să ne comunicăm ideile, sentimentele, ca să ne facem înțeleși de alții, folosind posibilitățile noastre mintale și senzoriale.” (Dottrens, 1970, p. 79). Folosirea greșită a limbajului poate să atragă după sine o sancțiune materială și directă: cine nu știe să se facă înțeles, trebuie să suporte consecințele. Este o datorie cetățenească de a sprijini elevii pentru a se exprima cu ușurință, de a-i face apti să mănuiască în mod corect acest minunat instrument care este limba, pentru ca să asimileze și să sesizeze în cel mai mare grad nuanțele și posibilitățile exprimării. De aceea, limbajul elevului din clasele I-IV trebuie să se îmbogățească, să se diversifice și să se nuanțeze permanent.

Am adăuga faptul că o metodă eficace ar fi și munca pe grupe, modalitate eficientă de abordare a unor probleme legate de felul în care elevii se exprimă, își

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

împărtășesc gânduri, opinii, dezbate o problemă și ulterior identifică soluții sau perspective noi. Învățătorul stimulează discuțiile dintre elevi, exprimarea opiniilor, preocuparea de a susține unele puncte de vedere și de a combate altele, de a argumenta și contraargumenta, lucru care va avea urmări nu numai asupra gândirii elevilor, ci și asupra formării lor sociale.

Lectura-citirea la clasele mici vizează direct îmbogățirea vocabularului. Aceasta se realizează însă numai când toate cuvintele citite trezesc idei clare și precise. De aceea, o cerință a manualului este să cuprindă toate cuvintele pe înțelesul copiilor, fără dificultăți excesive. Învățătorul trebuie să facă lista greșelilor frecvente din mediul lingvistic unde funcționează, să fie preocupat permanent de formarea deprinderilor de exprimare corectă, potrivit normelor limbii literare, iar elevii, la rândul lor, trebuie să conștientizeze importanța limbajului pentru om.

În același timp, învățătorul va fi preocupat să deprindă elevii cu exersarea și supravegherea exprimării, pentru ca elevii să devină conștienți de propria lor formare și dezvoltare. Odată formată preocuparea pentru corectitudine, pentru bogăția și frumusețea exprimării, lecțiile de limba și literatura română vor deveni mai interesante.

Este necesar, totodată, să se țină seama și de faptul că elevii nu pot avea o exprimare corectă, expresivă și adecvată, în absența unor achiziții lexicale semnificative din punct de vedere cantitativ. Acumularea și îmbogățirea vocabularului, perfecționarea aspectului gramatical, creșterea capacității de autocontrol imprimă vorbirii elevului un caracter care îl apropie de vorbirea adultului. În același timp, pe măsură ce interesul pentru expresiile literare și figurile de stil se dezvoltă tot mai accentuat, copilul începe să simtă nevoia lecturii îndelungate și independente, să selecteze termeni și expresii, să construiască fraze, să creeze jocuri de cuvinte.

Trebuie să se efectueze diferite tipuri de jocuri, exerciții lexicale și compuneri, să se analizeze cu elevii aspecte diverse privind derivarea, familia de cuvinte, restrângerile de sens sau extensiunile de sens, în conformitate cu cerințele programei de la fiecare clasă. Pe baza cunoașterii volumului lexical al clasei, învățătorul trebuie să organizeze activități diverse, cu scopul de a le asigura elevilor, progresiv și aprofundat, un vocabular corespunzător cerințelor culturii și cunoașterii moderne.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

În aceste condiții, sarcina care-i revine învățătorului este așadar aceea de a-l „...deprinde mai întâi pe școlar să-și dea seama de fiecare vorbă, să le cunoască perfect cuprinsul și să le întrebuințeze pe ales, cu măsură și cu chibzuință. Sădește și cultivă-n el gustul și știința, estetica și algebra limbii. Învață-l să construiască frumos și solid.” (Alexandru Vlahuță).

Bibliografie

1. Dottrens, R., (1970), A educa si a instrui, București, Editura Didactica și Pedagogica.
2. Hristea, T., (1981) Sinteze de limba română, Ediția a 2-a revăzută și mult îmbogățită, București, Editura Editura Didactică și Pedagogică.
3. Gauber, A. (2016). Dezvoltarea limbajului la școlarul mic, Drobeta Turnu Severin, Editura Ștef,
4. Goia, V., (2013). Literatura pentru copii și tineret: pentru institutori, învățători și educatoare. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
5. Roco, M., (2016) Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Editura Polirom.
6. Stan, C., (2015) Teoria educației. Actualitate și perspective, Cluj- Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană.
7. Tetilianu, N. I., (2016) Activizarea vocabularului preșcolarilor în cadrul activităților de povestire, accentuând explicarea și însușirea conștientă a semnificației cuvintelor: (sinonime, antonime, omonime, paronime), Târgu-Jiu, Editura Măiastra.

Dincolo de orele de curs: Ce fac copiii la un semiinternat de succes?

Beda Daiana, Pedagog

Școala Gimnazială nr. 142, București, Sector 6

Pentru mulți elevi, însă, aventura cunoașterii și a socializării nu se termină aici. Semiinternatul a încetat de mult să fie doar un spațiu de „așteptare” până când părinții termină programul de lucru. Astăzi, acesta a devenit un adevărat hub educațional și emoțional, unde timpul liber este transformat în oportunități de dezvoltare.

Dar ce se întâmplă, mai exact, în spatele ușilor unui semiinternat modern? Iată o radiografie a activităților care transformă o după-amiază obișnuită într-o experiență memorabilă pentru copii.

Recreere și reîncărcarea bateriilor

După 4-5 ore petrecute în bancă, copiii au nevoie, înainte de toate, de o pauză de decompresie.

- **Prânzul cald:** O masă nutritivă și echilibrată, luată alături de colegi, într-un cadru relaxat care încurajează bunele maniere și independența.
- **Timpul de joacă liberă:** Fie că este vorba de activități în aer liber, jocuri de mișcare sau pur și simplu socializare, această etapă este esențială pentru descărcarea energiei și relaxarea mentală.

Suport educațional: Temele făcute fără stres

Una dintre cele mai mari provocări ale seriei în familie – temele pentru acasă – își găsește rezolvarea la semiinternat.

- Sub îndrumarea pedagogului, copiii își efectuează temele, lămuresc neclaritățile de la clasă și recapitulează materia.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

- Scopul nu este ca pedagogul să dicteze rezolvările, ci să îl învețe pe elev *cum să învețe* singur, stimulându-i gândirea critică și logica.

În concluzie, activitățile din cadrul semiinternatului reușesc să îmbine utilul cu plăcutul într-un mod armonios. Pentru copii, reprezintă un mediu sigur și dinamic în care își fac prieteni și își dezvoltă abilitățile. Pentru părinți, înseamnă liniștea de a ști că cel mic este în siguranță, că are temele făcute corect și că timpul de seară petrecut acasă va fi dedicat exclusiv familiei, nu ghiozdanelor.

Este, fără îndoială, puntea perfectă între rigoarea școlii și căldura căminului.

Serviciul de secretariat – motorul organizării într-o instituție școlară

Miruna BOTEZ, Secretar

Școala Gimnazială nr. 142, București, sector 6

În orice instituție de învățământ, buna desfășurare a activităților nu depinde doar de profesori și elevi, ci și de personalul administrativ care lucrează în culise pentru a asigura organizarea și funcționarea eficientă a școlii. Unul dintre cele mai importante compartimente administrative este serviciul de secretariat, considerat adesea „centrul de comandă” al unității de învățământ.

Atunci când ne gândim la școală, primele imagini care ne vin în minte sunt sălile de clasă, profesorii și colegii. Totuși, există un loc fără de care activitatea unei instituții de învățământ nu ar putea funcționa eficient: secretariatul. Deși nu este întotdeauna în centrul atenției, acesta joacă un rol esențial în viața de zi cu zi a școlii.

Secretariatul reprezintă punctul de legătură dintre conducerea școlii, cadrele didactice, elevi, părinți și diferite instituții externe. Aici sunt gestionate documente importante, sunt oferite informații și se coordonează numeroase activități administrative necesare funcționării școlii.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Pentru mulți elevi, contactul cu secretariatul apare atunci când au nevoie de o adeverință pentru transport, bursă, concursuri sau alte activități. În spatele acestor documente aparent simple se află însă un proces care necesită verificarea informațiilor și respectarea unor proceduri administrative clare. Astfel, personalul de secretariat contribuie la menținerea ordinii și a corectitudinii în cadrul instituției.

Printre principalele atribuții ale serviciului de secretariat se numără întocmirea și gestionarea documentelor școlare, evidența elevilor, arhivarea actelor, eliberarea adeverințelor și a altor documente oficiale, precum și comunicarea cu instituțiile partenere. Secretarii se ocupă de înscrierea elevilor, actualizarea bazelor de date, completarea registrelor școlare și pregătirea documentelor necesare examenelor naționale.

Munca desfășurată în secretariat presupune multă responsabilitate, atenție la detalii și respectarea unor proceduri stricte. Orice document emis de școală trebuie să fie corect întocmit și verificat, deoarece acesta poate avea valoare oficială și poate fi utilizat în diferite contexte administrative sau educaționale. De asemenea, personalul din secretariat trebuie să respecte regulile privind confidențialitatea datelor personale ale elevilor și angajaților.

În era digitalizării, activitatea secretariatului a cunoscut transformări importante. Tot mai multe documente sunt gestionate electronic, iar comunicarea cu elevii și părinții se realizează adesea prin intermediul platformelor digitale și al poștei electronice. Acest proces contribuie la eficientizarea activităților și la reducerea timpului necesar pentru rezolvarea diferitelor solicitări.

Pe lângă atribuțiile administrative, personalul de secretariat are și un rol important în relațiile cu publicul. De multe ori, secretariatul este primul loc în care ajung persoanele care vizitează școala. Atitudinea profesionistă, amabilitatea și disponibilitatea de a oferi informații contribuie la crearea unei imagini pozitive a instituției. Un secretariat bine organizat inspiră încredere și facilitează comunicarea dintre toate categoriile de beneficiari ai actului educațional.

Elevii interacționează frecvent cu serviciul de secretariat pentru obținerea adeverințelor, vizarea carnetelor de elev, înscrierea la examene sau solicitarea diferitelor informații. De asemenea, părinții apelează la acest compartiment pentru rezolvarea unor aspecte administrative

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

legate de situația școlară a copiilor lor. Prin urmare, secretariatul reprezintă un punct de sprijin esențial pentru întreaga comunitate școlară.

Importanța serviciului de secretariat este adesea trecută cu vederea, deoarece activitatea sa se desfășoară în mare parte în spatele scenei. Cu toate acestea, fără munca atentă și constantă a personalului din secretariat, organizarea școlii ar deveni mult mai dificilă. Gestionarea documentelor, coordonarea informațiilor și sprijinul oferit elevilor, profesorilor și părinților sunt elemente care contribuie direct la buna funcționare a procesului educațional. Deși activitatea lor nu este întotdeauna vizibilă, angajații din secretariat au o contribuție importantă la succesul întregii instituții. Ei se asigură că informațiile circulă corect, că documentele sunt în ordine și că fiecare solicitare este tratată cu seriozitate. Munca lor susține desfășurarea procesului educațional și oferă stabilitate organizației școlare.

În concluzie, serviciul de secretariat reprezintă un pilon important al oricărei instituții de învățământ. Prin profesionalism, organizare și dedicare, personalul acestui compartiment asigură desfășurarea eficientă a activităților administrative și contribuie la crearea unui mediu școlar bine structurat, în care educația poate avea loc în cele mai bune condiții. Secretarii nu sunt doar administratori ai documentelor, ci și parteneri de încredere ai întregii comunități școlare.

Poate că data viitoare când vom trece pe la secretariat pentru o simplă adeverință, vom privi cu mai multă apreciere activitatea celor care lucrează acolo. În spatele fiecărui document se află efort, responsabilitate și dorința de a contribui la buna funcționare a școlii. Secretariatul nu este doar un birou administrativ, ci un element indispensabil al comunității școlare, un loc unde organizarea și comunicarea se întâlnesc pentru a sprijini educația.

Bibliografie:

www.institutulcinext.org

Revista educatiei - EDICT

Călătorie în lumea cărților

Lectura – cale de acces către cultură

Paula Luiza CHIRU, Bibliotecar
Școala Gimnazială nr. 142, București

Scopul receptării lecturii în școală este formarea gustului estetic, ca parte integrantă a educației estetice. Fără îndoială că în scopul general formulat mai sus, urmărit de lectura literară în școală, se includ și alte obiective formative, cum sunt:

- dezvoltarea gândirii;
- formarea orizontului intelectual-cultural;
- cultivarea dragostei față de popor, de cultura națională, etc.

Finalitatea principală a însușirii literaturii române în școală rămâne însă aceea de a forma din elevi cititori avizați de literatură, oameni cu deprinderea de a citi permanent și capabili să adopte o poziție personală față de lecturile lor. Scopul limbii este de a sluji ca instrument de comunicare între membrii unei societăți, cu alte cuvinte, de a pune la dispoziția vorbitorilor un tezaur de norme, care să-i ajute în a comunica între ei, ceea ce constituie funcția fundamentală a ei – cea de comunicare.

Comunicarea prin limbă este însă un proces complex. În rândul sarcinilor generale se încadrează realizarea educației multilaterale, cu diversele ei aspecte: cultivare a gândirii, a orizontului intelectual și cultural, formarea concepției despre lume și viață, a unei atitudini sănătoase față de muncă etc.

Literatura română urmărește însă o serie de sarcini speciale, care reies din natura specific artistică a sa. Calea pe care acționează forța de înrâurire a literaturii constă în sensibilizarea prin intermediul forței sugestive a limbajului poetic. Dacă o operă a reușit să ne sensibilizeze, adică să ne producă o stare sufletească deosebită, care ne face să ne simțim altfel decât ne știm în mod obișnuit și ne trezește dorința de a ne modela, ea și-a atins menirea dată de condiția artei, și

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

implicit, ne-a strecurat în minte, atitudine și comportament – sensuri, învățăminte, imperative umane nobile.

Un rol deosebit de important în realizarea sarcinilor formative ale literaturii revine învățătorului. Prin participarea activă, emoțională la procesul de receptare, învățătorul creează o atmosferă specifică, temperatura necesară racordării sensibilității elevilor la înalta tensiune de sentimente și idei a operelor. Învățătorului i se cere să fie la catedră un creator, adică, invocând o expresie a lui Tudor Vianu, “un om capabil de a răsfrânge lumea într-un mod personal”. Printre primele atribute ale învățătorului creator trebuie inserată neîncetata sete cognitivă. Fără această sete, orizontul său rămâne imobil. Strâns legată de permanentul spirit de investigație este atitudinea critică, nonconformistă, față de problemele de conținut sau de metodă ale disciplinei. Creativitatea în lecție se manifestă prin personalizarea cunoștințelor ce trebuie discutate, prin raportarea acestor cunoștințe la stadiul maturității științifico-metodice a învățătorului stadiu determinat de pregătirea sa la un moment dat și de originalitatea prelucrării celor acumulate. În fine, activitatea la catedră poate deveni creatoare prin receptivitatea învățătorului față de dimensiunea estetică a relațiilor sale cu elevii, în cadrul diverselor forme de activitate. Profesoratul este arta de a instrui și educa sensibilizând.

Ținând seama de aceste observații și de specificul literaturii ca artă, subliniez ideea că literatura nu-și poate realiza finalitatea educativă decât pe calea sensibilizării. De aceea, educația prin intermediul literaturii nu poate fi concepută ca o suită de disertații, expuneri privind semnificațiile educative ale diverselor opere, ci ca un proces dinamic, viu, emotiv, a cărui reacție în lanț este declanșată de contactul nemijlocit al școlarii cu opera. Numai dintr-o asemenea legătură cu partitura artistică se pot naște emoțiile, sentimentele, plăcerea estetică. Iar în acest proces, rolul învățătorului este deosebit, el fiind ghidul indispensabil, dar nu unul care strigă, gesticulează și dă informații derutante, ci unul discret, care indică din umbră frumuseți, în așa fel încât să dea impresia elevilor că ei înșiși sunt cei care le-au descoperit. În aceasta ar consta rolul educatorului creator, arta sa de a educa, folosindu-se de literatură.

Printre sarcinile specifice ale literaturii se enumeră și dezvoltarea vorbirii elevilor, formarea și consolidarea deprinderilor de scriere corectă, a deprinderii de a citi curent, corect, conștient și expresiv, cu alte cuvinte dezvoltarea comunicării orale și scrise a elevilor. În operele literare, cunoștințelor despre lume și viață, multiplele informații sunt prezentate tot ca un act de creație. Faptul este și mai evident când se urmărește procesul educației morale prin receptarea

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

literaturii. Literatura poate juca un rol deosebit în procesul educării elevilor în spiritul binelui, adevărului și dreptății, în formarea unor atitudini pozitive cum sunt cinstea, curajul, spiritul de sacrificiu, demnitatea, atitudinea față de muncă. Întregul flux educativ al literaturii se poate converti în sentimente, fapte și atitudini umane concrete numai dacă elevii au trăit emoția specifică actului receptării estetice.

Contactul cu operele reprezentative ale literaturii române și universale duce, treptat, la formarea laturilor educației estetice. Educația estetică asimilează, de fapt, într-o sinteză superioară și specifică, atribute realizate prin procesul educației intelectuale și morale. Sarcinile educației estetice prin intermediul literaturii constau în dezvoltarea gustului pentru frumosul din artă, natură și societate, în formarea noțiunii de frumos, în cristalizarea criteriilor de apreciere a frumosului, în conturarea și dezvoltarea deprinderilor de comportare conform legilor frumosului. Pe lângă aceasta, literatura este chemată să-și aducă contribuția ei specifică la dezvoltarea sensibilității, a imaginației, la îmbogățirea culturii estetice a elevilor.

Din toate cele spuse mai sus se desprinde ideea că prin natura ei specifică, literatura dispune de multe valențe formative. Concretizarea acestor valențe în sentimente, idei, atitudini umane, integrarea în structura personalității elevilor este un proces complex, de lungă durată, care presupune, ca o condiție indispensabilă, sensibilizarea prin contactul direct cu opera și implicarea subiecților receptori în descoperirea atributelor estetice și a semnificațiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Pleșa, Lia, M., (2016) Importanța lecturii pentru activizarea vocabularului elevilor, Drobeta Turnu Severin, Editura Irco Script.
2. Pamfil, A.; Onojescu, M., (coord.). (2014). Lectura. Repere actuale. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință.
3. Goia, V., (2013). Literatura pentru copii și tineret: pentru institutori, învățători și educatoare. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
4. Cândroveanu, H., (2016) Literatura română pentru copii, București, Editura Albatros.
5. Cerghit, I., (1980) Metode de învățământ, București, Editura Didactică și Pedagogică.
6. Cordoș, S. (2014). Ce rost are să mai citim literatură ? București, Editura Compania.
7. Cornea, P., (2016) Introducere în teoria lecturii – Ediția a II-a, Iași, Editura Polirom.
8. Costea, O., Damșa, Toma, M., (2014) Literatura pentru copii, București, Editura Didactică și Pedagogică.

FĂT-FRUMOS ȘI GENEROZITATEA FURATĂ

Autor: Olteanu Bianca, clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Tincu Camelia-Daniela

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. Într-o împărăție bogată și liniștită, domnea un împărat înțelept, iar supușii săi erau cunoscuți în toate țările pentru bunătatea și dărnicia lor.

Împăratul nostru avea și un fiu, pe nume Făt-Frumos, voinic, corect și cu inimă mare. Tot în această împărăție trăia și Prințesa Elizabeta, fiica unui vestit împărat, care era renumită pentru frumusețea și înțelepciunea ei. Făt-Frumos o îndrăgea nespus de mult, iar prințesa simțea la fel ca dânsul.

Într-o noapte întunecată, Zmeul Lăcomiei, cu trei capete și șase aripi, a furat Generozitatea din împărăție. A răpit-o și pe preafrumoasa Elizabeta, închizând-o într-o temniță din vârful unui castel în care trăia zmeul.

Din acea noapte, toți oamenii au devenit egoiști și răi, iar Făt-Frumos a jurat că se va răzbuna pe Zmeu, pentru că a furat Generozitatea și pe prințesa iubită.

Și merse Făt-Frumos, merse cale lungă să-l ajungă pe hoț, peste nouă mări și nouă țări, peste nouă munți și nouă văi.

Tatăl său i-a dat viteazului erou o sabie bine ascuțită, din argint rar, sub puterea căreia, dacă era atacat, inamicul nu mai avea nicio șansă. De asemenea, tatăl lui i-a dat un măr de aur, cu care avea să înfrunte fiecare dintre vrăji, dacă lua o îmbucătură din el.

În drumul spre Zmeul Lăcomiei, Făt-Frumos întâlnește o bătrânică sărmană, care avea nevoie de ajutor să meargă până acasă. Cum al nostru erou avea o inimă așa bună, nu s-a îndurat să nu-i ofere puțin ajutor bătrânei. Când Făt-Frumos a ajuns la casa femeii în vârstă, a aflat că de fapt era o zână, care chiar voia să îl testeze, să vadă dacă este un erou adevărat. Pentru bunătatea sa, prințul a primit de la zână o sticlură cu apă fermecată, care avea să-i vindece tânărului fiecare rană.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Deodată, o turturică zbură în mare grabă la Făt-Frumos, pentru a-i spune unde este închisă prințesa Elizabeta. Eroul înțelese că prințesa nu era captivă într-un simplu castel, ci într-o temniță, care era păzită de Zmeul Lăcomiei.

Drum lung a avut băiatul de parcurs, până a ajuns într-o pădure cu copaci înalți, care nu lăsau să pătrundă lumina. Aceștia nu erau doar niște copaci, ci erau Copacii Minciunilor, iar orice lucru pe care îl spuneau avea să facă o persoană să creadă neadevărul. Trecând pe acolo, Făt-Frumos auzi cum că Prințesa Elizabeta s-ar fi îndrăgostit de Zmeu și s-ar fi căsătorit, dar, cu ajutorul unei mușcăături din măruș de aur, a reușit să înfrunte necazul.

Și merse voinicul nostru, până ajunse la Podul celor Trei Întrebări, unde îl așteptau trei ciuperci. Una era portocalie, cu puncte negre, alta era albastră cu puncte albe, iar alta era neagră, fără puncte. Ciuperca portocalie l-a întrebat care este cea mai bătrână dintre ele. Făt-Frumos a răspuns că cea neagră, deoarece pe pălărie avea mici încrețituri. Apoi a urmat cea albastră, care a întrebat care este cea mai tânără, iar eroul a răspuns că era chiar cea care a pus întrebarea, pentru că pălăria ei era cea mai netedă. Ultima ciupercă l-a măsurat pe prinț și l-a întrebat care este scopul vizitei, iar el a răspuns că vrea să salveze viața unei frumoase prințese și să elibereze Generozitatea de la un Zmeu. La auzul acestor cuvinte, ciuperca portocalie l-a aprobat, dând din cap și i-a spus că, pentru a ajunge la fată, mai are încă un drum de parcurs. Viteazul trebuia să treacă prin Poteca Oglinzilor Încurcate, unde trebuia să își păstreze calmul și să fie atent la fiecare detaliu.

Făt-Frumos a mers plin de sine până la potecă, iar când a intrat l-a cuprins spaima! Prin jur erau numai oglinzi, prin care își vedea chipul, dar nu și drumul pe unde trebuia să meargă. Din fericire, și-a adus aminte de sfatul ciupercii, așa că a rămas liniștit și s-a uitat prin jur. Când a lăsat privirea în jos, a văzut o linie aurie, strălucitoare, care era greu de zărit! A pășit cu încredere, până când linia a început să fie mai pronunțată, iar drumul spre ieșire era tot mai aproape.

Cât noroc pe capul lui Făt-Frumos, că doar doi pași a mai făcut, iar în față s-a ivit o ușă. A apăsat pe clanță, iar libertatea a fost a lui!

Însă primejdiile lui Făt-Frumos nu se termină aici. Tânărul prinț a ajuns într-o grădină și, cu cât intra mai adânc în ea, cu atât devenea mai obosit. Astfel, căzu într-un somn adânc...

Dar ce să vezi? Atât de mult o iubește pe prințesă, încât se trezește brusc și începe să meargă plin de încredere prin grădină, până când în fața lui se ivește un castel.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Acela avea să fie castelul Zmeului Lăcomiei, iar în vârful lui se afla Prințesa Elizabeta. Cu mare curaj, Făt-Frumos ajunge să se bată cu monstrul. Așa s-a întâmplat, iar cu ajutorul sabiei de argint rar de la tatăl său, eroul reușește să îi taie două capete Zmeului.

Cei doi au purtat o luptă crâncenă, însă tânărul prinț a rezistat mult, deoarece avea la îndemână sticluța cu apa vindecătoare de la zână. Un salt a făcut eroul, i-a tăiat ultimul cap Zmeului Lăcomiei și l-a lăsat lat.

În fugă, prințul a eliberat-o pe preaiubita Elizabeta și a înapoiat Generozitatea împărăției.

Ajunși la palat, Făt-Frumos și prințesa s-au căsătorit și au domnit fericiți, cu dreptate și iubire, și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea-așa!

MINCIUNĂ ȘI ADEVĂR

Chirea Angelina-Maria, CLASA: A V-a D

Prof. îndrumător, Olteanu Cristina

A fost odată ca niciodată un rege și o regină care trăiau într-o împărăție foarte mare, într-un castel din argint. Deși aveau foarte multe bogății și tot ce își puteau dori, aceștia erau foarte triști, pentru că nu aveau copii.

Într-o zi, dorința lor s-a îndeplinit și au avut un băiețel foarte frumos. Bucuroși, au organizat un botez mare, unde au invitat multe zâne și oameni importanți. Însă, fără să își dea seama, au uitat să o invite pe Zâna Minciunilor.

Când aceasta a aflat, s-a supărat foarte tare și a venit furioasă la castel.

- Pentru că m-ați uitat, copilul vostru va spune toată viața numai minciuni! a spus zâna.

Apoi a dispărut într-un fum negru.

Toți au rămas speriați, iar prințul a primit numele Minciună.

Anii au trecut, iar prințul suferea foarte mult din cauza blestemului. Chiar și atunci când voia să spună adevărul, din gura lui ieșeau numai minciuni. Nimeni nu mai avea încredere în el și de multe ori rămânea singur și trist.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

În același timp, într-un regat vecin, trăiau un alt rege și o altă regină, care își doreau și ei foarte mult un copil. Într-o zi, regina a născut o fetiță foarte frumoasă.

La botezul ei, au fost invitați foarte mulți oameni importanți, dar părinții au uitat să o invite pe Zâna Adevărului. Aceasta s-a supărat foarte tare și a blestemat-o pe prințesa să spună toată viața numai adevărul. Prințesa a primit numele Adevăr.

La început, toți credeau că nu este un lucru rău, însă pe măsură ce prințesa creștea, oamenii începeau să fie răniți de sinceritatea ei. Ea spunea mereu exact ceea ce gândea și uneori îi făcea pe ceilalți să sufere fără să vrea. Prințesa era și ea tristă și își dorea să poată ascunde uneori anumite lucruri, ca să nu îi rănească pe oameni.

Au trecut anii, iar într-o zi, când amândoi au împlinit 18 ani, cei doi s-au întâlnit întâmplător într-o pădure. Prințul Minciună se plimba călare pe un cal negru, iar prințesa Adevăr culegea flori de lângă un lac.

Au început să vorbească și au descoperit că amândoi aveau câte un blestem. Prințul i-a povestit cât de greu îi era să nu poată spune adevărul, iar prințesa i-a spus cât de greu era să spună mereu adevărul și să îi rănească pe cei din jur. Cei doi au devenit repede prieteni și au hotărât să plece împreună în lume, pentru a găsi un leac pentru blestemele lor.

A doua zi dimineață, și-au luat rămas bun de la părinți și au pornit la drum.

După multe zile de mers prin păduri și sate, au ajuns la un vrăjitor bătrân, care locuia într-un turn înalt.

Când le-a auzit povestea, vrăjitorul le-a spus că îi poate ajuta, dar trebuie să treacă mai multe încercări. El le-a dat două obiecte magice: un ceas care își mișca acele atunci când prințul spunea minciuni și o busolă care nu mai arăta nordul atunci când prințesa spunea adevărul.

Vrăjitorul le-a spus că, pentru a merge mai departe, trebuie să își făurească singuri două mere magice: unul din aur și unul din argint. Astfel, prințul și prințesa au ajuns într-un orașel unde au întâlnit un aurar și un argintar foarte pricepuți. Cei doi meșteșugari s-au înduioșat când au auzit povestea lor și i-au luat ucenici.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Prințul și prințesa au muncit mult și au învățat repede să lucreze metalele prețioase. După șase luni, prințul și-a făcut un măr strălucitor din argint, iar prințesa unul din aur.

Fericiți, s-au întors la vrăjitor, însă acesta le-a spus că mai aveau o ultimă încercare.

Trebuiau să intre în peștera unui dragon și să găsească un diamant neșlefuit. Dacă diamantul era distrus, dragonul urma să dispară și orașul de la poalele muntelui avea să fie salvat.

Cei doi au pornit spre Muntele Albastru și au intrat cu grijă în peșteră. Acolo erau foarte multe pietre prețioase, care străluceau în toate culorile. Prințesa ar fi vrut să ia câteva pietre, dar prințul i-a spus că este prea periculos și că l-ar putea trezi pe dragon. După mult timp de căutări, au văzut ceva strălucind într-un colț întunecat. Era diamantul. L-au luat cu grijă și au încercat să iasă din peșteră, dar prințesa a călcat din greșeală pe coada dragonului și l-a trezit.

Dragonul a început să răcnească, iar peștera s-a cutremurat. Atunci, prințesa și-a amintit ce spusese vrăjitorul și a aruncat diamantul cu putere de pământ. În aceeași clipă, dragonul a dispărut într-un fum albastru. Orașul de la poalele muntelui a fost salvat, iar oamenii le-au mulțumit celor doi pentru curajul lor.

În final, prințul și prințesa au ajuns la casa unei vrăjitoare care le-a pregătit o poțiune magică. Ea a pus în cazan merele, ceasul și busola și a început să rostească vrăji.

După ce vrăjitoarea a terminat poțiunea, le-a dat să bea și, imediat ce au început să vorbească, cei doi au observat faptul că blestemele dispăruseră.

Prințul putea spune și adevărul, iar prințesa putea ascunde uneori anumite lucruri, fără să îi mai rănească pe ceilalți. Fericiți, s-au întors în regatele lor, unde au fost primiți cu mare bucurie.

Pentru că trecuseră împreună prin multe aventuri, prințul Minciună și prințesa Adevăr s-au îndrăgostit și au hotărât să se căsătorească.

Au făcut o nuntă mare și frumoasă, iar apoi au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Și v-am dăruit o lealea și v-am spus povestea mea!

VIS SAU REALITATE?

Într-o zi însorită din vacanța de vară, m-am dus la bunica mea, împreună cu verișoarele mele, ca să petrecem puțin timp împreună la țară.

Fusese o zi foarte încărcată pentru noi. Am mers la adunat de cireșe și mere, am plantat câțiva copaci și câteva floricele în grădină, am vopsit copacii cu var și am făcut curat în toată casa.

După ce am cinat, ne-am dus în camera noastră. Acolo ne erau pregătite trei paturi pentru un somn dulce, căci muncisem foarte mult! În scurt timp, am ațipit.

La un moment dat, am auzit niște pași. Deschid ușor ochii, să nu-și dea seama nimeni, și o văd pe Elena, una dintre verișoarele mele, încercând să iasă.

Dintr-odată, o lumină puternică în culorile curcubeului se extinde în toată casa. Era un portal. Elena a intrat, iar după câteva clipe acesta dispăru. Suspect!

Cealaltă verișoară era pe tărâmul somnului, așa că, m-am ridicat din pat să văd ce se întâmplase. În locul în care apăruse portalul, se afla o carte deschisă la pagina 129, în care erau scrise vrăji.

Am încercat să rostesc una, însă nu mi-a ieșit. Apoi, am observat o baghetă magică, plină cu praf de zâne, care lăsa în urmă șiroaie de sclipici. Am luat-o în mână și am spus încă o dată vrajă, presărând sclipici deasupra cărții. A mers! Portalul s-a deschis.

Acel peisaj colorat m-a întâmpinat iar, însă, de data aceasta, totul îmi era mai clar. Vedeam unicorni, pisici cu aripi, iarba era roz, iar norii erau portocalii... însă întrebarea mea era: „Oare-i vis sau realitate?”

În acel moment, mi-am luat inima în dinți și am trecut prin portal. Imediat, acesta s-a închis, iar asta mă speria cel mai tare: „Cum mai ies de aici?” Chiar și așa, am continuat să merg pe acea câmpie. Cu cât înaintam mai mult, cu atât aveam impresia că mă micșorez. În fața mea o zăresc pe Elena. Am strigat-o, însă ea a zbughit-o. Cât am clipit, dispăruse. Din nou, aceeași întrebare îmi apărui în minte: „Chiar e adevărat sau visez?”

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Mai în față se aflau niște copaci mari, cu flori roz. Păcat că nu aveam telefonul la mine, pentru că aș fi făcut niște poze superbe! În fine, lăsând fițele de divă la o parte, în fața ochilor mei se afla un spectacol fabulos!. Singurii care mai lipseau erau unicornii, care dispăruseră de când deschiseseam portalul.

Deodată, o umbră se apropie de mine. Era de fapt un unicorn! Parcă lumea aceea îmi auzise dorința și mi-o îndeplinise. A dat din cap, făcându-mi semn să mă urc pe el.

Abia m-am sprijinit cu un picior pe spinarea lui și deja pornise în grabă. Aproape că am căzut, însă priveliștea era atât de minunată, încât nici nu mi-a mai păsat. L-am întrebat cum îl cheamă, iar el lovea în aer cu copita, de parcă ar fi folosit un limbaj al semnelor. Nu știu cum, dar am înțeles. Îl chema Flavius și făcea parte dintr-o familie regală.

În cele din urmă, am ajuns. În fața mea se afla o poartă mare, mov, acoperită de sclipici. Flavius mi-a deschis-o și am intrat. Un castel uriaș și luxos îmi apărură înaintea ochilor. Priveliștea era incredibilă!

Am fost întâmpinată de un cor de ponei și unicorni care cântau la trompete, viori și multe alte instrumente. Regele Aurel Cel Vitezoman s-a apropiat de mine și m-a întrebat, pe limba lor, ce caut acolo. I-am răspuns că m-am rătăcit.

A fost surprins să mă vadă și mi-a spus că mă cunoaște. Eram șocată! Cum adică să mă cunoască? Se pare că Elena vorbise despre mine în acel ținut. Regele Unicorn, Aurel Cel Vitezoman, mi-a spus că mă poate conduce spre ceea ce caut. Oare la ce se referea?

Din nou, am urcat pe spinarea lui Flavius, iar acesta m-a dus spre o grădină mică, plină de flori. Imediat ce am coborât, el a plecat. Nu știam ce să mai fac. Mă simțeam complet pierdută, până când am observat o ușiță din lemn. Bineînțeles că am intrat, deoarece curiozitatea mea nu are limite.

Ca prin magie, eram din nou în camera noastră! Elena era deja în pat și sforăia liniștită. Nu-mi venea să cred că ascunsese asta de mine!

Totuși, nu trebuie să afle că i-am descoperit secretul. Poate voi mai avea ocazia să fac drumuri pe acolo, rămâne de văzut. Însă întrebarea mea tot nu primise răspuns: „E vis sau realitate?” Va trebui să aflu cândva!

Autor: Burcea Antonia Maria

Clasa: a V-a A

Cadru didactic îndrumător: Tincu Camelia-Daniela

CRISTALUL FOTOSINTEZEI

Autor: Sterpu Mara, clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Tincu Camelia-Daniela

A fost odată ca niciodată la marginea pământului o împărăție a legumelor condusă de împăratul Roșie Împănată. Aici toate legumele trăiau fericite se bucurau de aer proaspăt, creșteau mângâiate de razele soarelui și erau udate de roua dimineții și ploii mărunte. Fiecare legumă avea un rol important în împărăție. Secretul împărăției era reprezentat de un cristal sacru „cristalul fotosintezei”, ce avea culoarea smaraldului. Se spune că dacă această piatră ar dispărea, toate legumele ar rămâne palide, pitice și fără rod.

Vecinii lor, buruienile din Ținutul Pârloagei, invidiau frumusețea și rodnicia legumelor, așa că au pus la cale un plan în care să fure cristalul fotosintezei.

Astfel, împăratul Pălămidă cel Țepos, sfătuit de consilierii săi, a trimis-o pe Iedera Târătoare, cea mai vicleana buruiana, să îi aducă cristalul fotosintezei.

– Iederă târătoare, dacă nu-mi vei aduce cristalul fotosintezei, unde îți stau frunzele îți vor sta rădăcinile!

Iedera Târătoare ascultă porunca împăratului și se strecură la miezul nopții printre legume. Înfășură cristalul fotosintezei cu lăstarii ei și fugi cu el în noapte, înainte ca paznicii, ardeii iuți să poată simți ceva. A doua zi dimineață, plantele s-au trezit palide, verdele lor dispăruse, rodul lor începuse să cadă și ele parcă deveneau din ce în ce mai pitice. Și împăratul era disperat de pierderea suferită. El a trimis în solie pe ardeii cei iuți să anunțe că cel care va recupera cristalul va primi mâna fiicei sale, domnița Roșie Cherry.

Multe legume s-au oferit să meargă să recupereze cristalul furat doar din dorința de a o avea de soție pe domnița Roșie Cherry.

Primul care a plecat să își încerce norocul a fost cavalerul Vânată, dar pentru că era prea mare și gras, nu a reușit să se ridice după ce căzuse de pe un arac. A urmat Morcovul cel Curajos. Acesta a încercat să intre în tărâmul Pârloagă pe sub pământ, însă a fost întâmpinat de rădăcinile Pirului cel Rău.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

În împărăție mai rămăsese o singură speranță, Broccoli cel Frumos, un flăcău mândru și verde cu părul des și cârlionțat. La rugămințile legumelor, acesta se învoi să meargă după cristal, dar nu înainte de a se sfătui cu Usturoiul cel Înțelept și cu Vraciul Ceapa. Aceștia îi oferiră în dar licoarea de suc de foi de ceapă, frunze mirositoare de usturoi și fructe otrăvitoare de cartofi.

Nici nu intrase bine în Ținutul Pârloagă, că fu întâmpinat de Scaieții spinoși ai Împăratului Pălămidă cel Țepos. Văzând că nu e chip să treacă de ei, Broccoli cel Frumos scoase din buzunar frunzele mirositoare de usturoi. Scaieții începură să strănute și să se frece la ochi. Așa, nu băgară de seamă când trecu flăcăul de ei. Merse el ce merse și intră în lanul urzicilor. Acestea îl urzicau atât de tare, că abia mai putea merge. Atunci, el își aduse aminte de licoarea de foi de ceapă și începu să stropească urzicile cu ea. Urzicile au început să fugă plângând și Broccoli cel Frumos și-a putut continua drumul. După trei zile de mers, a ajuns la bârlogul secret, unde Iedera Târătoare păzea cristalul fotosintezei. Imediat ce aceasta îl văzu se și repezi să îl strângă cu lăstarii ei până la sufocare. Broccoli cel Frumos scoase fructele otrăvitoare de cartofi și le aruncă spre Iedera Târătoare, care, amețită de otravă, scăpă cristalul din lăstarii cu care îl ținea. Broccoli Cel Frumos apucă cristalul, îl puse în buzunarul de la piept și porni înapoi spre Împărăția Legumelor. Toată suflarea grădinii îl aștepta cu nerăbdare. Broccoli cel Frumos puse cristalul la locul lui și toate legumele redeveniră verzi și sănătoase.

A urmat o nunta din cele împărătești a lui Broccoli cel Frumos cu Domnița Roșie Cherry la care au cântat toți greierii din împărăție .

Și am încălecat pe o căpșună și v-am spus o minciună!

MODEL DE E-MAIL realizat de **Smaranda Radu din clasa a VIII-a A**

De la: florin@456@abc.ro

Pentru: mihai123@abc.ro

Subiect: Grădina zoologică

Dragă Mihai,

În multe moduri, viața poate fi comparată cu un frumos și delicat fluture.

Viața este plină de aventuri, fiecare floare reprezentând o lecție de învățat și de însușit. Viața are aripile pictate în culori de tot felul, iar, deși nimeni nu înțelege cu adevărat modelele de pe ele, știm că sunt frumoase ca niște peisaje. Din păcate, atunci când libertatea este smulșă fluturelui, el nu poate zbura și nu se mai poate bucura...

Acum câteva zile, am fost la grădina zoologică. Văzusem un reportaj la știri despre animalele de acolo și am vrut să văd și eu cu ochii mei. A fost o experiență uimitoare!

Întâi, din clipa în care am intrat, atmosfera s-a schimbat. Erau mulți copaci plantați în jur, ca și cum eram în pădure, iar aceștia creau aproape o boltă pe cer, permițând razelor soarelui orbitor să pătrundă cu greu. Am văzut tigri culcați pe stânci ca niște filozofi ce descifraseră secretele universului, maimuțe ce săreau și se cățarau pe crengi sau pe sfori ca niște atleți. Am văzut papagali, fiecare mai colorat decât celălalt, vorbind împreună ca un grup de copii, pătrunși de ceea ce dezbăteau. Se auzeau papagalii în toată grădina, cântând pe fiecare voce.

Deodată, în timp ce admiram diversele animale, am văzut o alee unde nu era nimeni. Am urmat drumul și am ajuns în fața unei cuști mari, însă fără niciun animal.

Lângă acea cușcă era un angajat care probabil mi-a văzut expresia nedumerită. Mi-a explicat că în acea cușcă era singurul leu al grădinii, care însă era trist de la o vreme. Mi-a explicat în continuare că oamenii nu mai veneau la el, deoarece nu mai ieșea din cușcă, pentru a fi văzut.

Apoi, figura leului a apărut din căsuța lui din cușcă. Am fost surprins de înfățișarea lui. Coama lui, ce trebuia să fie aurie ca razele soarelui, era aproape gri, ca și cum își pierduse puterea. Se mișca încet, ca un om singur și trist. Târându-și coada, arăta ca și cum el nu era viu, ci mai degrabă un corp ce a fost odată un leu. M-am uitat în ochii lui. Erau mari, dar încețoșați. S-a uitat

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

și el la mine și a făcut ochii și mai mari și negri, cu o profunzime de nedescris. Nu spunea nimic. Nu răgea, nu era supărat, dar înțelegeam ce îmi spunea. Era singur. Ultimul leu din grădină. Se săturase să fie privit de oameni și s-a retras în cușca lui, renunțând la viața pe care a avut-o odată, în libertate. Angajatul mi-a spus să-l las în pace pe Leo și am părăsit grădina zoologică.

În ziua aceea, am înțeles că, deși e plăcut pentru noi, captivitatea animalelor este crudă și trebuie să încercăm să devenim mai buni și mai empatici. Deși m-a întristat să văd acest leu, mi-a reamintit că libertatea mereu va fi necesară pentru o viață bună, deoarece viața fără libertate nu e viață adevărată.

Sper să-mi răspunzi și să-mi spui ce părere ai despre vizita mea!

**Cu drag,
Florin**

AMEDEO ȘI LUMEA ZÂNEI FLORILOR

**Autor: Cocioran Sasha Romeo, clasa a V-a B
Profesor îndrumător: Tincu Camelia-Daniela**

Odată ca niciodată, un prinț pe nume Amedeo își căuta o soție. Oricât căuta el, nu găsea nicio fată dornică să-i fie soție. Totuși, într-o zi, a auzit el de o împărăție îndepărtată, unde regele avea o fată. Din ce auzise, fata era fermecătoare, parcă strălucea de frumusețe. Deși împărăția era foarte îndepărtată, Amedeo a decis să plece înspre acea împărăție.

Într-o seară ploioasă, acesta și-a luat apă, de-ale gurii, haina, ghetetele și a pornit la drum... Până dimineața, a ajuns într-o pădure deasă, acolo se sfârșea împărăția în care a trăit de când s-a născut. S-a uitat în spate la mărețul castel și a intrat în pădure. În următoarea noapte, o furtună îngrozitoare s-a pornit: fulgere, tunete, vijelii și copaci căzuți. Văzând acestea, prințul a decis să se adăpostească într-o peșteră. Acolo era cald, ferit de vânt și ploaie: era tot ceea ce îți puteai dori de la o peșteră în timpul unei furtuni. Așa că, Amedeo a decis să-și petreacă noaptea acolo. Și, în curând, a adormit în pace, cu ecoul ploii auzindu-se în peșteră. Dimineața, furtuna se oprise, iar soarele răsărise. Când s-a trezit, Amedeo a auzit un sunet vag, care semăna cu un plâns. S-a întors și a văzut o tânără, îmbrăcată într-o rochie albă, care plângea încet în colțul peșterii.

-Cine ești tu ? Ești în regulă ? a dorit să afle prințul.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

-Eu sunt Zâna Florilor, protejez natura. Și, nu, nu sunt în regulă... a spus zâna suspinând.

-De ce ?

-Păi, eu trăiesc într-o altă lume. Acum, în universul meu dictează un balaur cu șapte capete, numit Fafnir.

-Aș putea să te ajut să-l detronăm.

-Serios? Ar fi o adevărată minune!

-Da. Însă cum ajungem în lumea ta?

-Ne teleportăm. Este una din puterile mele.

După aceea, Amedeo și-a strâns lucrurile. Zâna Florilor i-a spus să o țină bine de mână, și, dintr-o dată, totul a început să se învârtă foarte rapid. Și la fel de repede cum a început să se rotească, la fel de repede s-a și oprit totul.

Cei doi au ajuns pe o pajiște verde și netedă. Zâna i-a arătat o potecă prințului și i-a zis că acela este drumul spre orașul unde trăia aceasta. Ajunși în casa Zânei Florilor, au luat prânzul împreună: supă de ciuperci sălbatice. A doua zi, cei doi au plecat înspre cetatea lui Fafnir. Și au mers ei peste nouă mări și nouă țări... până au ajuns la curtea domnească.

La intrare erau doi goblini gigantici, în armură și cu topoare, care așteptau să prindă intruși. Amedeo i-a distras pe paznici prin a vorbi cu ei, spunându-le că este un drumeț rătăcit, iar Zâna Florilor a aruncat o vrajă care i-a făcut pe goblini de mărimea unor furnici. Apoi, prințul i-a zdrobit pe paznici cu pantoful. Acum, fiindcă nu avea cine să-i oprească, cei doi au intrat în curtea castelului și au mers spre o fântână în care au aruncat câte un bănuț pentru noroc. Ascunși după fântână, aceștia au observat că intrarea în castel era păzită de un alt paznic, de data aceasta un grifon nervos. După ce au discutat, au decis că acum nu-l puteau distrage și că va trebui să-i distrugă cumva aripile, după care îl doborau. Așa că, Zâna Florilor a făcut o vrajă prin care i-a dat lui Amedeo un arc și săgeți, cu care a tras în grifon, străpungându-i aripile și imobilizându-l. Așa că, zâna a sărit de după fântână și i-a aruncat vrăji asupra grifonului până l-a ucis. Stând lângă ușă, cei doi și-au aruncat o privire și-au intrat în castel.

Înăuntru era un tron mare de aur, ce se afla cu spatele la ei. Ajunși lângă acesta, Amedeo l-a întors, dar pe acesta nu era nimeni. Și, dintr-o dată, Fafnir a ieșit de după un perete. Acesta era masiv, cu pielea dură și solzoasă. Până ca Amedeo și Zâna Florilor să reacționeze, balaurul a aruncat cu un val de flăcări înspre ei, dar, din fericire au fost protejați de tron. Apoi zâna a sărit de după tron și a aruncat o vrajă asupra lui Fafnir, dar aceasta a fost respinsă de pielea sa groasă,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

iar Amedeo a tras cu o săgeată care l-a nimerit în ochi și l-a făcut să scoată un răget infernal, care i-a deschis botul. Așa că, Zâna Florilor a aruncat o vrajă direct în gâtul lui Fafnir care l-a făcut să-i crească flori și iarbă în stomac, ceea ce l-a slăbit, dându-i o oportunitate lui Amedeo să atace.

După mult efort și strategii de luptă, cei doi au ieșit învingători și așa au eliberat tărâmul de Fafnir. În cele din urmă Amedeo a luat-o pe Zâna Florilor de soție și-au devenit domnitorii aceluia tărâm. Peste mulți ani, Dumnezeu le-a dăruit un fiu și o fiică, și-au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Iar eu încălecai p-o șă și vă spusei dumneavoastră așa !

”Lăsarea iernii”

Rezumatul romanului scris de Nenu Teodora, clasa a VII-a B

La început, cadrul acțiunii este reprezentat de Moscova, înfloritoare și idilică în atmosfera primăvărată, ce constituie prilejul perfect pentru organizarea unor splendide baluri și serate. Kirill Petrovici Lopov este un chipeș și înstărit tânăr moscovit, în vârstă de treizeci de ani, însă cu o reputație de om aspru și enigmatic, trăsături care-l depărtează irevocabil de cei din jurul său. Acesta ascunde însă înlăuntrul sufletului taina unei dureri chinuitoare și unei vinovății apăsătoare, luptându-se neîncetat cu acceptarea ori negarea acestor sentimente. Această stare de permanentă tulburare și confuzie este o adevărată tortură pentru spiritul său devastat pe vecie de uciderea mamei sale, care se petrecuse în urmă cu un deceniu în cadrul unei dispute dintre el, fratele său și mama lor, privind dragostea fiilor ei pentru o tânără cu reputația compromițătoare de a fi fost amanta unui aristocrat bogat, numită Nina. Kirill încearcă sentimente contradictorii față de amintirea mamei sale, zbatându-se între o oarecare admirație și iubire, și între o răceală disprețuitoare ce merge până la o ură violentă, cauzată de chinul insuportabil pe care memoria ei i-l pricinuieste.

Kirill întreprinde o vizită pe moșia familiei Sarîntov, cu o seară înainte de somptuosul bal ce urma să aibă loc, ai cărei membri erau singurele persoane din înalt societate care-l admirau și-i împărtășeau o parte din preocupări. O revede pe Olga Ivanovna, o ființă copilăroasă, soția prietenului său Aleksandr Sarîntov și pe fiicele lor, Sofia (cea mai mare și mai poznașă), Liuba (o visătoare romantică) și Nadejda (o tânără naivă și candidă, care dovedește însă un caracter

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

puternic, hotărât și îndrăzneț). Are mai târziu o discuție cu Nadejda, a cărei înfățișare și comportare sunt aidoma cu cele ale mamei sale, în cadrul căreia aceasta îi povestește dificultățile și suferința îndurate de părinții ei pentru a ajunge în actuala poziție, precum și copilăria ei ulterioară având posibilități materiale crescute. De asemenea, îi spune lui Kirill că ea îl consideră un om cu calități admirabile, însă umbrite de o suferință nemărturisită, Crede că ar putea da dovadă de o mai mare blândețe și bunătate. Înverșunat de aceste considerații, Kirill îi declară fără menajamente că ea nu este în măsură să vorbească despre suferință, căci nu o cunoscuse niciodată și că părinții ei avuseseră numai greutăți, și nu suferințe,, întrucât nu ar fi fost suficient de puternici ca să le îndure. Prezintă apoi diferențele dintre nobili și parveniți, explicând de ce numai cei din urmă ar putea face față suferinței pure. Nadejda este absorbită și profund impresionată de spusele lui. La urmă, când își încheie analiza, Kirill pare să fie pradă unor gânduri pasionante, însă privind din nou chipul Nadejdei, tulburarea îi revine. Nadejda îi observă expresia terifiantă și, înspăimântată, îl întreabă ce este cu dumnealui.

Discuția celor doi este însă curmată de venirea Sofiei și a Liubei, care îi anunță că mama îi chemase degrabă pe toți în salon. Îngrijorate și curioase, surorile și Kirill intră în salon, găsind-o pe Olga Ivanovna citind o scrisoare de curând primită, care întârziase însă cu câteva zile. Când o isprăvește, anunță cu o mare bucurie în atmosfera tensionată sosirea Katerinei Mihailovna Vișnevskaja, nepoata ei, fiica surorii ei vitrege și verișoara Sofiei, Liubei și Nadejdei. Moartea surorii Olgăi Ivanovna, Anna, de febră tifoidă la începutul lunii martie îl adusese pe tatăl Katerinei, Mihail, într-o stare de profundă tristețe și apatie, făcând necesară plecarea ei din Astrahan și petrecerea unui timp la Moscova, spre a fi ferită de suferință. Fiică a lui Mihail Vișnevski, cel mai înstărit moșier din Astrahan, ce posedă un splendid domeniu în împrejurimile pitorescului oraș caspic, Katerina, în vârstă de șaptesprezece ani, este de o frumusețe răvășitoare și întunecată, mai frumoasă chiar decât blonda Nadejda, însă frumusețea ei nu are nimic din trăsăturile îngerești și luminoase ale chipului Nadejdei. Ochii îi are de neguri profunde și misterioase, părul de abanos strălucitor și privirea enigmatică asemeni umbrelor și straniilor scânteieri din ochii ei de nepătruns. Ca și surorile Sarîntov, avea o mare inteligență și cultură, însă se deosebea de acestea prin totala ei lipsă de blândețe și de naivitate, precum și prin contrastul trăsăturilor ei de caracter. Era disprețuitoare, nonșalantă, ironică și totuși de o caldă afecțiune, era neîndurătoare și miloasă, de o fantezie înaltă și de un realism dureros, de o răceală ce-și îngheța sângele în vine și de o pasiune sălbatică, era răzbunătoare, crudă, indiferentă și

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

pilsită de responsabilitate și totuși capabilă de a accepta vinovăția și durerea. Este profund rănită de moartea mamei sale, pe care o asemuia unui înger ceresc.

După primirea veștii sosirii nepoatei sale, Olga Ivanovna este deosebit de emoționată și începe să dea dispozițiile de trebuință privind pregătirile necesare. Însă surorile, mai ales Nadejda și Sofia, sunt neplăcut surprinse și simt o evidentă repulsie, dat fiind aversiunea lor față de Katerina. ridicând proteste și făcând glume la adresa verișoarei lor. Dar nu au nici măcar suficientă vreme pentru a se dezmetici din surprinza veștii, căci Katerina își face apariția la moșie, cu o intrare ceremonioasă, scuzându-se pentru întârzierea primei scrisori, pe care o primise Olga Ivanovna, și pentru dispariția celei de-a doua în drum spre Moscova, în care o anunța de modificarea zilei venirii sale. Seara decurge ca o comedie în toată regula, cu ironii și proteste enervate din partea surorilor Sarîntov și cu remarcile inteligente, distrate și batjocoritoare ale Katerinei, atmosferă care se prelungește și se intensifică chiar după sosirea domnului Sarîntov, care este deosebit de mișcat și de stânjenit de apariția Katerinei.

Kirill rămâne uluit de frumusețea indescritibilă și întunecată a Katerinei, fiind profund intrigat de contrastul firii ei, pe care-l observă deslușit în adâncul ochilor înnegurați, de apăsătoarea suferință tănuită și de strălucirea enigmatică și aspră din privirile ei. Prezența lui Kirill nu trece neobservată nici de către Katerina, care pare tulburată pentru prima dată de la începutul vizitei, reușind însă să-și ascundă admirabil emoția. O atrage misterul ce-l întrezărește în ochii săi reci, apriga sa pasiune, negarea dureroasă și acceptarea vinovăției care-l apasă. O încearcă un straiu sentiment necunoscut până atunci, pe care nici măcar ea nu-l poate înțelege. La finalul vizitei, Katerina îl urmează pe Kirill în antreu, spre uimirea și neplăcerea tuturor, declarându-i că-i pare nespun de rău că nu mai poate zăbovi un timp la ei, întrucât era singura persoană de sub acest acoperiș pe care o găsisse demnă de interes. Plăcut surprins, Kirill îi contemplă chipul magnific, spunându-i ”ochii dumneavoastră...sunt de neguri fără de sfârșit, neguri dulci și aspre, neguri tănuitoare de enigme, neguri pustiite de al iernii abandon, neguri scăpărând de a focului înflăcărare...”. Apoi își ia rămas-bun, sărutându-i cu căldură mâna fină. Katerina rămâne profund tulburată, zguduită de fiori nemaîntâlniți.

Amintirea Katerinei îl obsedează pe Kirill întreaga noapte, frumusețea chipului ei, a corpului ei și, mai presus de toate, adâncimea nemărginită a ochilor. Are mai târziu în acea seară o întrevedere cu bijutierul și orfevierul moscovit Igor Stravinski, bunul său prieten, căruia i se destăinuie. Cel din urmă îi dezvăluie însă (fiind un intim al soților Vișnevski), cu părere de rău,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

faptul că tocmai ce se oficializase săptămâna trecută, în Astrahan, logodna Katerinei cu fratele lui Kirill, Dimitri, cei doi resimțind unul față de celălalt o puternică dragoste. Mânios și profund rănit, Kirill decide însă să o vadă în continuare pe Katerina, nefiindu-i cu puțință să stea departe de ea, convin că și-n sufletul ei se treziseră sentimente asemănătoare. De asemenea, după un deceniu întreg în care nu își mai văzuse fratele decât cu ocazia unor baluri și sindrofii semnificative, dorea să se confrunte din nou cu el, răzbunându-se pe deplin pe el și pe restul familiei sale pentru renegarea pe care o îndurase după uciderea mamei lui.

Întrucât pregătirile nici măcar nu începuseră, Katerina și Nadejda împart aceeași odaie, fapt care-i displace nespus celei din urmă. În cursul nopții, Nadejda, trezindu-se, surprinde o strălucire stranie, de o neobișnuită duritate, poate chiar un început de sălbăticie, în privirea Katerinei (care admira pădurea neguroasă), o scânteiere întunecată, care o înfioară cumplit.

În dimineața următoare sosește sora mai mică a Katerinei, Alexandra, de zece ani, o fetiță blondă cu ochi căprui și trăsături îngerești, vioaie, inteligentă și contemplatoare, adusă de Dimitri. Katerina le anunță Olgăi Ivanovna și surorilor recenta ei logodnă, prima fiind surprinsă și bucuroasă, iar cele din urmă sceptice. Neștiind de ce, Nadejda resimte o mare ușurare după această veste.

Dimitri Petrovici Veretennikov, fratele lui Kirill și fiul moșierului Piotr Veretennikov, este unul dintre cei mai înstăriți oameni din Moscoa și Sankt-Petersburg, în afară de fratele său, care avea reputația de a fi cel mai bogat om din Rusia după familia imperială. Este nobil, bun, blând, generos, cu o minte ageră, iertător, dar deosebit de puternic și poate fi uneori rece, însă nicidecum răzbunător. Nutrește o dragoste adâncă și pasională pentru Katerina. Față de Kirill este de o răceală supremă și resimte o puternică aversiune, însă în adâncul sufletului poartă o dureroasă tristețe și un amarnic regret pentru cele întâmplate.

Sosește și seara mult-așteptatului și gradiosului bal de la reședința Sarîntovilor. Familiile cele mai bogate din Moscova și Sankt-Petersburg participă cu entuziasm, realizând o atmosferă plăcută și selectă. Decorul și priveliștea deosebite ale sălii de bal impun admirație tuturor. Dimitri și Kirill se întâlnesc pentru prima dată după o vreme îndelungată, manifestând o grea răceală, ba cel din urmă chiar și un aspru dispreț. Katerina este uluită fiindu-i adusă la cunoștință relația de rudenie a celor doi, încercând sentimente contradictorii față de această nouă dezvăluire, iar Dimitri este neplăcut surprins aflând că cei doi se cunoșteau de mai dinainte. La insistențele aluzionare ale Katerinei, Dimitri îi lasă singuri pe cei doi, pretextând niște treburi afaceristice cu

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

domnul Belokonski. Pe măsură ce timpul trece, apropierea celor doi se observă tot mai deslușit, însă, datorită atmosferei încântătoare a balului și a cunoașterii dragostei Katerinei pentru Dimitri, nimeni nu-i dă prea multă atenție. Doar Nadejda pare profund întristată și indignată de această apropiere, însă Sofia îi spune cu convingere că este imposibil ca Kirill, cu toată firea sa enigmatică și aspră, să-i poarte dragoste Katerinei, întrucât este o femeie dezagreabilă, stranie și prea sălbatică și înverșunată în purtările ei, putând cel mult să-și bată joc de reputația fratelui său prin această apropiere. Recunoaște însă, cu o evidentă incomoditate, că este o femeie extraordinar de frumoasă și de seducătoare. Pe Nadejda spusele surorii sale o mai calmează un pic, dar amintindu-și comportamentul celor doi din seara anterioară și văzând căldura din privirile lor, este cuprinsă de reci fiori.

După o vreme chiar, Kirill și Katerina, vădit preocupați de conversația lor, părăsesc sala de bal și urmează cărarea ce ducea către vasta pădure de conifere a Sarîntovilor, la crepuscul. Știindu-i suferința din suflet, Katerina îl silește pe Kirill să i-o împărtășească, acesta mărturisindu-i tortura cu care se luptă de la moartea mamei sale, răscolită de chipul tulburător al Nadejdei. Katerina îl îndeamnă să-și accepte vinovăția, întrucât suferința este necesară pentru a putea găsi din nou pacea, pentru a conștientiza și îndrăgi frumusețea lumii, iar Kirill îi dă ascultare, deși îi vine extrem de dificil. Apoi Katerina îi vorbește despre propria sa durere lăuntrică, de tragica și înfiorătoare moarte a mamei sale, de depresia demnă de milă a tatălui. În cele din urmă, cei doi contemplă frumusețea sumbră a crepusculului, melancolică, profundă și răvășitoare prin suferința ce-o inspiră, însă contrastant de stăruitoare și de puternică prin lumina, prin scânteia ce-o prezintă, tocmai în acest contrast fermecător constând profuzimea și frumusețea lui. Kirill îi dăruiește Katerinei o splendidă broșă cu un gigantic caboșon de ametist siberian și cu un altul de chihlimbar, spre a păstra totdeauna în suflet întunericul și lumina deopotrivă, ura și pasiunea sălbatică, tristețea și fericirea, gheața și focul, spunându-i că ambele nestemate reprezintă același contrast, însă cu adâncimi și profunzimi diferite. Apoi o privește cu intensitate. Pentru întâia dată în viață, Katerina simte pasiunea răvășindu-i sufletul, strecurându-i-se mai arzătoare ca niciodată în vine, cum o pătrunde, fierbinte și avântat, un fior necunoscut. Însă momentul le este întrerupt de chemarea uneia dintre servitoarele familiei Sarîntov, întrucât Olga Ivanova și Dimitri începuseră să se îngrijoreze pentru ei.

Când se întorc înapoi, absența aproape că nu le este observată, dar Dimitri o privește pe Katerina cu o furie mută, prevestitoare de rău. Dintr-odată, Katerina o observă în mulțime pe sora

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

ei mai mare, Lizaveta, cu care nu se afla deloc în relații cordiale și pentru care nutrea o feroce aversiune, întrucât aceasta fugise și se căsătorise cu un om bogat, însă a cărui familie nu era deloc agreată de familia Vișnevski, din cauza afacerilor dubioase și a lipsei de moralitate. De asemenea, membrii familiei Treplev răspândeau zvonuri neverosimile și cumplite despre părinții Katerinei, cu osebire despre mama ei care murise numai de o lună. Se părea că familia Lebedev îi invitase la acest bal.

Cuprinsă de o teribilă mânie, în fața tuturor invitaților, Katerina își batjocorește nemilos sora, adresându-i reproșuri grele. O ironizează, o ocărăște cu o înveninată ură, care o lasă fără cuvinte pe Lizaveta, ce era de altfel o făptură naivă și sensibilă. O învinuiește chiar pentru moartea mamei lor, iar apoi, cu un dispreț suprem, îi face de răs pe membrii familiilor Treplev și Lebedev, povestind diferite anecdote din trecut pentru a le dezvălui ipocrizia și falsitatea atitudinii adoptate în societate. Toată lumea este nevoită să-i dea dreptate Katerinei, Kirill și Dimitri susținând-o cu îndârjire, iar Olga Ivanovna, răpusă de tristețe aflând durerea ce-o îndurase sora ei, stă neclintită alături de nepoata sa. Până și surorile Sarîntov sunt silite să-i dea crezare Katerinei. Seara fermecătorului bal se sfârșește ca un adevărat dezastru, familiile Treplev și Lebedev fiind alungate. La final, Katerina, apropiindu-se de Lizaveta, o pălmuește cu o feroce răceală, ochii scăpărându-i de furie și satisfacție. Toți oaspeții rămași sunt uimiți de brutalitatea Katerinei din acea seară care, deși avea neîndoielnic dreptate, ar fi putut totuși să arate o cât de mică compasiune și înțelegere pentru situația surorii ei.

Dimineața următoare, familia Sarîntov este informată de moartea Lizavetei, care se spânzurase în ura întâmplărilor din noaptea precedentă, cuprinsă de rușine și de vinovăție. Katerina este doborâtă de suferință, deși o disprețuise dintotdeauna pe sora ei pentru slăbiciune și considera că meritase toate insultele pe care i le adresase, nu se putea împiedica să resimtă durere pentru moartea unei persoane dragi. Se crede vinovată pentru că nu putuse s-o facă pe Lizaveta să înțeleagă că ar fi putut reveni la viața de dinainte. Își spune că vinovăția le aparține însă familiilor Treplev și Lebedev, fiind cuprinsă de o sălbatică dorință de răzbunare.

Îi solicită ajutorul lui Dimitri, pe care-l roagă să le saboteze finanțele și să o ajute să leucidă pe fiicele soților Treplev, Galia și Anna. Îngrozit de cea din urmă idee, Dimitri îi spune că nu poate să o ajute decât în privința finanțelor, neputând omorî pe cineva atât de tânăr și de nevinovat precum Anna, rugând-o disperat să-și vină în fire. Furioasă la culme, Katerina i se confesează lui Kirill, care este de acord să o ajute, deși cu o temătoare reticență. O imploră pe Katerina să nu o

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

ucidă pe sora cea mică, care este fără îndoială nevinovată. Astfel, amele familiei, sărăcite, părăsesc umilite locuințele din Sankt-Petersburg și Moscova. Însă răzbunarea nu se oprește aici. Într-o noapte fruguroasă de la începutul lunii mai, Katerina își face apariția pe neașteptate în camera Galiei și a Annei din modesta casă a familiei Treplev din Smolensk, însoțită de o slujnică trimisă de Kirill. Privește nepăsătoare moartea cumplită a Galiei prin înjunghiere, cu o satisfacție diabolică. Când se apropie însă de sora mai mică, de Anna, Katerina se dă înapoi, brusc înfricoșată. Deodată resimte o dureroasă vinovăție pentru dorința ei de a-i lua viața, întrucât ochii Annei semănau într-atât de mult cu cei ai Alexandrei, cu cei ai bieteii sale mame! Oripilată de ceea ce era pe cale să facă, Katerina renunță, poruncindu-i Anfisei să plece, căci hotărâse să crească ea însăși pe biata fetiță, pentru a nu ajunge asemeni celorlalți membrii ai familiei. Într-adevăr, Galia era vinovată de moartea surorii ei, căci o ademenise să intre în acea familie odioasă și îi insultase părinții pentru faptul că se opuseseră acestei căsătorii devastatoare, pentru faptul că erau oameni buni și drepti, însă Anna era nevinovată. Slujnica, indignată și plină de ură, a cărei familie fusese sărăcită într-o confruntare afaceristică dintre tatăl ei și domnul Treplev, era determinată să le ucidă pe amândouă, propunându-i domnului Kirill să o trimită tocmai pentru a îndeplini ea însăși sarcina. Văzând însă protecția pe care Katerina i-o oferă în continuare Annei, Anfisa încearcă să o ucidă pe Katerina, însă cea din urmă îi smulge briceagul cu o mânie sălbatică și o ferocitate de nedescris, ucigând-o cu sânge rece. Revenindu-și din șocul primului moment, o ia apoi pe Anna cu ea, dând să plece, însă în clipa aceea se întorc soții Treplev cu fiul lor, Alexei, cu toții sfârșiți de suferință pentru moartea Galiei. Katerina, cunoscându-le situația financiară, le plătește douăzeci de mii de ruble pentru Anna, luând-o apoi pe fată cu ea. În ziua petrecută la Smolensk, Katerina se apropie tot mai mult de Anna.

Ajunsă la moșia Sarîntovilor, unde așteptau îngrijorați Dimitri și Kirill alături de membrii familiei, Katerina le povestește tuturor cele întâmplate la Smolensk, precum și ajutorul oferit de Kirill pentru a-și putea realiza răzbunarea. Olga Ivanovna nu poate crede că nepoata ei a fost în stare de o asemenea faptă, Kirill o susține, Dimitri, deși supărat, consideră că a avut dreptate, domnul Sarîntov tace, uluit, iar Sofia și Liuba o declară pe Katerina legitim nebună și peste măsură de crudă și sălbatică. Katerina le anunță că o va trimite pe Anna cu Alexandra în Astrahan, însă că ea nu le va urma, nedorind să petreacă timp la moșie atât de curând după moartea mamei și a surorii sale. Când Dimitri îi propune o ședere la moșia Veretennikovilor din Breansk, ea acceptă bucuroasă, însă îl roagă să-l lase și pe Kirill să vină cu ei, pentru a îmbunătăți

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

relațiile dintre el și familia lui, îndemnându-l pe Dimitri să se împace cu el. Deși adevăratul motiv era reprezentat, desigur, de faptul că dorea cu ardoare să-l vadă în continuare. Știind aceasta, Dimitri cade în cele din urmă de acord, însă cu o vădită nemulțumire, deși nutriend o puternică speranță în sufletul său cu privire la Kirill.

Surorile Sarîntov, în urma discuției, poartă o conversație separată despre cele întâmplare, Sofia și Liuba căzând de acord în privința nebuniei și a sălbăticiiei Katerinei. Nadejda însă le mărturisește, în ciuda tuturor argumentelor lor, că o admiră și o invidiază pe Katerina în aceeași măsură, întrucât chiar și în cele mai dureroase momente de suferință este plină de viață, pentru că nu lasă nimic să o doboare, nimic să-i stea în cale, pentru că o apăruse pe Anna cu atâta vitejie și hotărâre, punându-și propria viață în primejdie. O astfel de persoană, cu o perfectă luciditate a minții, nu este cu puțință să fie nebună, deși chiar Nadejda recunoaște că este de o sălbăticie și brutalitate cam prea accentuate. Auzindu-le conversația, Katerina o invită pe Nadejda cu ei în Breansk, conștientă de bunătatea și inocența ei, bucuroasă că cineva în afară de Dimitri și de Kirill o înțelese măcar puțin în cele din urmă. Nadejda acceptă.

După trei zile, cei patru iau trenul din Moscova către Breansk, ajungând în orașul propriu-zis spre apusul soarelui. Katerina și Nadejda sunt profund mișcate de frumusețea naturală a zonei, admirând împrejurimile în vreme ce călăresc către moșia familiei Veretennikov. Cele două o întâlnesc pe sora fraților, Roxelana, o tânără temperamentală și dificilă, însă cu un suflet de o rară bunătate, și pe tatăl acestora, Piotr. Aceștia doi sunt deosebit de încântați de frumoasa, candida și puternica Nadejda, însă Katerina, cu înflăcărea, fantezia, duritatea, caracterul ei batjocoritor și pilsit de modestie, contrastând cu sobrietatea, răceala și adâncă nostalgie și meditație filozofică, îi lasă reci și chiar îi înspăimântă. Roxelana și Piotr încearcă să-l convingă pe Dimitri să renunțe la Katerina, spunându-i că nu este o femeie potrivită pentru înalta societate. Dimitri le răspunde cu răceală, manifestând față de ei un suprem dispreț. Kirill începe să dezvolte relații tot mai bune cu familia sa, mai ales cu Roxelana, tatăl său rămânând încă sceptic și distant. Kirill și Katerina se apropie din ce în ce mai mult, formând o legătură pasională și intensă.

Între timp, Kirill are o discuție cu Nadejda, în cadrul căreia o confundă dn nou, deosebit de tulburat, cu mama sa, amintire care-i venea cu atât mai greu de îndurat pe moșia unde se născuse și crescuse. Crezând că este mama sa cea care stă înaintea lui, o întreabă cu o nespūsă furie și durere de ce nu-i dă pace, de ce-l torturează în continuare atât de crud, căci își ispășise pedeapsa prin suferința pe care trebuise să o îndure. Revenindu-și în fire, Nadejda încearcă să-l calmeze,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

asigurându-l că-i va vindeca suferința din suflet și mărturisindu-i adâncă ei dragoste. Kirill o tratează însă cu brutalitate, declarându-i că o disprețuiește pentru naivitatea și candoarea ei și că el nu ar putea iubi niciodată o astfel de femeie, care nu are focul și gheața în sânge deopotrivă. De asemenea, îi spune că unele suferințe nu se vindecă niciodată, că trista lor pecete o vei purta întreaga viață și că în momentele de suferință ființele umane nu au nevoie de îngeri care să le aducă alinare, ci de ființe cu dureri la fel de profunde ori mai profunde decât ale lor, cu care să fie uniți în durere, ispășindu-și pedeapsa, care să-i ajute să cunoască adevărata însemnătate a vieții, pasiunea și dragostea veritabile, strâns contopite cu suferința umană. Din acest motiv, el își iubește suferința, își iubește întunericul. Mânioasă și disperată, Nadejda, disprețuitoare și plină de ură, îl întreabă dacă o iubește pe Katerina. În acea clipă se ivește Katerina de după un desis de pini. Kirill le lasă singure.

Nadejda o ironizează pe Katerina, numind-o o femeie "sălbatică, întunecată și stranie, lipsită chiar și de cea mai mică blândețe". Iar Katerina, care în ultima vreme chiar își făcuse speranțe că cineva o va putea înțelege până la urmă, este ofensată și crunt dezamăgită de comportamentul Nadejdei. Disprețuitoare și plină de sfidare, Katerina îi declară Nadejdei că un bărbat plin de înflăcărare, aspru, rece și enigmatic precum Kirill nu ar putea fi îndrăgostit de o femeie slabă prin naivitatea și blândețea ei și lipsită de un foc lăuntric, de o femeie ștearsă în comparație cu viața și scânteierea veritabile. O întreabă mai apoi, cu o batjocoritoare ironie, dacă Kirill ar fi putut-o lua în căsătorie, trecând peste înfiorătoarea asemănare cu o ființă pe care o ucisese și față de care încerca sentimente contradictorii. Probabil că ar fi făcut-o, însă numai dacă ar fi fost într-atât de zdrobit de vinovăție încât să ajungă să creadă că o eventuală căsătorie i-ar fi putut răscumpăra greșeala din trecut. Îngrozită și îndurerată, Nadejda pleacă, torturată de râsul disprețuitor al Katerinei.

Ziua următoare sosește vestea tragică a morții tatălui Katerinei, în decursul unei plimbări nocturne, el și calul său fiind uciși cu sălbăticie de o haită de lupi. Iobagii le descoperiseră trupurile însângerate de abia a doua zi. Însă stăpânul murise fericit, străbătut de căldura amintirii soției sale și de o nădejde arzătoare de a o întâlni din nou, după cum era expresia adâncilor săi ochi de azur în momentul când își luase rămas-bun de la țărani săi. Își exprimase de asemenea dragostea pentru Katerina, rugându-i să se îngrijească de ea și să o iubească întocmai precum el o făcuse, nelăsând-o pradă întunericului și deznădejzii. Sfârșită de o cruntă și chinuitoare durere,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Katerina, însoțită de Kirill și de Dimitri, părăsește degrabă Breanskul, luând drumul Astrahanului.

Moșia, altădată strălucitoare și plină de viață, îi apare Katerinei asemeni unei sumbre revelații, transfigurată de înfiorătoarea pecete a morții, care este întrevăzută deslușit și viu pretutindeni. Trăiește zi după zi învăluită de triste și amăgitoare amintiri, amintiri ale unor vremuri dispărute pe vecie, care-i provoacă o nesfârșită suferință. Situația financiară a familiei era destul de frumoasă, tatăl ei lăsând în urmă un capital de peste două milioane de ruble, pe care le lăsase moștenire aproape în totalitate Katerinei, asemeni moșiei, deși datoriile crescuseră puțin în urma morții mamei ei.

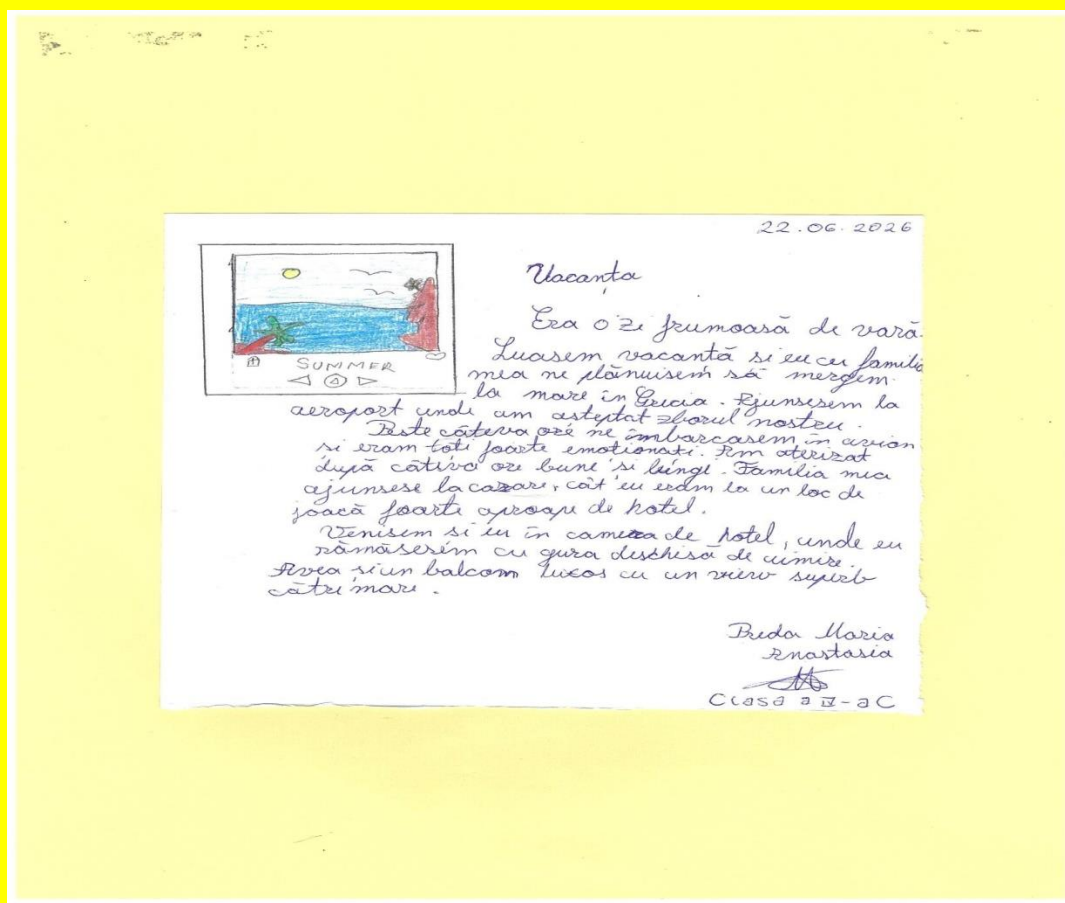
Țăranii, pe de altă parte, îndeosebi lucrătorii la câmp, nu aveau nici cea mai mică simpatie pentru noua lor stăpână, față de care nutreau o puternică aversiune, mai ales după ce cei din Astrahan prinseseră veste de întâmplările din Smolensk. Când Katerina hotărăște să le micșoreze veniturile pentru a putea plăti datoriile urgente, care nu suportau amânare, iobagii pornesc un foc mistuitor într-o noapte, care distruge în întregime conacul familiei Vișnevski și o parte semnificativă din splendidele grădini, în vreme ce Dimitri și Kirill erau plecați la vânatoare. De asemenea, iobagii se asiguraseră că Alexandra nu era pe moșie atunci, fiind trimisă în vizită la o moșie învecinată. Alexei Litvinov, unul dintre gonașii care luaseră parte la moartea tatălui ei, o ajută pe Katerina să iasă teafără din flăcări, întrucât îi făgăduise tatălui ei că o va proteja indiferent de primejdia ce-o amenința. O sfătuiește să se refugieze pe moșia unde se afla Alexandra, în vreme ce el și cu camarazii săi îi calmau pe iobagi. Stăpânită însă de sentimente contradictorii, de o durere fără margini pentru amintirile pângărite, de o crudă vinovăție, de o feroce dorință de răzbunare, de disperata nevoie de a pleca departe de toate acestea și de o stranie satisfacție, Katerina își face apariția sfidătoare în fața iobagilor înverșunați, batjocorindu-i și ocărându-i în maniera-i obișnuită, fulgerându-i cu o sălbatică ură, încredințându-i că vor plăti pentru cele întâmplate...Tot atunci sosesc Kirill și Dimitri, care încearcă să o ia pe Katerina departe de pericol, însă ea se opune cu o îndârjire amuzată. Mărturisește tuturor că, pe cât de răvășit îi este sufletul de suferință, pe atât se desfată cu satisfacția de a vedea distrus odată pentru totdeauna acest lăcaș al morții, de a se ști liberă pe deplin și de a-i vedea pe făptași ispășindu-și pedeapsa, de a-și duce la îndeplinire răzbunarea mult așteptată. Adesea în cursul acestor dezvăluiri izbucnea într-un râs isteric și batjocoritor, oscilând între o adâncă tristețe, suferință și melancolie și între o jovialitate înspăimântătoare.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Ziua următoare, Kirill și Dimitri poruncesc uciderea celor care porniseră și ajutaseră răscoala, mulțumindu-i și răsplătindu-i din belșug pe gonașii și iobagii care o apăraseră pe Katerina, îndeosebi lui Alexei Litvinov. Acesta din urmă, văzând tulburarea și chinul ce-o încercaseră pe Katerina în ziua precedentă, începe a resimți o oarecare afecțiune și o adâncă compătimire pentru situație tinerei femei. Kirill și Dimitri, observând degradarea constantă și dezechilibrul mental și sufletesc al Katerinei, cad de acord să o ducă departe de lume, în pustietățile fermecătoare și friguroase siberiene, pe o moșie de-a lui Kirill. Frații încep să manifeste unul față de celălalt o puternică dragoste frățească și un indestructibil devotament, iertându-se unul pe altul și fiind uniți definitiv de iubirea lor pentru Katerina, care în loc să-i despartă, îi apropie irevocabil. Katerina, cu o supremă fericire, le acceptă bucuroasă și ușurată propunerea. Toți trei se îndreaptă către Siberia, către o nouă și enigmatică viață.

Vacanța

Preda Maria Anastasia, clasa a IV-a C

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Creații literare, clasa a III-a B, prof. înv. pr. Florea Elena

Eva Bucur

*Desenul
clasa a 3-a B*

Era solata un apus. Era atât de frumos încât l-am desenat. Mi-a luat ochii câteva ore și parcă eram în rai. Păsările cântau de parcă eram bine-venită în rai de îngeri. De albia erau nori. Corcile, vată de zahăr. Soarele era mai cald decât noi ca niciodată, zâmbind înapoi la mine de parcă eram cei mai buni prieteni. Florile, încercau și de să ajungă la nivelul păsărilor.

Vorbind despre cea mai bună trupă, unele erau jucăuse, plimbându-se pe puișii de florile și fluturării, pe de tot.

Și un zmeu foarte neastâmpărat și colorat, zbura pe acolo jucându-se. L-am încercat cu un felger.

Deoarece a și plouat, era cel mai colorat și frumos, curcubeu care aducea totul la viață! Și cîntec peste tot! Erau atât de rozii și coapte... Și dezonit culoarea mea preferată! Și și ce aromate! Era nouă peste tot. Și era cea mai curată, iar soarele mămănușă dădea lucrurile un efect foarte frumos. Parfumul frumosașelor flori aproape mă omora la cât de înbător era!

Tată este fărâșitul compunerii... Din punctul meu de vedere cred că este ideea să fie peisaj atât de frumos... Merse kama - flutura... și dacă ași cîntec tot... te multumesc! Sunteți foarte tari! Pa-pa!

Eva_Bucur

Ușura

În fiecare vară la mine în familie trebuie să mergem undeva. De exemplu, anul acesta am mers pe o insulă. Acolo, apa era foarte liniștită dar și foarte caldă. Era perfectă!

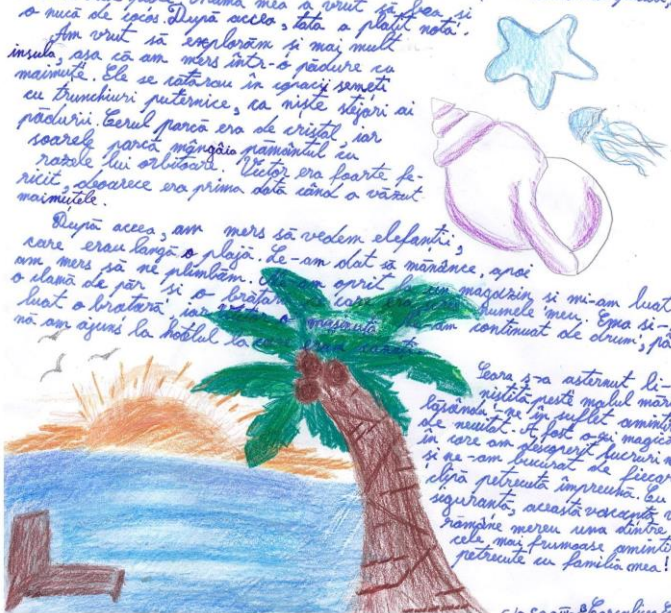
Eu împreună cu mama mea, stăteam liniștite pe malul mării, cântam scări fermecătoare. Acesta era obiceiul nostru. Tata și Ema se jucau în nisip, cu jucăriile lui Victor, în timp ce acesta aducea apă. Ușurând se se distrează, m-am alăturat și eu.

Mai târziu, ne-am dus să mâncăm la restaurant. Îmi era foame, așa că mi-am comandat paste cu sos roșu. Sora mea, Ema și-a comandat pizza, în Victor a vrut peste. Mama mea a vrut să fie și o mică de iepor. După aceea, tata a plecat nota.

Am vrut să explorăm și mai mult insula, așa că am mers într-o pădure cu maimuțe. Ele se rătăceau în egrazi semeti cu trunchiuri puternice, ca niște stajeri ai pădurii. Aerul parcă era de cristal, iar soarele parcă mângâia ramurile cu razele lui orbizante. Victor era foarte fericit, deoarece era prima dată când o văzuse maimuțele.

După aceea, am mers să vedem elefanții, care erau lângă o plajă. De-am dat să mănânce, apoi am mers să ne plimbăm. După aceea, am apărut la un magazin și mi-am luat o bluză de păr și o brățară. După aceea, am mers la un magazin și mi-am luat o brățară și o brățară. După aceea, am mers la un magazin și mi-am luat o brățară și o brățară.

Peora s-a așternut liniștită peste malul mării, lăsându-se în suflet amintiri de neuit. Și pot să vă spun că în care am plegerit lucruri noi și se-am bucurat de fiecare clipă petrecută împreună. Cu siguranță, această vacanță va rămâne mereu una dintre cele mai frumoase amintiri petrecute cu familia mea!

Eva_Carcalicea

Văra, la mare

Între-o zi frumoasă de vară, eu am plecat cu familia mea la mare. Pe drum în mașină, vedeam ciresuri, roșii și galbene, care străluceau în soare și mălăi în recortă mare ca pământul umed de pe igră. Cerul era senin, albastru și cristalin ca diamantul. Pe lângă cer, am ajuns la mare și pe cer se ardeau un grup ca din poveste. Lăptosul era fierbinte și galben ca aurul. În jurul meu, erau oameni care se băteau la soare, punându-și crema de soare pe corp. Eu stăteam în marea albastră. Pe uscat, abia se vedeau persoane. În mare se afla un domn care privea și chiar, privea un pește de aur care strălucea ca soarele. Copiii se jucau în apă și făceau bășici și cineva stătea în apă să vadă cine sărbătorește.

În final eu consider că a fost o zi frumoasă de vară la mare!

11.11.11 Adelina_Iftimie

Văra

Între-o zi frumoasă de vacanță când copiii încă se bucurau de ea, eu cu mama am ajuns să rămân la Carfuri. Când am ajuns, m-a întâmpinat un copac uriaș, care avea niște ciresi, roșii ca strălucirea soarelui și erau jucate toate ziua. Mai erau și flori care miroseau a naftalină și imbecil.

Mama și eu am mers în casa care avea o blăniță mălăroasă și vizica ei. Aceasta avea o masă și ochii mici ca boabele de masă.

Mama Emili a venit și ne-a dus la piscină, din apropiere. Pe drum, am văzut o pește care din apă și ea cu mama și la piscină.

Când am ajuns, am rănit direct în piscină, care avea temperatura potrivită pentru o bălăcărie și vară. Am stat acolo cam trei ore, iar după aceea am plecat.

În seara, tata și Emili a făcut un foc și la țară și floricelă. Floricelă erau perfecte, erau strălucite și visionar filmul "Glitch" pe un leagan și am a fost o zi minunată!

(Dumitra Eva Maria)
clasa a 7-a

Eva_Dumitru

Mama, ființa cea mai dragă

Mama este primul nostru univers, prima noastră casă și persoana care ne ține de mână o viață întreagă. Pentru mine, mama este cel mai frumos și luminos suflet de pe pământ.

Chinul ei blând arcuiește o frumusețe aparte, dar ochii sunt cei care spun cea mai frumoasă poveste. În privirea ei caldă și adâncă, asemeni unui cer senin, găsim mereu alinare, înțelegere și un adăpost sigur în fața oricărei furtuni. Căni zămbete, întreaga sa se luminează, iar obosala sau grijile par să dispară. De asemenea, mâinile ei harnice și catifelate sunt mereu gata să ne mângâie fruntea, să ne aline la nevoie sau să ne pregătească cele mai bune bucate.

Dincolo de frumusețea exterioară, mama mea este un adevărat model de bunătate, răbdare și putere. De la ea am învățat ce înseamnă iubire condiționată, cum să fii un om mai bun și să nu renunți niciodată în fața greutăților. Ea este cea care îmi dă uraj să mi urmez visele, și care se sacrifică de multe ori pentru fericirea mea.

Deci, mama este un dar nepretuit, un înger păzitor pe care îl avem mereu alături.

Indiferent unde ne vor purta pașii în viață, ea va rămâne mereu acasă, refugiul nostru cel mai sigur și persoana pe care o vom iubi cel mai mult pe lume.

Emma Stancu
clasa a III-a

Emma Stancu

Vara

Vara este anotimpul meu preferat. Soarele strălucește pe cer ca o monedă de aur și își răspândește razele caldure pe pământ. Cerul este albastru și senin, asemenea unei mări fără sfârșit.

Florile colorate zămbesc în grădini, iar copacii își leagă ușor frunzele verzi în adierea vântului.

Păsările cântă melodii vesele, iar fluturii dansă ușor printre flori ca niște mici prietese ale naturii.

În livezi, fructele coapte își îmbracă hainele lor colorate și răspândesc un parfum dulce.

La apus, cerul își aprinde obrajii în nuanțe de roz, iar soarele coboară încet spre orizont ca un rege bosum. Noaptea începe concertul de seară, iar cântul cântărilor se aude printre ramuri.

Întreaga natură pare un tablou fermecat, îmbrăcat în lumină și culoare, unde fiecare floare, fiecare adiere de vânt, fiecare frunză și fiecare rază de soare are o poveste minunată.

(Manea Rareș, clasa a III-a B)

Manea Rareș

Regina de aur a naturii

Vara a rostit pe melodiile noastre ca o regină strălucitoare, purtând o coroană împletită din raze de soare și flori parfumate. Cu pași ușori și grațioși, ea a îmbrăcat natura într-un versământ de smarald și a presărat peste lume pulbere aurie de lumină.

Cerul senin, asemenea unei mări albastre fără sărărit, își întinde bolta luminoasă deasupra pământului. Soarele, un glob de foc arzător, domnește măreț pe tronul ceresc și își revărsa razele strălucitoare peste câmpuri, păduri și ape. Lanurile de grâu se undulesc sub adierea vântului asemenea unor valuri aurii, iar macii aprinși par stropi de rubin risipiți pe covorul verde al naturii.

Pădurile răsună de cântece vesele. Frunzele formec răstăit, ca niște glăsură fermecate, iar păsările își înalță trileurile cristaline spre înaltul cerului. Florile multicolore își deschid larg petalele catifelate și răspândesc parfumuri dulci, amestecate, care plutesc prin aer ca niște acorduri nevăzute de parfum.

Răsună limpeză alocă neoborită printre malurile înverzite, răsunând în lumina soarelui asemenea unor panglici de argint. Lacurile își oglindesc chipul senin al cerului, iar râurile delicioși plutesc pe luciul apei ca niște stele albe coborâte pe pământ.

În livizi, pomi și poartă cu mândrie poartă bogată de fructe. Cireșele rubinii, ca niște mărgelă prețioase, atârână printre frunze, iar caștele aurii par mici roși arșura în coroanele copacilor. Grădinițele sunt adevărate palate ale culinarilor, unde fluturii difoni dansează neoborită în lumina caldă a soarelui.

Vara este anotimpul bucuriei, al luminii și al veseliei. Ea tram

Mihăilă_Rebeka

Terminul Cotorantii

- Fata! Vin și eu.
- Aici... Cine ești tu? ... s-a Joe.
- Eu sunt cumpărat. I am un nume.
- Ce nume? spuse Franckie.
- Unul... secret.
- Bine. Vreți să ne sorcăm în Copacul Depoșitărilor? s-a Beth.
- Da, sora! Fata cu un nume, Joe și Franckie.
- Nu te întrebam pe tine... fata cu un nume.
- Vă rog! Tot și eu? s-a fata cu un nume, făcând ochi de câțel.
- Tii, spusese cei trei copii.

În acea ora, ne-am urcat pe brațele vânjoase ale copacului. Dintr-o dată am rănit o scorbura mare și ciudată. Hai puțin. Era un lift?! Ce păi aici cu un lift când te căști într-un copac? Am urcat în lift și am apăsat pe un buton pe care scria "Terminul Cotorantii". Era un lift din sticlă quartzică și pe jos era un mozaic. Care ne-am dat jos, se auzeau glasuri fermecate și subțiri.

Apoi, ne-am înfăptuit la ochi. "Căpății și mii" de produse de lemn care levitau și răsunau ca și cum eram într-un mall. Fiecare pod ducea magazin. Hai... nu... era... eram alfi. Trebuia să o văd și pe asta. Tote altele erau mașinute și îmbrăcate la modă. Alfi la fel... Aluzii ruși în gumenchi cu bușumaze imense și levitau. Alfi această nu aveau barba lungă, și uneori erau scrbite. Întoc de acestea aveau fite. Căci și creșterea te în aer liber. Ai rog doar sără acoperiș. Sări pufoși ca de căță, acoperirea soarelui pe jumătate. Alfi se uitau urât la noi ca și cum eram extraterestri, nu oameni. Dar adevăratul e că dacă o găsi de alfi veneau de mall, tot mallul ar face la fel.

O, nu... plânsul vântului va a trezit. Tii că era un abelul nou-născut. Totul era. Dar încă așed cum alfi puteau desprinde noi. Ehh... ciudat. Timpul se naă duc la scală.

Chloei Annabelle Peony Moisei clasa a III - a B

Moisei_Chloi_Anabelle

Bianca

Pădurea fermecată

Era o zi călduroasă de vară. Împreună cu Joe, Beth, și Franice, am trecut în „Pădurea Fermecată” să căutăm „Copacul Depărtărilor”.

Erăm curioasă să vedem cum arăta acest copac fantastic. Când am ajuns, am văzut cel mai frumos copac din lume și cel mai înalt. Împreună cu prietenii mei am urcat unul câte unul foarte curioși și dornici să descoperim o lume fermecată. Brațele vâjoase ale copacului ne legăneau, de parcă n-ar fi vrut să-l atingem. Cu cât urcam mai sus, auzeam glasuri fermecate și câștigam ca un cântec dulce de leagăn.

După crengile care dădeau am descoperit „Tărâmul Dulciturilor”. Era un tărâm strălucitor și curat, cu copaci înmărmăsiți în albi, care preparau prăjituri în diverse culori, vată de zahăr precum nori pufoși. Totul mirosea a zahăr ars, și în adierea vântului, simțeam mirosul corozacului pufoș, și a chiclei.

Erăm lipsiți de căldura de afară, și ne-am reșchit cu toții să mâncăm un cornet de înghețată. După ce am savurat înghețată, ne-am întors, coborând ușor din „Copacul Depărtărilor”.

Beți plină de farmec și minunății!

Bianca_Nicolescu

Vara

Este vară. Pescărușii zboară deasupra mării.

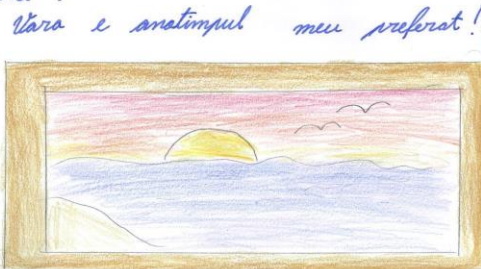
Loarele bate tare. Familile erau în țări străine, cum ar fi Thailanda. Când te trezeai simțai mirosul de mare sărat.

Trandafirii stăteau cu petalele roșii, mari și satelate. Lălele erau mandre în lumina soarelui, galbene.

Crinii erau frumoși și parfumați.

În fiecare seară ne ducem pe pontonul de pe plajă. Facem câteva poze ca amintire. După aceea stăm și ne uităm cu ochii holbați la apusul călduros care se reflecta în apa mării strălucitoare. Ne trezeam durerea să prindem și rășăritul.

Când priveai apusul, parcă priveai aurul. Dacă ai putea descrie vara într-un cuvânt ar fi „ferie”.

(Ema Norocel
Ilmea, clasa
a III-a B)

Norocel_Ema

Dansul de lumină și culoare

Soarele, absorbit de dăgoarea amiezii, începe să coboare încet, ca un rege și se retrage spre odihnă. În această seară de vară, soarel a îmbrăcat haine de sărbătoare.

Derapt, la linia orizontului, albatrușii se scutură într-un portocaliu strălucitor, care mai apoi se oglădește în nuanțe catifelate de roz și mov.

Soarele fierbinti ale soarelui transformă norii rălați în izvoare de foc și put. Marea sau câmpul, în funcție de locul unde ne aflăm, reflectă această magie, devenind o oglindă uriașă în care soarel își admira propria splendoare. Briza se risca să se miște ca florile de tei și a fânului proaspăt cosit, răcorind pământul care a transpirat toată ziua sub razele călduroase.

Liniștea se așterne treptat, împreună doar de tulburile scurte ale păsărilor care se pregătesc de culcare. Totul în jur pare să încetinescă în fața acestui spectacol grandios. Este momentul în care timpul stă în loc, iar sufletul se umple de o pace îneghibabilă.

În câteva clipe, ultima rază de soare se scufundă timidă sub orizont, lăsând în urmă o sără de lumină șidolată. Stelele încep să apară timid pe catifeaua nopții, recitând șoptite lunii și încheierea unei alte zile minunate de vară.

Emma Stancu
clasa a III-a B

Emma Stancu

Lumea misterioasă
de Petrescu David

Joe, Beth, Frannie și eu mine am ales să ne urcăm în Copacul Depărtărilor. În vârful pomului, am observat o lume ciudată, misterioasă. Am văzut niște gnomi cu pălării ciudate.

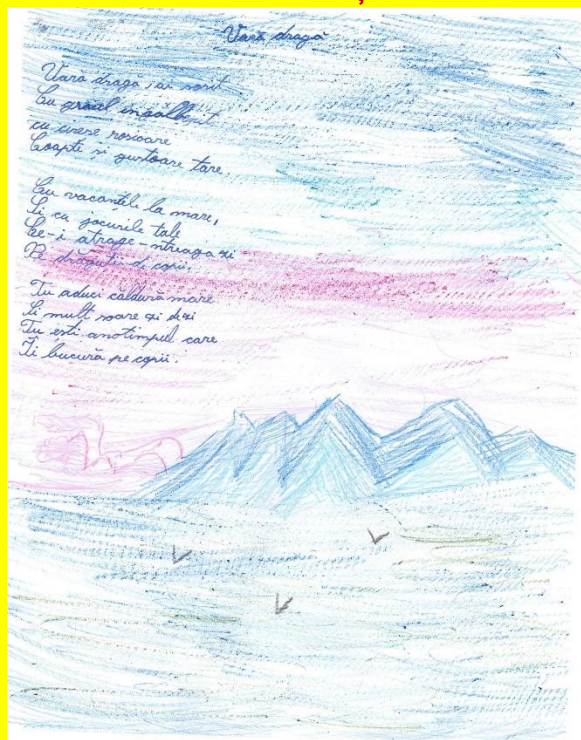
- Hai! Cine sunteți voi? au întrebat ei.

- Suntem luni. Nu am venit aici să furăm!

- Da, noi am venit aici să descoperim această lume misterioasă, am zis eu.

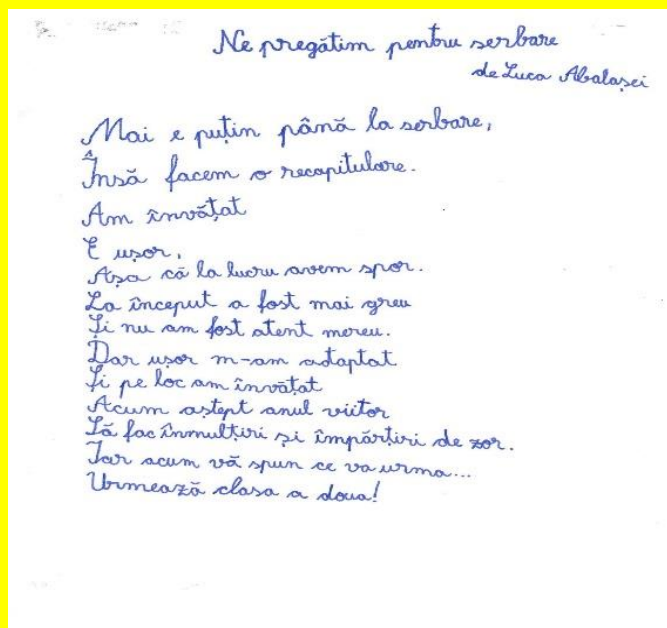
Apoi, am auzit glasuri fermecate venind din cealaltă parte a lumii. Le-am spus lapeședele și am pornit să explorăm. Acolo am găsit niște arbori cu flori în loc de coame. Nu am apucat să cercetăm mult pentru că plânsul vântului venis. Trăsesem să plouă. Din norii subși ca de vată au căzut picături de apă. Am coborât pe brațele vâjjoase ale copacului. Apoi am fugit spre casă.

Petrescu David

Bădescu_Cleopatra_cls. a III-a B

Creații literare clasa I B, prof. învă. pr. Indrei Luminița

Luca_Abalazei_cls. I B

2. Călătorie în lumea științei

Ziua Nonviolenței în Școli

- Activitate clasa a V-a la disciplina

Educație socială. Gândire critică și drepturile copilului –

Prof.dr. Alice Cristina Maria DRAGOMIR – ZDANOVSKI

Școala Gimnazială Nr. 142, București, Sector 6

Anual, Ziua internațională a nonviolenței în școli se sărbătorește în data de **30 ianuarie**. Data aleasă reprezintă ziua în care s-a stins din viață Mahatma Gandhi, simbolul nonviolenței în lume.

Prin această zi se promovează nonviolența, toleranța, respectul, acceptarea diversității culturale, solidaritatea, respectarea drepturilor omului și a copilului, armonia și pacea.

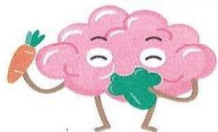
Prin această zi se dorește răspândirea acestor valori și în cadrul comunității școlare. Astfel, în cadrul Școlii Gimnaziale nr. 142, la disciplina Educație socială. Gândire critică și drepturile copilului, în anul școlar 2025-2026, prin activitatea „Sărbătorim Ziua Internațională a Nonviolenței în Școli – 30 ianuarie”, elevii claselor a V-a A, B, C și D au organizat o expoziție cu afișele elaborate de ei pentru a comemora **ZIUA INTERNAȚIONALĂ A NONVIOLENȚEI ÎN ȘCOLI**.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

OBICEIURILE ALIMENTARE ALE COPIILOR ȘI ADOLESCENȚILOR

Prof. coord. Amărăzeanu Bianca

Obiceiurile alimentare ale copiilor și adolescenților sunt influențate de o varietate de factori, care pot fi împărțiți în trei categorii principale:

1. **Factori personali**: atitudini, convingeri, preferințe alimentare, sentimentul de eficiență personală și modificările biologice;
2. **Factori de mediu**: mediul social imediat, cum ar fi familia, prietenii și rețelele interumane, precum și influențele externe, precum școala, restaurantele fast food și normele sociale și culturale;
3. **Macrosisteme**: disponibilitatea alimentelor, producția și sistemele de distribuție, precum și influența mass-media și a reclamelor.

Este esențial să sprijinim și să încurajăm obiceiurile de alimentație sănătoasă și exercițiile fizice ale copiilor, deoarece acestea se formează de obicei de timpuriu și au tendința de a se menține pe parcursul vieții. Printre tiparele predominante se numără:

1. **Sărirea meselor**, în special a micului dejun, din diverse motive, precum lipsa de timp, dorința de a dormi mai mult dimineața, absența apetitului și dietele restrictive.
2. **Gustările dintre mese** sunt extrem de frecvente, iar având în vedere că tinerii consumă ceea ce au la îndemână, oferirea de gustări sănătoase devine crucială.
3. **Mesele din afara casei și mâncarea la pachet**: Stilul de viață modern, ocupat, împreună cu rolurile familiale, a dus la o creștere semnificativă a meselor consumate în afara casei și a cumpărării de alimente la pachet. Aceasta determină:
 - o Un consum insuficient de fibre, fructe și legume proaspete;
 - o Un consum crescut de grăsimi totale, grăsimi saturate și zahăr adăugat;
 - o O scădere a consumului de lapte (înlocuit cu variante cu conținut ridicat de grăsimi);
 - o O creștere a consumului de băuturi răcoritoare și sucuri/băuturi fără citrice.
4. **Practici dietetice și comportamente de control al greutății** în rândul adolescenților, în special al fetelor.
5. **Conexiuni cu starea de spirit**: Stresul și emoțiile negative pot avea un impact semnificativ asupra echilibrului energetic, în special la adolescenți, ceea ce poate duce la un consum excesiv sau insuficient de alimente.

ANTIOXIDANȚI & CARBOHIDRAȚI

Antioxidanți

Compuși nutritivi care contribuie la susținerea celulelor. Acești compuși benefici sunt produși de Surse vegetale, în forma cruda, bogate în antioxidanți:

- Fructe - portocale, struguri, afine, zmeura, coacaze negre, mango, cirese, mere, pere, caise, banane, capsuni;
- Legume - morcov, cartofi, vinete, broccoli, spanac, varza, conopida, avocado, ceapa, fasole, telina;
- Seminte și plante oleaginoase - seminte de susan, grau, alune, arahide, fistic;
- Alte alimente - ciocolata neagra, vin rosu și alb, ceai, tofu, lapte, carne rosie și fructe de mare (bogate în zinc)

Beneficiile antioxidanților

piele

Încetinește îmbătrânirea

detoxifiere

performanță mentală

Antioxidanți din alimente

Vitamina C

Vitamina E

Vitamina A (retinol)

Seleniu

Zinc

Coenzima Q10

Carbhidrați

Carbhidrați complecși (glucide cu eliberare lentă) - sunt beneficii, deoarece se absorb lent în organism și furnizează corpului energie pe tot parcursul zilei.

Principale surse: legume și cereale integrale.

Carbhidrați simpli - au fost cândva carbhidrați complecși, însă în urma procesării, au fost eliminate fibrele, vitaminele și mineralele. Astfel rezulta carbhidrați "răi", care se absorb rapid și se depun foarte ușor sub formă de grasime. Principalele surse sunt zahărul rafinat, produse de patiserie/ cofetărie, făină albă, gem/dulceață, băuturi carbogazoase și alimente tip fast-food.

Orașul Reciclării

- Activitate la disciplina Educație socială -

Prof.dr. Alice Cristina Maria DRAGOMIR – ZDANOVSKI

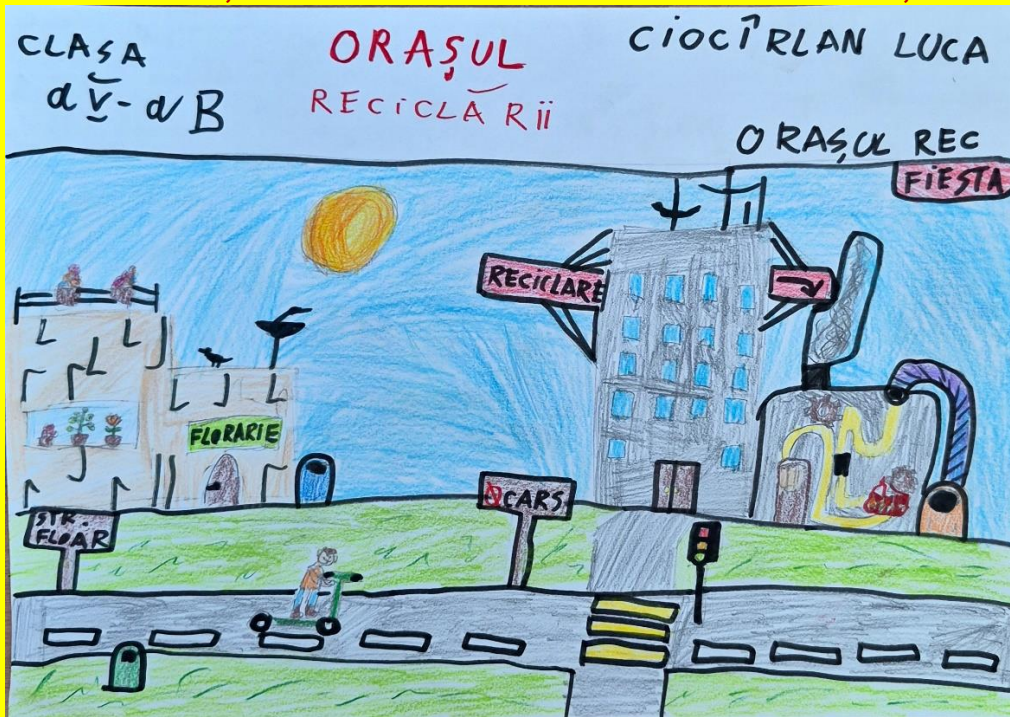
Școala Gimnazială Nr. 142, București, Sector 6

În cadrul Programului național „Săptămâna Verde”, la nivelul Școlii Gimnaziale nr. 142, în anul școlar 2025-2026, la disciplina Educație socială am desfășurat activitatea „Orașul Reciclării” cu clasele a V-a A, B, C, D și clasele a VI-a A, B, C, D, pentru a promova un comportament responsabil față de mediu și un stil de viață sustenabil.

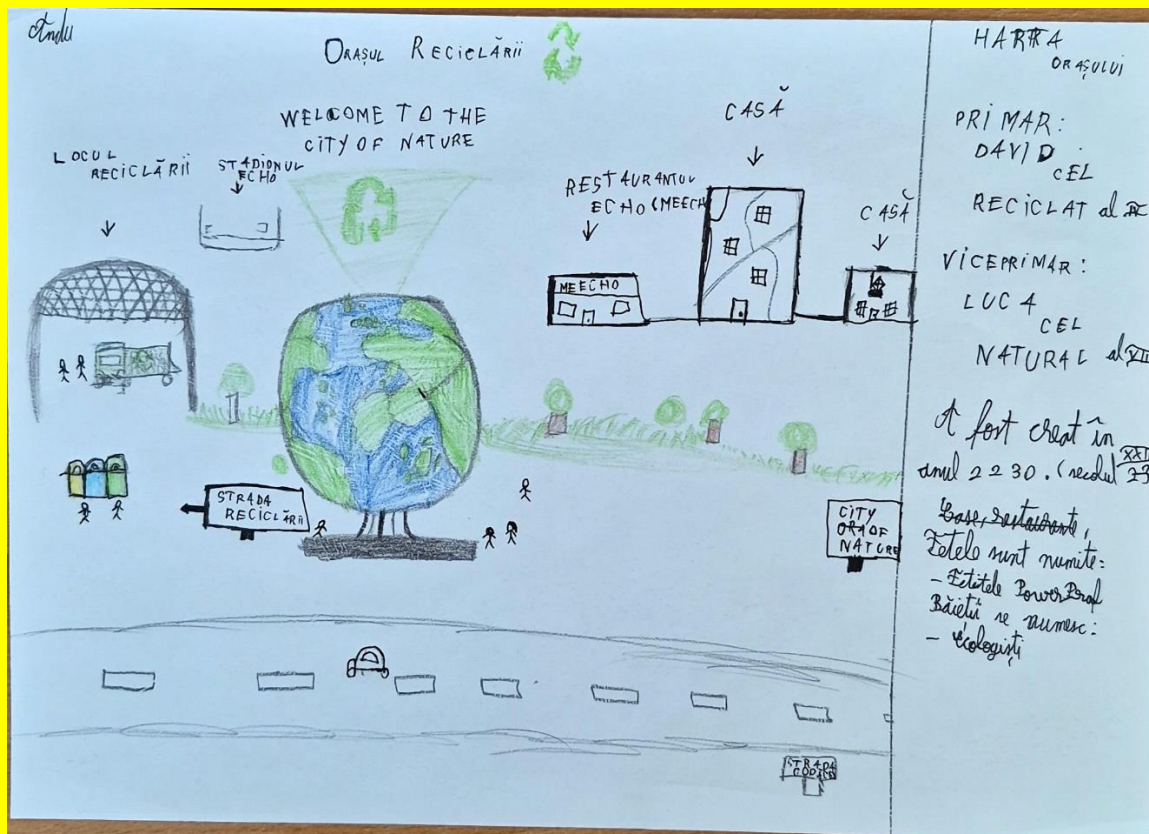
Elevii au avut de elaborat desene cu titlul „Orașul Reciclării” prin care și-au prezentat viziunea asupra unui oraș care respectă valorile ecologice și încurajează reciclarea. Astfel:

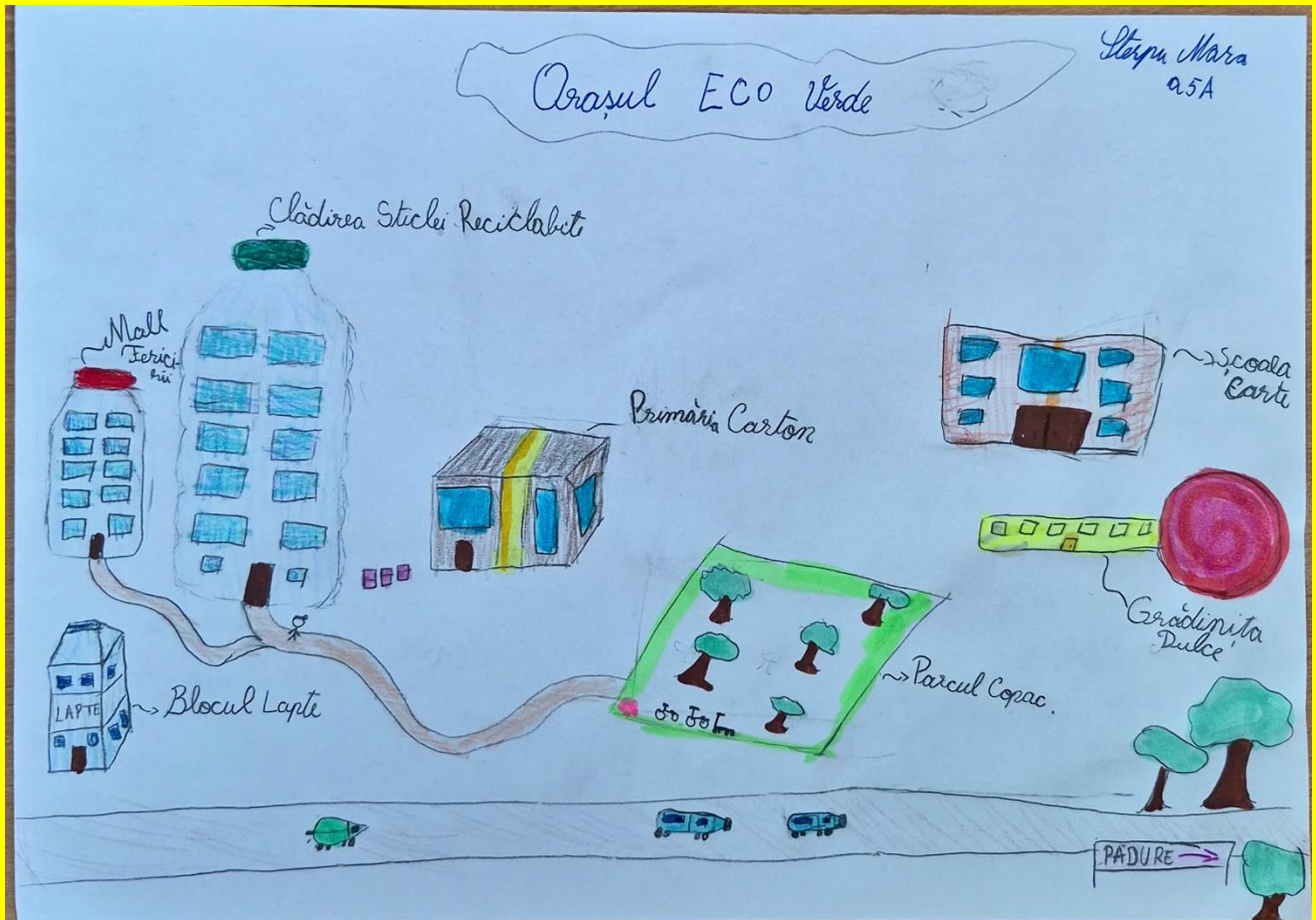
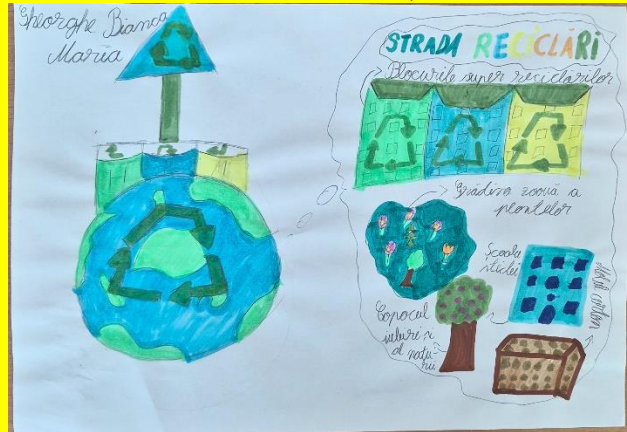
REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

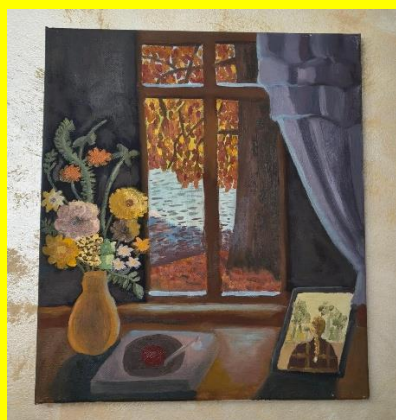
REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

3. Călătorie în lumea artei

Avram_Ana_Maria_cls. aVI-a A

Avram_Ana_Maria_cls. aVI-a A

Avram_Ana_Maria_cls. aVI-a A

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

CREAȚII PLASTICE-CLASA PREGĂTITOARE D, PROF. ÎNV. PR. PETRI-CARAGEA GEORGIANA

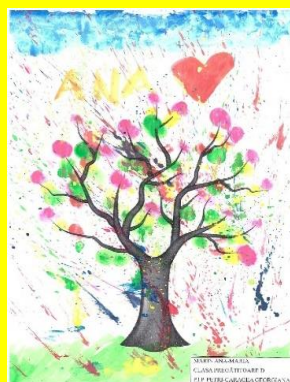
Toma_Casian_Ioan

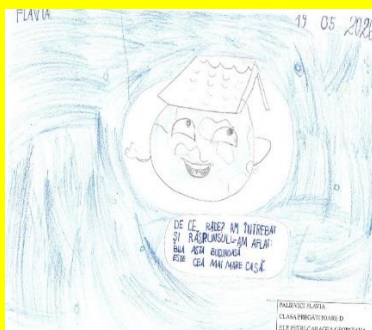
Toma_Casian

Toma_Casian_Ioan

Burcea_Anais

Palievici_Flavia

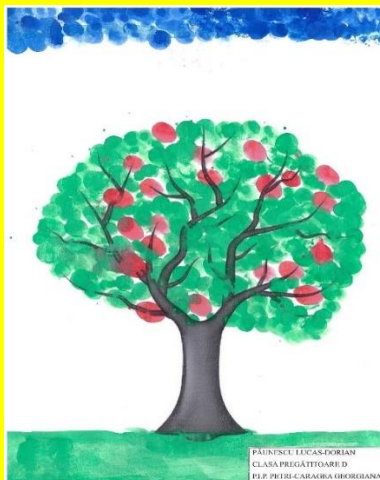
Ghimpu_Teodora

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

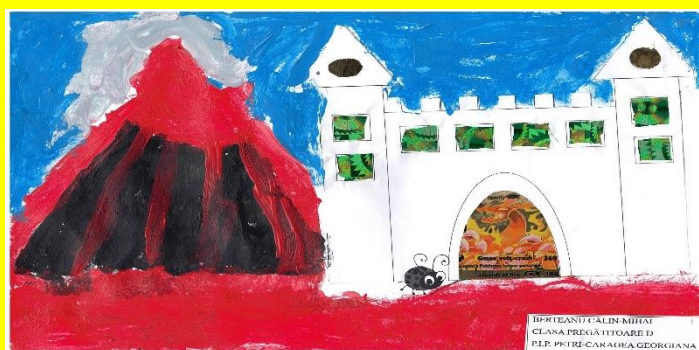
MURCEA ANA-MARIA
CLASA PREGĂTITOARE D
P.L.P. PETRE-CARAGIUA GEORGIANA

Marin_Ana-Maria

PAUNESCU LUCAS-DORIAN
CLASA PREGĂTITOARE D
P.L.P. PETRE-CARAGIUA GEORGIANA

Păunescu_Lucas

BERTEANU CALIN MIHAI
CLASA PREGĂTITOARE D
P.L.P. PETRE-CARAGIUA GEORGIANA

Berteanu_Călin_Mihai

CREAȚII PLASTICE-CLASA a II-a A, PROF. ÎNV. PR. MIHALCEA ANA – CORINA

Boldeanu_Matei

Chelaru_Maria

Crăciun_Ioana

Crăciun_Vladimir

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

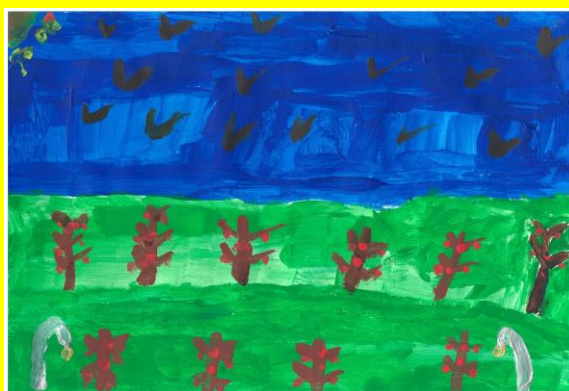
Dinu_Sebastian

Dohatcu_Irina

Floricescu_Eveline

Militaru_Maya

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Mirică_Sofia

Neața_Amalia

Paraschiv_Briana

Paraschiva_Vlad

Popovici_Ingrid

4. Călătorie în lumea credinței

BISERICA ȘI EDUCAȚIA NAȚIONALĂ – PREDAREA RELIGIEI ÎN ȘCOLI

Dincă Andrei, profesor religie,

Școala Gimnazială Nr. 142, Sectorul 6, București

În perioada post-comunistă, unul dintre cele mai semnificative domenii în care Biserica Ortodoxă Română și-a reafirmat rolul a fost cel al educației naționale, prin reintroducerea religiei în școli. Acest proces a reprezentat nu doar o restaurare a unei tradiții întrerupte brutal de regimul ateu comunist, ci și o reafirmare a misiunii educaționale a Bisericii, conform căreia formarea spirituală și morală a tinerilor este esențială pentru sănătatea sufletească și coeziunea unei națiuni creștine.

După 1989, în contextul unei societăți care își căuta reperele morale și identitare, Biserica a pledat pentru revenirea învățământului religios în școală ca parte integrantă a procesului educațional. Această inițiativă a fost susținută de largi segmente ale populației, pentru care apartenența la valorile creștine ortodoxe reprezenta o componentă fundamentală a identității naționale. Astfel, religia a fost reintrodusă în programa școlară prin decizii legislative care recunoșteau rolul Bisericii în formarea valorilor morale și culturale ale poporului român¹²⁴.

Predarea religiei în școli s-a fundamentat teologic pe principiul că omul este chemat la comuniune cu Dumnezeu încă din copilărie și că educația religioasă constituie o lucrare misionară de formare a caracterului, a conștiinței și a vocației sale în lume. Această viziune ortodoxă susține că educația nu poate fi completă fără dimensiunea sa spirituală, întrucât omul

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

este creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu” (Facerea 1, 26), iar chemarea lui supremă este îndumnezeirea, adică dobândirea asemănării prin comuniune de iubire cu Dumnezeu¹²⁵.

În școlile românești, religia a fost introdusă ca disciplină opțională, respectând principiul libertății de conștiință, dar oferind totodată cadrul necesar pentru transmiterea valorilor creștine fundamentale: iubirea față de aproapele, respectul față de familie și față de viață, cinstirea tradițiilor și a patriei. Curriculum-ul a fost elaborat în colaborare cu Ministerul Educației și Patriarhia Română, urmărind să adapteze conținuturile teologice la vârsta și capacitatea de înțelegere a elevilor, fără a pierde din vedere esența învățaturii de credință ortodoxă¹²⁶.

Astfel, ora de religie a devenit nu doar un spațiu de transmitere a cunoștințelor doctrinare, ci și o școală a inimii, în care elevii sunt formați să trăiască valorile Evangheliei în cotidian, să înțeleagă sensul profund al iubirii de Dumnezeu și de aproapele și să-și assume responsabil rolul lor în viața comunității. Predarea religiei are, așadar, un caracter formativ, misionar și identitar, reafirmând specificul românesc ca parte a moștenirii creștine europene.

În același timp, reintroducerea religiei în școli a suscitat și dezbateri, unele voci susținând separația mai strictă dintre Biserică și stat. Însă Biserica Ortodoxă Română a subliniat constant că ora de religie respectă libertatea personală a elevilor și părinților, fiind opțională, și că prezența sa este justificată istoric, cultural și spiritual. De fapt, fără educația religioasă, procesul de formare al tinerilor riscă să devină incomplet, lipsit de perspectiva ultimă asupra vieții și a destinului uman¹²⁷.

Importanța predării religiei este evidentă și în procesul mai larg de consolidare a unei culturi a păcii și a dialogului în societatea contemporană. Prin cultivarea valorilor creștine, religia școlară contribuie la edificarea unei societăți în care demnitatea persoanei umane este respectată, iar solidaritatea socială este încurajată. În acest sens, Biserica își continuă misiunea sa profetică, chemând la o educație integrală a omului, în care trupul și sufletul sunt formate în lumina Evangheliei.

Predarea religiei în școli a fost susținută și de realizarea de manuale moderne, adaptate contextului social actual, dar fidele învățaturii ortodoxe. Profesorii de religie, pregătiți în cadrul facultăților de teologie și acreditați de autoritățile ecleziale, sunt chemați să fie nu doar dascăli, ci și modele vii ale credinței trăite, transmițând elevilor nu doar informație, ci și experiență duhovnicească.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Prin aceste eforturi, Biserica Ortodoxă Română a reafirmat încă o dată că identitatea națională românească este inseparabilă de credința ortodoxă și că educația creștină este fundamentală pentru păstrarea și transmiterea acestei identități către noile generații. În concluzie, reintegrarea religiei în școlile românești după 1989 nu a fost doar un act de reparație istorică, ci un act de reafirmare teologică și națională.

Într-o lume marcată de crize identitare și relativism moral, predarea religiei rămâne un instrument esențial prin care Biserica Ortodoxă Română își îndeplinește chemarea sa misionară și contribuie la formarea unei societăți întemeiate pe iubire, adevăr și comuniune.

Bibliografie

D. Stăniloae, Teologia ...op.cit., 2004

D. Stăniloae, Teologia Dogmatică ...op.cit., 1993

D. Stăniloae, Reflecții despre spiritualitatea poporului român, Editura: Basilica, București, 2018

RELIGIA - SURSĂ DE VALORI

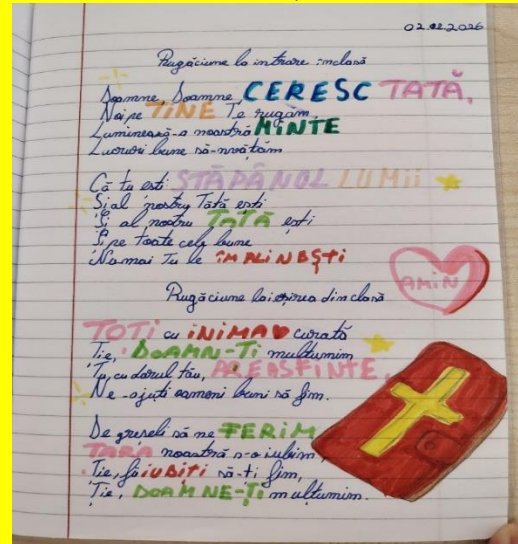
Dincă Andrei, profesor religie,

Școala Gimnazială Nr. 142, Sectorul 6, București

Elevii care participă la orele de religie dobândesc reguli, tradiții religioase ale Bisericii Ortodoxe, care îi înalță, îi fac mai buni, mai respectuoși și mai responsabili. Întregul demers al educației moral-religioase reprezintă drumul de ctitorire a unor buni creștini.

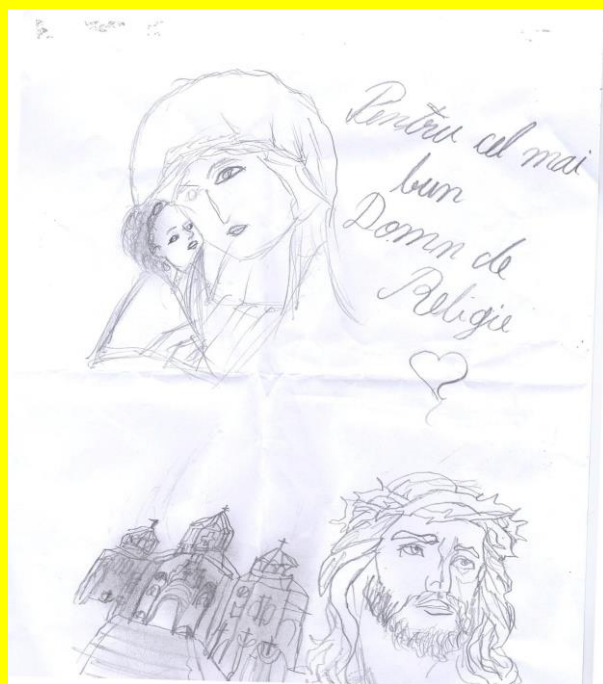

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Ciocan_Gabriel_1 B

Coman_Hera_2E

Crețu_Eva_4B

Doman_Dasha_4E

Dimoiu_Eva_Ștefania_4C

Moisei_Chloe_Annabelle_Peony_3B

5. Călătorie spre performanță și succes

REZULTATE LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI

AN ȘCOLAR 2025-2026

OLIMPIADA DE RELIGIE – Etapa județeană

Nr. crt.	Nume și prenume elev	Clasa	Premiul	Nota
1	Olteanu Bianca-Elena	V	PREMIUL I	9,5
2	Ciocîrlan Luca	V	PREMIUL I	9,5
3	Paraschiv Mara Antonia	V	PREMIUL III	8,7
4	Tudor Selena	VI	PREMIUL I	9,6
5	Pleșuvescu Teodora	VI	PREMIUL I	9,6
6	Avram Ana Maria	VI	PREMIUL II	9,1
7	Neagoe Ioana	VI	PREMIUL III	8,8
8	Belu Sofia	VII	PREMIUL I	9,7

**Olimpiada interdisciplinară -Cultură și spiritualitate românească (Lb. Română/Religie)
Etapa județeană**

Nr. crt.	Nume și prenume elev	Clasa	Premiul	Nota	Profesori îndrumători
-----------------	-----------------------------	--------------	----------------	-------------	------------------------------

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

1	Olteanu Bianca-Elena	V	PREMIUL III	8,6	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra
2	Ciocîrlan Luca	V	MENȚIUNE	8	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra
3	Avram Ana Maria	VI	PREMIUL II	9,2	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra
4	Pleșuvescu Teodora	VI	PREMIUL III	8,7	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra
5	Neagoe Ioana	VI	PREMIUL III	8,5	Olteanu Cristina Avram Cristina Ruxandra
6	Belu Sofia	VII	PREMIUL I	9,60	Olteanu Cristina Avram Cristina Ruxandra
7	Boicu Eliza	VII	PREMIUL III	8,9	Olteanu Cristina Avram Cristina Ruxandra
8	Diță Timeea	VIII	PREMIUL III	8,7	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra

Etapa națională – PREMIU SPECIAL

Avram Ana Maria	VI	PREMIU special	8,7	Tincu Camelia-Daniela Avram Cristina Ruxandra
-----------------	----	----------------	-----	--

REZULTATE LA OLIMPIADA DE BIOLOGIE - 2025-2026

ETAPA JUDEȚEANĂ

PREMIUL III- Nenu A.M. Teodora Maria -clasa a VII-a B, prof. Unguraș Constantin

ETAPA NAȚIONALĂ

PREMIUL SPECIAL - Nenu A.M. Teodora Maria -clasa a VII-a B, prof. Unguraș Constantin

REZULTATE LA OLIMPIADA DE LIMBA ENGLEZĂ – 2025-2026

ETAPA PE SECTOR

PREMIUL II - Murafa Anastasia, clasa a VII-a A, prof. îndrumător Stroie Cristina

- Boicu Eliza-Maria, clasa a VII-a A, prof. îndrumător Stroie Cristina
- Mihai Alexandru-Ciprian, clasa a VII-a B, prof. îndrumător Panait Teodora

PREMII PARADA ECO

SECTIUNEA "VERIDICITATE SI COMPLEXITATEA TINUTEI"

- PREMIUL I – GHERMAN AMBRA & JUGANARU EMA (5C)
- PREMIUL II – AVRAM ANA – MARIA & PLEȘUVESCU TEODORA (6A)
- PREMIUL III – ERNU SERGIU (7D)
- PREMIUL ABSOLUT "AMBASADOR PARADA ECO" – MANEA RAISA (6C)

SECTIUNEA "MIȘCARE SCENICĂ ȘI PUTEREA MESAJULUI"

- PREMIUL I – STERPU MARA & ANDREI MARIA (5A)
- PREMIUL II – BURCEA ANTONIA & VASILESCU DARIA

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

- PREMIUL III – PETCU ANDRA, GRĂDINARU CARINA & VELICU ȘTEFANIA (7D)

SECTIUNEA ”ACCESORII ECO”

- PREMIUL I - TUDOR SELENA (6A)
- PREMIUL II – POPA MIRCEA (5D)
- PREMIUL III – POPA ALEXIA (6A)

OLIMPIADA DE EDUCATIE TEHNOLOGICA SI APLICATII PRACTICE

-etapa județeană-

MENȚIUNE – DALEA ALEXANDRU CEZAR ZISU (7D)

PREMIUL III – MANEA RAISA (6C)

PREMII CONCURSUL – PROIECT

”TRADIȚII ROMÂNEȘTI – PUNTE ÎNTRE GENERAȚII”

PREMIUL I ”Confecționare obiecte traditionale”

AMĂRĂZEANU IANNIS GABRIEL (6C)

PREMIUL I ”Creație artistică -Afișe/Calendar

OLTEANU BIANCA (5A)

MICA OLIMPIADĂ DE GEOGRAFIE - „TERRA”

Etapa municipală și Etapa națională

Nenu Teodora Maria – clasa a VII-a B – Locul I

CATEDRA DE MATEMATICĂ

NEGOIȚĂ ROBERT ALEXANDRU clasa a VII a B,
pregătit de doamna profesoară Macovei Despina Elena
– DIPLOMĂ DE MERIT și MEDALIE DE AUR
pentru activitatea în cadrul echipei clasată GOLD în
cadrul concursului CAMPIOMATE, desfășurat în
perioada ianuarie – iunie 2026

Limba și literatura română

PREMII LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI ȘCOLARE

Olimpiada națională de limba și literatura română, etapa județeană/ a sectoarelor municipiului București:

- Premiul al II-lea- NENU TEODORA MARIA- clasa a VII-a B;
- Premiul al III-lea- OLTEANU BIANCA ELENA- clasa a V-a A;
- Premiul al III-lea- AVRAM ANA MARIA- clasa a VI-a A;
- Mențiune – PLEȘUVESCU TEODORA- clasa a VI-a A; prof. îndrumător Tincu Camelia
- Premiul al III-lea- BELU SOFIA- clasa a VII-a A;
- Premiul al III-lea- BOICU ELIZA- MARIA - clasa a VII-a A. prof. îndrumător Olteanu Roxana-Cristina

Olimpiada națională „Lectura ca abilitate de viață”, etapa județeană/ a sectoarelor municipiului București:

- Premiul al II-lea- NENU TEODORA MARIA- clasa a VII-a B;
- Premiul al II-lea- AVRAM ANA MARIA - clasa a VI-a A;
- Mențiune - OLTEANU BIANCA ELENA- clasa a V-a A;
- Mențiune – TĂNASE ALEANDRU GABRIEL- clasa a VI-a A; prof. îndrumător Tincu Camelia
- Premiul al III-lea- DUMITRAȘCU MARIA- IRINA- clasa a V-a D;
- Premiul al III-lea- BOICU ELIZA- MARIA - clasa a VII-a A;
- Mențiune- NEAGOE IOANA- clasa a VI-a C;
- Mențiune- BELU SOFIA- clasa a VII-a A. prof. îndrumător Olteanu Roxana-Cristina

Concursul Național de creație literară „Tinere condeie”, etapa municipală

- Premiul al III-lea- NENU TEODORA MARIA- clasa a VII-a B; prof. îndrumător Tincu Camelia

Concursul Regional Interdisciplinar GRAMATICARIUM

- Premiul I- BĂDĂLAN GABRIEL - clasa a V-a B; prof. îndrumător Tincu Camelia

Concurs de creație literar-artistică și eseu „În lumea lui Făt-Frumos”

- Premiul al II-lea- BELU SOFIA- clasa a VII-a A;
- Premiul al III-lea- BOICU ELIZA- MARIA - clasa a VII-a A, prof. îndrumător Olteanu Roxana-Cristina
- PREMIU SPECIAL – STERPU MARA- clasa a V-a A; prof. îndrumător Tincu Camelia

CONCURSURI ȘI PROIECTE EXTRAȘCOLARE

PROIECTUL MUNICIPAL "ROMÂNIA – ȘTIINȚĂ, DIGITALIZARE, CULTURĂ"

PREMIUL I – TUDOR SELENA, clasa a VI-a A; prof. îndrumător Tincu Camelia

CONCURSUL MUNICIPAL "ÎMPREUNĂ ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI"

- Premiul al II-lea- GHEORGHE BIANCA - clasa a V-a A; prof. îndrumător Tincu Camelia
- Premiul al III-lea- CONDURACHE ANTONIA - clasa a VI-a A; prof. Avram Cristina

CONCURSUL INTERUEDETEAN de creație artistico-plastică JOC DE CREION

- Premiul al III-lea- TEATRU (AVRAM ANA MARIA, FARCAȘ RADU, COSTACHE IOSIF, PLEȘUVESCU TEODORA, TĂNASE ALEXANDRU, TUDOR SELENA, VOICU ANTONIA)
- Mențiune –Creație plastică: AVRAM ANA MARIA
- Mențiune – solist vocal: TĂNASE ALEXANDRU

Clasa a VI-a A ; prof. îndrumător Avram Cristina și Tincu Camelia

L.B. FRANCEZĂ
prof. D. BĂLȘANU

ETAPEA SECUNDA RELOR MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PREMIUL I MIHAI ALEXANDRU CIPRIAN

PREMIUL II MAURĂȚA ANASTASIA

NENU TEODORA MARIA

CERNICA ROBERT CRISTIAN

BELU SOȚIA

PREMIUL III BOICU ELIȚA MARIA

TOMESCU ERIC ANDREI

MENTIUNE: VASILESCU DAVID

ETAPEA NAȚIONALĂ

MIHAI ALEXANDRU CIPRIAN -

PREMIU SPECIAL, CU 92,5P

Olimpiada de Limba engleză – etapa județeană

Bratu Bianca Maria – Premiul II

Sescu Morcov Dragoș Remus – Premiul III

Profesor îndrumător: Avram Cristina

OLIMPIADA DE RELIGIE – etapa județeană

Diță Timeea - Mențiune

Marin Teodora Alexandra – Premiu special

Profesor îndrumător: Avram Cristina

**Olimpiada interdisciplinară -Cultură și spiritualitate
românească – etapa județeană**

Diță Timeea – Premiul III

Marin Teodora Alexandra – Premiu special

Profesor îndrumător: Tincu Camelia și Avram Cristina

Clasa a VIII-a

Limba și literatura română

Premii la Olimpiade și Concursuri Școlare

- Olimpiada națională de lectură ca abilitate de viață, etapa județeană/ a sectoarelor municipiului București

Premiul al II-lea - Iordache Diana Teodora, clasa a VIII-a A

- prof. îndrumător Tincu Camelia

- Olimpiada națională de limba și literatură română, etapa județeană/ a sectoarelor municipiului București

Premiul al III-lea - Bratu Bianca Maria , clasa a VIII-a A

Iordache Diana Teodora, clasa a VIII-a A

Smaranda Radu George, clasa a VIII-a A - prof. îndrumător Tincu Camelia

Mențiune –Sandu Gabriel David - prof. îndrumător Olteanu

Cristina

LB. FRANCEZĂ

Prof. D. BĂLSANU

ETAPEA SECȚIILOR MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PREMIUL I: BRATU BIANCA MARIA - 100 p.

SMARANDA RADU GEORGE 98 p.

NICOLAE SAUDA ALIN 92 p.

MENTIUNE: AITA TIMEEA GEORGIANA 83 p.

LA ETAPA NAȚIONALĂ, AU PARTICIPAT:

BIANCA BRATU

SMARANDA RADU

NICOLAE ALIN

BIANCA BRATU A OBTINUT

MENTIUNE, CU 95 PUNCTE

REZULTATE ETAPA FINALĂ CONCURSUL COMPER

AN ȘCOLAR 2025-2026

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Nr. Crt.	Nume și prenume elev	Clasa	Premiul
1.	Anechitei Medeea	a II- a A	I
2.	Apostea Dominic	a II- a A	I
3.	Chelaru Maria	a II- a A	I
4.	Crăciun Vladimir	a II- a A	I
5.	Dinu Sebastian	a II- a A	I
6.	Floricescu Eveline Andreea	a II- a A	I
7.	Matei David	a II- a A	I
8.	Mihai Encică Ariana Maria	a II- a A	I
9.	Militaru Maya	a II- a A	I
10.	Mitrache Filip	a II- a A	I
11.	Neața Amalia	a II- a A	I
12.	Paraschiva Vlad	a II- a A	I
13.	Pârvan Eva Andreea	a II- a A	I
14.	Popovici Ingrid	a II- a A	I
15.	Amărăzeanu Tudor-Cristian	a II- a A	II
16.	Boldeanu Matei	a II- a A	II
17.	Andrieș Timeea Ana Maria	a III-a A	I
18.	Cristea Dominic Ioan	a III-a A	I
19.	Georgescu Cezar Alexandru	a III-a A	I

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

20.	Iordan Ianis Daniel	a III-a A	I
21.	Nedelea Carla Alexandra	a III-a A	I
22.	Pene Ștefan Adrian	a III-a A	II
23.	Miu Matei	a III-a A	III
24.	Oprican Eva Ioana	a III-a A	III
25.	Petrescu Nikolas Ioan	a III-a A	III
26.	Carcalicea Eva Elena	a III-a B	I
27.	Iftimie Adelina Ștefania	a III-a B	I
28.	Moisei Chloe Annabelle Peony	a III-a B	I
29.	Norocel Ema Ilinca	a III-a B	I
30.	Pătrașcu Gabriel	a III-a B	II
31.	Stoian Amalia	a III-a B	II

MATEMATICĂ

Nr. Crt.	Nume și prenume elev	Clasa	Premiul
1.	Chelaru Maria	a II-a A	I
2.	Crăciun Vladimir	a II-a A	I
3.	Dinu Sebastian	a II-a A	I
4.	Dohatcu Ilinca Alexandra	a II-a A	I
5.	Floricescu Eveline	a II-a A	I
6.	Militaru Maya	a II-a A	I
7.	Mitrache Filip	a II-a A	I
8.	Neacșa Amalia	a II-a A	I
9.	Minulescu Andrei	a II-a A	III

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

10.	Alexe Tiberiu Nicolae	a III-a A	I
11.	Andrieș Timeea Ana Maria	a III-a A	I
12.	Cristea Ioan Dominic	a III-a A	I
13.	Georgescu Cezar Alexandru	a III-a A	I
14.	Iordan Ianis Daniel	a III-a A	I
15.	Nedelcu Carla Alexandra	a III-a A	I
16.	Pene Ștefan Adrian	a III-a A	I
17.	Petrescu Nikolas Ioan	a III-a A	I
18.	Wattelle Dominic	a III-a A	I
19.	Dumitru Eva Maria	a III-a B	I
20.	Gomoescu Maia Gabriela	a III-a B	I
21.	Iftimie Adelina Ștefania	a III-a B	I
22.	Manea Rareș	a III-a B	I
23.	Mihăilă Rebeka Elena	a III-a B	I
24.	Moisei Chloe Annabelle Peony	a III-a B	I
25.	Norocel Ema Ilinca	a III-a B	I
26.	Pavel Șerban	a III-a B	I
27.	Stoian Amalia	a III-a B	II

*Vă mulțumim că ați
parcurs până la capăt
revista școlii noastre!*

ISSN 2821-6822 ISSN-L 2821-6822